

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Aesopi Phrygis Fabulae Graece et Latine

Aesopus

Basileae, 1606

Aesopi fabvlae

[urn:nbn:de:bsz:31-112322](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-112322)

Æ S O P I ΔΙΣ Ω Π ΟΥ
FABVLÆ. ΜΥΘΟΙ.

*

*

ΑΩVILA ΕΤ ΑΕΤΟΣ ΚΑΙ
Vulpes. Αλώπηξ.

A QVILA & vul-
pes in itâ ami-
citiâ, propè
habitare decreverunt,
CON-

A Ετὸς καὶ ἀλώ-
πηξ φιλοφρο-
νῶν, πλῆσιον
ἀλλήλων κείνην ἔγνωσαν,
βι-

ÆSOPI FABVLÆ. 131

Βιβλίον φιλικὸν τοῖσι
 νοῦ τοῖσι σὺν δαίμονι. ὁ μὲν
 οὖν ἐφ' ἑνὸς δένδρου
 κλίω λυγρῶν ἐπέβητο. ἢ δ'
 ἀλώπηξ ἐν ταῖς ἐγγύταις
 δάμνοισι ἐτυμπούσασα.
 ἔτι νομίζουσα ποτὲ φάσκει
 ἀνθρώπων προσελθόντος. ὁ
 αὐτὸς τροφῆς ἀπεργῶν, λα
 τανθῆς ἐπὶ τῷ δάμνονι, καὶ
 τὰ τίνων τάνους ἀναρκά
 σασ, αἶμα τοῖσι οὐτὶ νεο
 τοῖσι ἐδοιήσασα. ἢ δ' ἀλώ
 πηξ ἐπανελθούσα, καὶ τὸ
 πρᾶξιον μαθεύσα ὁ τοῦ
 τανθῆς ἐπὶ τῷ τίνων κλίω
 θύ θανάτω, ἔσσην ἐπὶ τῷ
 ἀμύνοντι ἀπέφω χερσῶν
 γὰρ οὐσα, ὡς λυγρῶν δυνάμει
 οὐχ οἷα τι λῶ. διὸ καὶ
 πόρρωθεν πάσα, τὴν δ'
 καὶ τοῖσι ἀδυνάτοις ἔστιν
 ὀνόμαζον, τῷ ἐχθρῷ λα

confirmationem ami
 citiæ faciendo consue
 tudinem. Aquila super
 alta arbore nidum affi
 xit: Vulpes verò in pro
 ximis arbuftis filios pe
 perit. Ad pabulum igitur
 aliquando vulpe p
 fectâ, aquila cibi inopiâ
 laborans, devolans in
 arbufta, & filios huius
 abreptos unâ cum suis
 pullis devoravit. Vul
 pes itaque reverfa, & re
 cognitâ, non tam filio
 rum triftata est mor
 te, quàm vindictâ in
 opia: q. n. terrefttris ef
 fet, volucrem perfequi
 haud poterat. Quare
 proculftans, quod et
 jam impotentibus est
 facile, inimicæ ma
 i 3

Σ Ω Π Ο Ι
 Υ Θ Ο Λ
 *
 Ρ Ο Σ Κ Α Ι
 Α λ φ β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ ν ξ ο π ρ σ τ υ φ χ ψ ω
 Εστιν καὶ δὲ
 πρὸς φιλικὸν
 τὸν πῶτον
 ἀπὸ τῆς ἑξῆς

ledicebat. Non multo
autem post, capram qui
busdam in agro sacrifi-
cantibus, devolans a-
quila partem victimæ
cum ignitis carbonibus
rapuit, & in nidū lit.

Vento autē vehementer
tunc flante, & flammā
excitatā, aquilæ pulli
involucres adhuc cum
essent, affati in terram
deciderunt. Vulpes ve-
rò accurrēs, in contem-
tu aquilæ omnes de-
voravit.

Afabulo. io.

Fabula significat, eos qui
amicitiam violarint, licet
ab affectis injuriā fugiant
religionem ob impotentiam,
divinum tamen supplicium
non depulsuros.

AQVI.

τηράτο. ἔ ποδῶ δ' ὕψους
ἀγὰ τινωρ' ἰα' ἀγρῶ δυ-
όντων, κατὰ πᾶσας δ' αἰτίας,
μῆδ' ὅτι τῶν θυμωτων
σὺδ' ἐπιπέρις ἀνδραξίω
ἤρκασι, ἡ ἀπὶ τῶν νισ-
τιαν' ἡγαγίω. ἀνίως δὲ
σφοδρῶ κρούσασα ὅτι-
νιμαῦτα, καὶ φλογὸς αἰα-
δοδείσις, οἱ ἀετὶδ' ἄρ' ἄ-
πῆλῶσ' ἐν τυχεαὶ οὐδέσ' ὄ-
πῆσ' ὄντισ' εἰς γῆν ἡα-
τιοῖσιν. ἢ δ' ἀδύσθηξ ἐ-
πιδραμῖσαι, ἐν ὄψα τῶ
εἰτὸ πάντας λυτί-
φαγίω.

Επιμύθου.

Ο μύθος δὲ λέγει, ὅτι αἱ φε-
λίαι ποταμοσπορῶν εὐνοῦσας,
ἡ αὖ τῶν ἐν τῷ ὄψι μύθου
φύλαξι τυχεαὶ αὖ δ' ἀ-
δύσθηξ, ἀπὸ τῶν γῆσ' ἡα-
σι δὲ λυτίω ἔδραν ὄντισ'.

Αἰτῆς

Αἴτωρ καὶ Κελ-
 Συρ.

AQUILA ET
 Scarabeus. 2

Αἴτωρ καὶ αἰτῶ δι-
 κέει, ὅτε κελ-
 τὸν λαὸν ἀφῆκε κατὰ φύ-
 σιν, ὅτε αἰτῶ σὺ-
 βλίω αἰτῶ καὶ κελ-
 τῶ αἰτῶ, καὶ αἰτῶ τὸν
 ἐν τῷ, ἰσχυρῶ αἰτῶ κα-
 τὰ τὸ μέγιστον θεῶν ἢ μὴ
 καὶ καταφρονῆσαι αἰτῶ

Lepus aquilā insectā
 te in lustrum Scara-
 bei, pfugit, rogans ut ab
 eo servaretur. Scarabeus
 autē rogabat aquilam
 ne occideret supplicē,
 obtestās ipsam per ma-
 ximum Iovem, ne scilicet
 contemneret par-

vitatē eius. Illa verò ira
 alā percussit Scarabeum, & leporem arre-
 ptū devoravit. At Scarabeus & cum aquila
 volavit, ut nidū eius dis-
 ficeret: ac jam pfectus,
 ova eius devoluta dis-
 rupit. Illa autē cūm gra-
 ve existimaret, si quis
 hoc ausus fuisset, & in
 altiore loco secundo ni-
 dificasset, & illic rursū
 Scarabeus pariter hanc
 affecit. Sed Aquila in-
 eps consilii penitens, a-
 scendit ad Iovē (in eius
 enim tutela esse dicit)
 & in ipsi⁹ genibus ter-
 tiam foeturam ovorum
 posuit, Deo ipsa com-
 mendans, & supplicans
 ut custodiret, Scarabeus

πρὸ τῆς αὐτῆς. ὁ δὲ μὴ ἄρ-
 γῶς τῆ πῆρυγι βασιλεῖας
 τὸ καὶ Scarab, τὸν λαγῶ-
 ῶν ἀρκάσας κατέφαγεν.
 ὁ δὲ καὶ Scarab τὸν περὶ τῶν
 σωματίων, ὡς τῶν Μα-
 λιάων τέτρα κατὰ μαλθῆρ. καὶ
 διὰ προσελθῶν, τὰ ὡὰ τῶ-
 ντα κατὰ μαλθῆρ. διέφθην.
 ἢ ἡ δεινὸν ποικισαμῆν,
 εἰ τις ταῦτα τολεῖσσει,
 λιπὲρ μεταωροτήρα τέτρα
 τὸ δούτῆρον νοτίστοποισα
 μῆν, καὶ πῶν πῶν ὁ καὶ
 Scarab τὰ ἴσα τὸν δῆ-
 δυνεμ. ὁ δὲ αὐτὸς ἀμυχα-
 νήσας τῶν ὄρειν, ἀνάσσει
 ἐπὶ τὴν θία (τέτρα γὰρ ἴσος
 εἶναι λέγεται) τῶν αὐτῶν γῶ-
 νασί πῶν τριτῶν γονῶν τῶ
 ὡῶν ἐλευκῆ τῶ δεινὸν ταῦτα
 παραδῆμεν, καὶ ἰνὶ σῶ-
 σασ φωνάτῆρ. ὁ καὶ
 Scarab

Δαρῶ ἢ λίπες σφαίρας
 ποίους, καὶ ἀνάβας ἐπὶ τῆ
 λίπας τῆ δὴος ταύτω λα
 δῆναι. ὃ ἢ ἴδους ἀναστὰς
 ἐφ' ὧ τῶν ἰσοδον ἀποθινα
 ξαδῶσαι, καὶ τὰ ὡς διήρρι
 ψεν ἰκλαδέμεν. ἀνεῖ
 σιωπετῆρος ποσίνια. μα
 δὲν δὲ πρὸς τὸ λαυδά
 γα, ὅτι ταῦτ' ἰδρασε τὸν
 αἰτὸν ἀμυνομένη. ὃ γὰρ
 μὴ τὸν λαυθαρον ἰκλαδ
 μένον ἠδικοσεν, ἀλλ' ὃ ἀνεῖ
 εἰς τὸν δία αὐτὸν ἠσέβη
 σε, πρὸς τὸν αἰτὸν ἄπειρ
 ἐλθόντα, λαυθαρον ἄνα
 ἢ λυπαυτά, καὶ δὲ καὶ δι
 καίως λυπαῖν. μὴ βολό
 μεν. ἔν τὸ γέν. τὸ τῆ
 αἰτὸν σκαυνομένη, συμ
 βάλου τὸ λαυθαρόν δια
 λαγὰς πρὸς τὸν αἰτὸν
 ἴσθαι. τῆ δὲ μὴ πε

beus a. è stercore pilulâ
 factâ atcēdit, & in sinū
 lovis eam demisit. Iu
 piter verò cū surre
 xisset ut simum excu
 teret, ova quoq; ꝑjecit
 oblitus, q̄ & contrivit
 dejecta. Cognito à
 Scarabeo, quòd hæc fe
 cisset ut aquilam ulci
 sceretur: nam non mo
 dò scarabeum illa inju
 riâ affecit, sed & in lo
 vem ipsum impia fuit,
 reveriâ Aquilæ ait Iu
 piter, Scarabeum esse
 qui mæstitiæ causa
 fuerit, & certè jure fu
 issè. Nolens igitur ge
 nus aquilarum rare
 scere, consuluit scara
 beo, ut aquilæ concilia
 retur. Sed eo non pa

rente, Iupiter in aliud tempus aquilarū transmutavit partum, cū Scarabei non appareant.

Φιλομήλα, ἰουάν ὅς οἱς ἡγα-
γὸν ἔσθωρ τῶν τῶν ἀστῶν
μετ' ἔδωκε τὸν τὸν, ἄνωκα
ἂν μὴ φαίνονται ἰουάν-
θαροι.

Affabulatio.

Fabula significat, nullū contemnendum, praesertim cum non sit quisquam, qui laceffitus se ulcisci non queat.

Ἐπιμύθιον.
Ὁ μῦθος ἀλάτῃ, μὴδ' ἄνευ
ἡλιασσογενῆ, λαφύρα
νῆος ὡς δὲ λέει ἔσθωρ ὅς προ-
πυλαμίδος, ἢν ἄν διουα
ἔσθω ἰουάν τῶν ἰουάν θῶ.

PHILOMELA ET ACCIPITER.

Philomela super arbore sedens de more canebat. Accipiter avidens, ac cibi indigens, ad volās corripuit. Quae cum occidēda esset, orabat accipitrem ne devoraretur: neq; n. satis esse ad Accipitris ven-

Ἐπιμύθιον ἡγῆ ἰου-
θαρ.
Ἀηλῶν τῶν ἀνω πρὸ κα-
θῆσθαι τὴν ἰουάν τὸ εἶν
ἡγῆ ἰουάν, ἰουάν ἢ θρασί-
μην ὅς, ἡγῆ ἰουάν ἰου-
θῶν, σὺν ἰουάν τῶν ἰουάν.
ἢ ἢ ἀνω πρὸ δα ἰουάν-
σα, ἢ ἂν τῶν ἰουάν ὅς μὴ
βρωθῆναι. μὴδ' ἂν γὰρ
ἰουάν τῶν ἰουάν τῶν ἰου-
θῶν

ἔργα πολλοῦ, δὲ αὐτὸν
αὐτὸν ἑσθῆς προσδύσας
μεγας, ἐπὶ τὰ μέγιστα ἰσχυ-

trem implendum, sed
oportere ipsum cibo
egentem ad majores a-

νέων φακίδια. καὶ ὁ
ἔρχετο ὑπολαβὼν, ἀπε-
κρίθη γὰρ ἄρραυ δὲ ἐ-
λεγε αὐτῷ ἐν ἑσθῆσι ἰσχυ-
ρῶς φακίδια ἀπὸ τῆς
φανέρως καὶ ἀνύθου.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μύθος ἀναί, ὅτι καὶ ἔ-
στιν

ves converti. Accipiter
autem respondens ait:
Sed ego certè amens es
sem, si, q in manib. para-
tus est, cibo dimissio, q̄
nō videntur persequar.

Affabulatio.

Fabula significat, ple-
rosq;

rosq; hōies eodē modo esse
incōsultos, qui spe majorū
quæ incerta sunt, quæ in
manibus habent, negligūt.

αἰθροῦ πικρῶς τοῦ ἀδελφοῦ
εἶπεν. οἱ δὲ ἐν τῷ αὐτοῦ
ὄντι ἀδελφῶν τὰ ἐν χερσὶ
πραΐμενοι.

VULPES ET
Hircus.

4
Ἀλώπηξ καὶ τρά-
γος.

Vulpes & Hircus si-
tientes in puteum
descenderūt, sed postq̄
biberunt, Hirco inda-
gāte ascensū, Vulpes a-
it,

Ἀλώπηξ καὶ τράγος
διψῶντες εἰς φρέαρ
κατέβησαν. μετὰ δὲ τὸ πι-
εῖν, τὸ τράγος αἰτησάμενος
τίω ἀνοδεῖν, ἡ ἀλώπηξ ἐ-

φρ

φη· δαΐδα, χρησιμὸν τι καὶ
 εἰς τὴν ἀμφοτέρωθεν συν-
 γίαν ἐπινοήματα· εἰ γὰρ ἔρ-
 δι· σαΐδας, τὰς ἐμπρο-
 σθίας τῶν ποδῶν τῶν τοί-
 χων προσεγείσεις, καὶ τὰ
 ἕξωτα ὁμοίως εἰς τὸ ἐμ-
 προσθεν ἰσχυρῶς ἀναδρα-
 μῶσα διὰ τῶν σῶν αὐτῶν
 νότων καὶ ἰσχυράτων, καὶ
 ἔξω τῶ φρέατος ἐκείνου
 πηδύσασα, καὶ οὐ μετὰ
 τῆ ἀνασπασίαν ἐνδύθη.
 ἢ ἡ φράσις πρὸς τῆ ἰστοί-
 μως ἰσχυρῶς ἀναδραμῶς, ἐκεί-
 νη τῆ φρέατος· ἵσως ἐπιση-
 δύσασα, ἰσχυρὰ πρὸς τὸ
 σίμιον ἰσχυρῶς· ἢ ἡ φρά-
 σις αὐτῆς ἐπισημῶς, ὡς
 παραβάνουσαι τὰς σω-
 δύναι, ἢ δ' ἀλλ' εἰ τὰς ἰστοί-
 μως εἰσι, ὅπως ἐκείνου
 ἐκείνου ἐν τῶ πόνον
 πρ-

it, Confide, utile quid
 in utriusq; etiam salutē
 excogitavi: si enim re-
 ctus steteris, anteriores
 pedes parieti applicu-
 eris, & cornua pariter in
 anteriorem partem in-
 clinaveris, cum percur-
 rerim ipsa per tuos hu-
 meros & cornua, & ex-
 tra puteum illinc exi-
 luerim, & te postea ex-
 traham. Ab hircō autē
 ad hoc p̄mptē officio
 p̄stito, illa cum ex pu-
 teo sic exiisset, exul-
 tabat circum os læta.
 Hircus autem ipsam ac-
 cusabat, quod transgre-
 sa fuerit conventiones.
 Illa autem, Sed si tot,
 inquit, mentes possi-
 deres, quot in barba
 pi-

pilos, non antè descen-
disses, quàm atcensum
considerasses.

Affabulatio.

*Tabula significat, sic
prudentem virum o-
portere priùs fines al-
iùs considerare rerum,
deinde sic ipsas ag-
gredi.*

ὄψας, ἢ πρότερον ἀρ λυα
τίβη, ἢ πρὶν ἢ τὸν ἀνοδου
σύνθεσθαι.

Επιμύθηον.

Ὁ μῦθος ἀλλοῖ, ἔτι
ἔτι καὶ τὸ φρόνισον ἀν-
δρα διὰ πρὸς τὰ τῶν
ἀλλοτρίων, ἢ πρὸς τὰς
ἐπιχειρήσεις.

Vulpes & Leo. 5

Ἀλώπηξ καὶ λέων.

Αἰώ.

Aλώπηξ μὴ ποδίασα-
μὲν λήϊσα, ἐπειδὴ
κατὰ τινὰ τόχην αὐτῶ
σολύτησι, τὸ μὲν πρῶ-
τον ἄνω ἐφ' ἑβέθην, ὡς μί-
κρὸς κ' ἀποδιδόναι. ἐπεί οὖν
τὸ δεύτερον διασπαμὲν,
ἐφ' ἑβέθην μὲν, ὁ μὲν ὡς τὸ
πρῶτον. ἐν τρίτῳ δ' ἔτι μὲν
διασπαμὲν, ὅπως αὐτὸ κα-
ταδύρηται, ὡς κ' προσεὶ
ἴδρα διακινηθῆναι.

Ἐπιμύθεον.

Ὁ μὲν δὲ διδάσκει, ὅτι ἡ
σωφροσύνη καὶ τὰ σοφὰ
τῶν πραγμάτων ἀνὰ
οἴαν ποιεῖ.

Αἴλιος ὁ καὶ Ἀλε-
κτρυών.

Aπὸ τοῦ ὁ σκληρῶν
ἀλεκτρυόνων, μὲν δὲ
λόγῳ ἔτι τοῦ αἰτίας ἀδελφῶν
καταγαγῆναι. καὶ δὲν λα-

711

Vlpes cum nunquā
vidisset Leonē, cum
ei casu quodam occur-
risset, primū sic timu-
it, ut fermē moreretur.
Deinde cum secūdō vi-
disset, timuit certē, non
tamen ut priūs. Tertio
autem cum ipsū vidif-
set, sic contra eum aufa-
cā, ut & accederet &
colloqueretur.

Affabulatio.

Fabula significat, Con-
versatione terribilia quo-
que accessu facilia fi-
eri.

F E L I S E T

Gallus. 6

Felis comprehenso
Gallo cum rationa-
bili causa volebat de-
vorare. Ceterū ac-
cu-

cusabat ipsum, dicendo molestum esse hominibus no cte clamantem, neq; permittentem somno frui. Eo v. respondente; ad illorum utilitatem id se facere, ut ad consveta opera excitarentur, rursus Felis causam afferebat, q̄ impius esset erga naturā,

cum

τηγόρα αὐτῶ, λίγυρ, ὡς
ὀχληρεῖς εἰν τοῖς ἀνθρώ-
ποις, νόμισμα λευκαγῶς, καὶ
μὴ συγχωρεῖν ὕπνου τυγα-
χάειν. Ἐ δ' ἀπολογημέ-
νος, ἐπὶ τῆ ἰσχυρῶν ὠφέ-
λειᾳ τῶτο ποιεῖν, ὡς ἐπὶ
τῶ σωῆσθαι Ἐργων ἰσχυ-
ριῶσαι, πάλιν ὁ αἰλιερ
αἰτίας ἐπέσβην, ὡς ἀσε-
βης εἶν πρὸς τὴν φύσιν.

μετ' αὐτῶ

μηδὲ
μηδὲ
τι περ
επιμ
τῶ
τῶ
ἰ ἀλλ
εὐ γε
ἀντι
ἰγυρ
ἰ μὲν, τ
νεία.

εἰ
ο μὲν
Τιμ
ἰσχυ
σὺν
μὲν
μὲν π

Α
εἰ
ἡ

F A B V L Æ.

μηφι ηχι αδελφαις συμ-
μιγνόμεν. 7 ηχι τδ-
το προς ωφέλειαν τδ δι-
σπότων παράτησιν φύσαν-
τ. 3 πολλών αούτις εν-
τδ διν ωών τιντομελών.
δ άλλος ειπών· ἀλλ' εἰ
σύ γε πολλών δύπορσις
δύπροσώπων ἀπολογιῶν,
ἔγωγε μέντοι ἀφροφ
ἔ μὲν, τδ του κατεδει-
νύσατο.

Επιμύθηον.

Ο μύθηον δυκοι, ετι η
πενυα φάτις πλιμμε-
λεν ἀρεμελεν, εἰ μὴ μετ
δύλογο διυμβέειν προση-
μασ. ἀπαραινύτως γε
μὴ πονηρδεντ.

Αλώπειν.

Αλώπειν εν παριδι λε-
φθσα, η απονοησικς
ησ δρας διαδράσα, ε-

cum matre ac forori-
bus coeundo. Eo au-
tem & hoc ad utilita-
tem dominorum face-
re, dicente, cum multa
ipsis hinc ova pariatur.
Felis praefatus, Sed si
tu multis abundans evi-
dentib⁹ responsionib⁹,
ego tamen jejunos non
perstabo, ipsum devo-
ravit.

Affabulatio.

Fabula significat, pra-
vam naturam peccare vo-
lentem, si non veri simili-
cum pretextu facere id
possit, aperte tamen ma-
lignari.

V V L P E S. 7

V V L P E S laqueo ca-
pta, quum abscessa
cauda evasisset, non
k

δότη, λαγο, η
εν τού αούρ
κίτηρ λεκαγυ,
χρημικτι στ
τδ δ' αούρ
η τδ βεσιν
δότη πούρ
δύδιν τδ γυρ
πάλιο δούρ
δ' επεδιν, δού-
η τδ βεσιν
η τδ βεσιν

vivendam ꝑ pudore exi-
stimabat vitam. Decre-
vit itaq; & aliis vulpib⁹

βίωτον τῶν αἰχμητῶν ἡγῶ-
το τὴ βίωσιν ἕξωθεν ἐκ τῶν
αἰχμητῶν ἀνδρώνων τῶν αἰ-

hoc idem persuadere,
ut cōmuni malo suum
celaret dedecus. Et jam
omnibus collectis, sva-
debat caudas abscin-
dere, ꝓ non indecens
solūm hoc membrū sit,
sed & supvacuū on⁹ ap-
pen-

τὸν κερταῖον, ὡς ἀντὶ
λατῶν τῶν αἰχμητῶν
καλοῦσθαι αἰχμητῶν. ἡ δὲ
πείσασα, πα-
ρήγγειλε τὰς οὐρὰς ἀπο-
κτείνειν, ὡς ἀντὶ τοῦ μέλους
τῶν αἰχμητῶν ὄντων, ἀλλὰ
ἡ δὲ πείσασα βίωσιν ἕξω-

ἐπιπλοῦν
ἐκ τῶν αἰ-
χμητῶν
αἰχμητῶν
ἐκ
Ὀμοί-
ων
αἰχμητῶν
αἰχμητῶν
αἰχμητῶν
αἰχμητῶν
αἰχμητῶν
αἰχμητῶν

Αἰχμητῶν
αἰχμητῶν
αἰχμητῶν
αἰχμητῶν
αἰχμητῶν
αἰχμητῶν
αἰχμητῶν
αἰχμητῶν
αἰχμητῶν
αἰχμητῶν

συζημιλον. ἰσοπλαῖσον
 δε τις αὐτῆ ἄπειν ἢ αὐτη,
 ἀλλ' εἰ δ' σοὶ τὸτο προσέ-
 φηεν, ἐν ἅν ἡμῖν αὐτὸ
 συνεβήλοδδ.

Επιμύδιον.

Ο μῦθος δὲ λέγει, ὅτι εἰ
 πονηροὶ τ' ἀγαθῶν ἐν
 δι' οὐκ εἶχον τὰς πρὸς τὰς
 φίλους προσιῦτη συμβε-
 βήσασιν. διὰ τὸ αὐτοῖς συμβε-
 βήσασιν.

Αλώπηξ καὶ βά-
 τος.

Αλώπηξ φραγμὸν ἀ-
 ναβαίνουσα, ἰπειδὴ
 ἐπιδήσασα κατακλίθην
 ἡμεῶν, ἐπιλάβετο πρὸς
 βοῦθου βατόν. καὶ διὰ τὸς
 πόδας ἐπὶ τοῖς κνήμης
 κνήμης ἀμύβασα καὶ ἀλ-
 γήσασα, πρὸς αὐτὴν ἀ-
 πειν, εἰ μοι, καὶ ταφύσων

pensum. Respondens
 autem ex ipsis quedam
 ait: Heus tu, nisi tibi
 hoc conduceret, nobis
 non consuleres.

Affabulario.

Fabula significare vi-
 detur, pravorum homines nos
 benevolentia in propin-
 quos consulere, sed pro-
 pter suam ipsorum utili-
 tatem.

V V L P E S E T
 Rubus. 8

Vulpes sepe conscen-
 sâ, quum lapsa ca-
 sura foret, apprehen-
 dit in adjutorium Ru-
 bum.

Quamobrem
 quum pedibus suis il-
 lius aculeis laceratis
 doleret, ad eam dixit,
 Hei mihi, Confugi

k 2

enim ad te tanq̄ ad auxiliatorem, sed tu peiūs me tractasti. Sed errasti heus tu, inquit Rubus, quæ me apprehendere voluisti, qui omnes apprehendere soleo.

Affabulatio.

Fabula significat, Sic & homines esse stultos, qui ad auxilii gratiam accurrunt, quibus magis injuria afficere natura insitum est.

VULPES ET CROCODILUS. 9

Vulpes & Crocodilus cōtendebant de nobilitate. Cū multa a. Crocodilus superba de progenitorū narrasset splendore, & exercitationū principes fuerint, Vulpes respōdēs, ὁ

με γὰρ ἐπὶ σὲ αἰεὶ ἐπὶ βοήθῃ σου χάριον διέδωκας. ἀλλ' ἄφραγτος, ὡς αὐτὸν φησὶν ἡ βία ὁ, ἐμὲ βολιδάου ἐπὶ ἀβιάσει, ἢ τις πάντων ἐπιλαμβάνει αὐτὰς.

Επιμόδιον.

Ὁ μύθος διηγεῖται ὅτι ὅπως καὶ τὸ αὐθιγῶν μύθου ἐπὶ βοήθῃς περιεχόμενοι εἰς τὸ ἀδίκαιον μάχην ἐμύθου.

Ἀλώπηξ καὶ Κροκόδῳ
ἔειπεν.

Αλώπηξ καὶ ἕρπονός ἐλεγε ἡμφοτέρων περιουσίας. καὶ ἂν τὸ ἕρπονός εἶπε ὑπὲρ φωνῆς περὶ τοῦ περιουσιῶν διεξίεντο. λαμπρότητος, ὡς γυμνασιαρχικῶν, ἢ ἀλώπηξ ὑπολαβὼν, ἢ

των, ἄπειρ, ἀλλὰ ἕξου μὲν
λέγης, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς ἀδύ-
μησίας γε φράση, ὅτι ἐν πα-
λαιῶν ἱστορίαις γεγενησά-
μεθ'.

Επιμύθιον.

Ὁ μύθος δὲ λέγει, ὅτι τῶν
δουλοῦν ἀνδρῶν ἐλεγχέ-
ται πρᾶγμα ἅγιον.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΚΑΙ
ΠΕΡΙΔΕ.

amicissime, ait, sed si i-
pse nihil dicas, tamen
ex cute videris, quàm
antiquis temporibus sis
exercitatus.

Affabulatio.

Fabula significat, men-
daces viros res ipsas ar-
guere.

GALLI ET
PERDIX. 10

k 3

GAllos quidam habens domi, emptā quoque perdicem cum illis pasci dimisit: qui cum ipsam verberarent ac expellerent, illa tristabatur valdè, existimans ut alienigenā hæc se pati à gallis. Quum verò paulò post & illos videret pugnare, & seiplos cedere, moerore soluta, ait, Sed quidem post hæc non tristabor, videns, & ipsos pugare inter se.

Affabulatio.

Fabula significat, quòd prudentes facile ferant ab alienis injurias, quum ipsos videant neque à suis abstine-

re.

Vul-

AΛηστὴν ἄνθρωπος τις ἔχων
ἐπὶ τῆς οἰκίας, περι-
μετρῶν αὐτὸν ἀφ' ἑσθίας, οὐδ'
ἰκέμενος ἀφ' ἑνὸς ἐνέμεσθαι
τῆς τῶν πῶντων αὐτῆς αὐτὸν αὐτὸν
ἀπελευθέρων, ἰκάνθη
ὑδύμει σφόδρα, νομίζων
ὡς ἀπ' ἑσθίας ταῦτα πό-
ρην αὐτῆς ἀλλ' ἰκάνθη.
ὡς ἡ μετὰ μισθῶν ἰκάνθη-
ναι ἰκάνθη μαχηθῆναι καὶ
ἀδύνατος ἰκάνθη, τὸ δὲ
ταῖς ἀποδοθείς, ἀπὸ αὐτῆς
ἔγνω γὰρ αὐτὸν τὸν αὐτὸν ἐλευθ-
έρων αὐτῆς καὶ αὐτὸς μα-
χηθῆναι ἀδύνατος.

Επιμύθεον.

*Ο μύθος ἀλλοί, ἵτι καὶ
φρόνιμοι ἐσθίως φράσαι
ταῖς παρὰ τῆς ἀδύνατος
ὑβρίας, ὅταν αὐτὸς ἰδῶν
μὴδὲ τῆς οἰκίας ἀπι-
χέμενος*

Απὸ-

Sed non hoc possem
ego facere : Timeo enim,
ne quæ ego de-
albo, tu fuligine re-
pleas.

Affabulatio.

*Fabula significat, Om-
ne dissimile esse insocia-
bile.*

ἀλλ' ἐν ἂν τὸ το σιωπῶ-
μι μὴ ἐγγυε πρῶξαι. δι-
δια γὰρ, ἐὼ πως ἀπὸ
ἐγὼ λουμαίνο, αὐτὸς ἀσ-
βέλος πλοῖοις.

Επιμύδιον.

Ὁ μῦθος ἀλλοί, ὅτι
πᾶν τὸ ἀνόμερον ἀνομι-
νήσει.

PISCATORES. 13

Ἀλιῆς.

Ἀλιῆς

Aλις ἔλεον σαγύλιον,
βαρείας ἢ αὐτ' ἴσους,
ἐχάρου κ' ἐβουίσθησαν, πολλοί
πλὴν ἔνοι πλὴν ἄγγραυ νομί-
ζοντες. ὡς δ' ἐπὶ τῆ ἡϊό-
Ⓞ ταύτην ἐλευσάσθης,
τ' μὲν ἰχθύων εὐρον ὀλι-
γοι, λίθον δ' ἐν αὐτῇ πικρὴ
μεγέθη, ἀδυμᾶν ἤφραστο
κ' ἀλύειν, ἢ τοσούτων ἐπὶ
τῆ τ' ἰχθύων διαιρέτη, ὀ-
σση ἴτι κ' ταυαύσια πρὸς
πικρῆφασιν. εἰς δὲ τις ἐν
αὐτοῖς προσβύτθⓄ ἀπε-
μὲν ἀχθώμεθα, ἢ τῶμοι
τῆ τ' ἴσους, ὡς ἴσους, ἀ-
δελφὴ δέτι ὄλοση. καὶ
ἡμάς οὖν ἐὰν τοσούτα
προσδωθῆσθας, πάντως
τις λυπηδύου.

Ἐπιμύθου.

Ὁ μύθος ἀποδοῖ, ὅτι ἢ δὲ
λυπηδύου ἐπὶ ταῖς ἀπο-
τυχίας.

Piscatores traherant
verriculum, quod cum
grave foret, gaudebant
& exultabant, multum in
esse p̄dæ existimantes.
Sed cum in littus ipsum
traxissent, piscesq; pau-
cos quidem, sed lapidē in
eo pmagnū invenisset,
tristari & mœrere cœ-
perūt, nō tā pisciū pau-
citate, q̄ q̄ & contraria
antē aīo p̄sumpserāt.
Quidā a. inter eos natu
grādiōr, dixit, Ne triste-
mur, ὁ focii: nam volu-
ptati, ut videt, soror est
tristitia: & nos igit̄ oportet
tantū antē letatos
oīnō aliqua in re etiā tri-
stari. *Affabulatio.*

*Fabula significat, Non
oportere tristari frustrata
spe.* k 5

I A C T A T O R. 14

VIr quidam peregrinatus, deinde in suā patriam reversus, aliaq; multa in diversis vituliter gessisse locis iactabat, atq; etiam Rhodi saltasse saltum, quem null^o eius loci potuerit saltare: ad hoc & testes qui ibi interfuerūt dicebat se habere. Quidam autem ex iis qui aderant respondēs, ait: Heus tu, si verum hoc est, non est tibi opus testibus. En Rhodus, en & saltus.

N3.

Affabulatio.

Fabula significat, Nisi prompta rei demonstratio sit, omnē sermonem vanum esse & supervacuum.

I M.

Κουρασός.

AΝή τις ἀποδησάσας, ἔτα δὲ πάλιν πρὸς τὴν αὐτοῦ γῆν ἐπισυνδύων, ἀλλὰ τε πολλὰ ἐν διαφόροις λιθόμακρῶναι χάσας ἐκὼπασι, καὶ δὲ λίαν τῆ πέδω πεπλημέναι πύθματα, εἶον δὲ εἰς τὴν αὐτὴν δουρατὸς αὐτοῦ ἀνδρῶσαι. πρὸς τὸ τὸ καίμας τὸς ἐν αὐτῶν πύθμασι ἐλεγεω ἔχου. τὸ δὲ παρῶτων τις ὑπολαβὼν, ἔφη· ὅ δὲ τὸ, εἰ ἀλλήθις τὸ τὸ ἔστιν, ὁ δὲν δὲ σὺ μαρτυρεῖται. ἰδὲ πέδω. ἰδὲ καὶ τὸ πύθματα.

Επιμύθημα.

Ο μῦθος δὲ αὐτοῦ, ὅτι ἐστὶ μὴ πρὸς χερσὶν ἢ τὸ πρὸς χερσὶν ἀποδραστῆν, πᾶς λόγος πρὸς τὸ ἔστιν.

Αδύ

ἀδύνατα ἐπαγγί-
λόμενον.

IMPOSSIBILIA PRO-
mittens. 15

Aνὴρ πίνεις νοσῶν, καὶ
λεωνῶς διακόμενον,
ἐπειδὴ πρὸς τὸ ἰατρῶν
ἀπεργνώσθη, τὸ θεῶν ἐδέ-
το, ὡς εἰ πλεῖν ὑγίαιεν αὐ-
τῷ πάλιν ἐπαυεῖν. Δὲν
ποιήσεαι, ἐκείνους βόας αὐ-
τοῖς προσοίσαι ἐπιγνώ-
μενον εἰς θυσίας. τὸ γυν-
ναῖκος αὐτῷ πυνδομήνης,
καὶ πᾶσι ταῦτα ἡν ὑγι-
αίνης; ἐκείνου ἰσχυροῖς
καὶ ἀναστρέφει ἐν τῷ
θεῷ, ἵν' οἱ θεοὶ ταῦτά με
ἀπαυτῶσται;

Vir pauper ægrotans
& male affectus,
quum à Medicis de-
speratus esset, Deos ro-
gabat, pollicens, si san-
tatem sibi rursus re-
stituisent, centum bo-
ves ipsis oblaturum esse
in sacrificium. Vxor
autem eius rogante,
Et ubi tibi hæc si con-
valueris? Ille ait: Pu-
tas enim surgere me
hinc, ut dii hæc à me
repetant?

Ἐπιμύθεον.

Affabulatio.

Ὁ μύθος ἀπὸ τοῦ ἰσχυροῦ
καὶ οἱ ἄλλοι ἡσυχάζουσιν
γινώσκοντες ἀπὸ τῆς ἀδύνα-
τος ἐπιμύθεον.

Fabula significat, Mu-
ros facile polliceri, quæ
re ipsa comprobare non
sperent.

κα-

MA-

VIr malignus ad eum
qui in Delphis est, i-
vit Apollinē tentaturus
ipsum. Atq; ideò cōpre-
henso passerculo manu
& eo veste cōtecto, ste-
titq; proximè tripodem
ac rogavit deum, dicen-
do, O Apollo, qđ ma-
nibus fero, utrum vi-
vum

A Νῆρ Καινοπράγμων
οἷς τὴν ἴν δελφοῖς ἔ-
κιν ἀπέλλωνα, παρὰ σοῦ
τῶτον βεβλήμενον. καὶ εὖ
λαβὼν σπερδίον ἐν τῇ χα-
ρῇ, καὶ τῶτο τῆ ἰσθμῷ σκι-
πώσας, ἔστυ τῆ φρίπιδος
ἐγχεῖσα, καὶ ἤγειτο ἴδιον,
λίγαν ἀπολαύων, ὃ μὲν τῶ
χάραι φέρων, πῶττον ἐμ-
πνεο

πυνν ἐστίν, ἢ ἀπννν, βολό-
 μνος ὡς ἢ ἀπννν ἀποι,
 συμ ἀνάδ' ἔχει τὸ ἔραβλιον.
 εἰ δ' ἴμαπνν, ἐδύς ἀπππνί
 ξας, υννννν ἰκάνο πρσοε-
 ννννν. ὁ δ' ε γε βέος τῆσ λα
 κότεχρον αὐτ' γνῆς ἰπνναι
 αιν, ἀππν' ἐπὶ ἔφερ ὡ ἔτες
 βόλα ποιῆσαι, ποῖσων
 παρὰ σοὶ ἰκάνη γδ τῶτο
 πρῶξου, ἦτοι συμ ὁ λατῆ
 κῆς, ἢ νννννν ὑποδῶξου.

Επιμύδιον.

ο μύδιον δὲν εἶ, ἐτι
 τὸ θεῶν ἀππρῶξου
 κῆς ἀππρῶξου.

Αλιᾶς.

Αλιᾶς ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν
 ἀγρῶν, ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν
 λῶ χρίνον τὰ ἀππρῶξου
 αὐτῶν, ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν
 δρα τε ἢ ἴπνννν, κῆ ἀππρῶξου
 χρῆσαι παρῶξου ἴπνννν
 το.

yum est, an mortuum?
 Nā si mortuū diceret, vi-
 vū ostēsur^o erat passer-
 culū: sin vivū, statim suf-
 focatū mortuū illū of-
 ferret. Sed de^o malignā
 ipsi^o cognitā mente, ait,
 utrūm vis heus tu face-
 re, facito: penes te. n. est
 illud facere, sive vivum
 quod cōtines, sive mor-
 tuum ostendere.

Affabulatio.

Fabula significat, Deum
 neq; decipi posse, neq; quic-
 quam eum latere.

PISCATORES. 17

Piscatores egressi ad
 venationem, quum
 multo tempore defati-
 gati nihil cepissent, &
 a dmodum tristabatur,
 & discedere appara-
 bant:

bant: sed statim Thun-
nus maximo quodam
infectante pisce, in na-
vigium ipsorum insul-
lit: quo capto, lacti ab-
icere.

Affabulatio.

*Fabula significat, Sæpè
quæ ars non præbuit, ea
donasse fortu-
nam.*

DECEPTOR. 18

VIR pàuper ægrotans
vovebat diis, si eva-
deret, boves centum in
sacrificium oblaturum:
sed Dei tentatūri, hoc à
morbo liberarunt. At
ille surgens, quoniam
bobus carebat, ex pasta
boves centum à se for-
matis in ara positos
sacrificavit. sed Dei i-
psum

το· δὲ δὴς ἡ θιών· ἴσθ
τῆ μεγίστων διωόν· μὲν·
ἰχθύων, εἰς τὸ πλοῖον αὐ-
τῶν ἐπέλαστο· οἱ δὲ τῶν
λαβόντων, μὲν ἡδονῆς ἀ-
νιχώρησαν.

Επιμύθημ.

Ο μύθη· οὐκ εἶ, ἴτι
πράξις ἀμὲν τέχνη πᾶ-
σι· ταῦτα τὴν ἡ-
δονῆσιν.

Φινάξ.

AΝῆρ πώπυρ νοσῶν, ἠν-
ξῶ το τοῖς θεοῖς, εἰ
διασωθεῖν, βῶς ἑκατὴν εἰς
θεοῖαν προσοίσεν. οἱ δὲ
θεοὶ περιᾶσαι τὸ το β-
λάθουσι, τῆ πάθος ἀπὸ
λαξον. οἱ δὲ ἀδυστὰς, ἰσπ-
δὲ βῶν ἡ κέρει, σικατινῆς
βῶς ἑκατὴν πλάσας ἐπὶ
τῆ βωμῆ θεῶν ὠλονά-
τῶσιν. οἱ δὲ θεοὶ βουλή-
μην

μνησι αὐτῶν ἀμυνάσασαι,
 ὄναρ ἐπιστάτης αὐτῶ, ἄ-
 που ἀπελθε εἰς τὴν αἰγια-
 λὸν εἰς τὸν δε τὸν τόπον,
 ἐκεῖ ἢ ἄτ' ἴκασ χιλίας σύ-
 γήσεις. ἐκεῖν ὃ δὲ ὕπνι-
 αδίς, σὺν ἄδ' ὄν' ἔσ' ἄσπ-
 δῆ πρὸς τὴν πεδ' ἔχ' ἔσ' ἔσ' ἔσ'
 τόπον ἀφίκετο, τὸ χου-
 σίον διδρῶντων. ἐκεῖ δὲ
 δὴ περιματῶς περιτυ-
 χῶν, ἔπ' αὐτὸν σιωπῆσθε.
 ἔδοξε ἢ ἔσ' ἔσ' ἔσ' ἔσ' ἔσ' ἔσ'
 περιματῶν ἔδοξε, χιλίας
 χρυσίας τάλαντα δάστω
 αὐτοῖς περιτρέψω. ὡς
 δ' ἔσ' ἔσ' ἔσ' ἔσ' ἔσ' ἔσ' ἔσ'
 ἔπ' αὐτῶν, ἀμειψώμεθα
 χιλίων δραχμῶν.

Επιμύθου.

Ο μύθ' ὃ δὲ εἰς ἔστι
 τῆς ψεύδει τ' αὐτῶν
 πρὸς ἔσ' ἔσ' ἔσ' ἔσ' ἔσ' ἔσ'

Βά-

pfum ukuri, in somniis
 adfuerunt ei, dicentes,
 Abi ad littus ad eum
 locum, illic enim At-
 ticas mille drachmas
 invenies. Ille autem
 excitatus, lætus & a-
 lacer ad demonstra-
 tum locum perrexit,
 aurum disquirens. Sed
 illic in piratas incidit,
 ab ipsisq; cōprehensus
 est. Captus ergò, ut di-
 mitteretur, piratas ora-
 bat, mille auri talēta da-
 turū ipsis p̄mittēs. Sed
 cū non crederet, ab-
 actus ab ipsis, divendi-
 tus est mille drachmis.

Assabulatio.

Fabula significat, Men-
 dacis hominum inimicium
 esse DEUM.

RA-

RANAÆ. 19

RAnæ duæ in palude
pascabantur, æstate
autem siccata palude,
illâ derelictâ quærebāt
aliā. Cæterum pfundum
invenerūt puteū.
Quo viso altera alteri
inquit, Descendamus
heus tu, in hunc puteū:
Illa respondens, ait, Si
igit & hic aqua aruerit,
quomodo ascendem?

Affabulatio.

*Fabula declarat, Non os
portere inconsideratè res
aggredi.*

Senex & Mors. 20

Senex quondam in-
scifis in monte lignis
ac in humeros elevatis,
ubi multam viam oneratus
iit, defessus & de-

Βάτραχοι.

Bάτραχοι δύο ἐν λίμνῃ
ἐνήμεισθαι, ὁρῶντος δὲ
ἐξηρανοῦσθαι τὴν λίμνην, ἐ-
κείνῳ ἐπαλαμπύσθη ἐπι-
βήτου ἐπιβῆναι. καὶ ἀπὸ βα-
θῆος ὑπὸ πύργῳ φησὶ, ἐ-
κὸν ἰδὼν ἕτερον, κατέ-
ρω φησὶ συγκαταβῆναι με-
ν ὧστος, εἰς τὸδε τὸ φρεῖον.
ὁ δὲ ὑποκαθὼν ἔπειτα ἀ-
εὐὸν καὶ τὸ ἐνθάδε ἴδων ἐξη-
ρανοῦν, πῶς ἀναβήσομαι
ἐπιβῆναι.

Ὁ μὲν δὲ ἀπεῖπε, ὅτι ἂν
δεῖ ἀναβῆναι πῶς προσέει-
πεν τοῖς πράγμασι.

Γέρων καὶ Θάνατος.

Γέρων πρὸς εὐλὰ τε-
μῶν ἐξ ἔργου, ἐκείνῳ τῶ
ἄμω ἀρμόνη, ἐπεὶ δὲ
πολλὴν ἰσχυρὸν ἰσχυ-
ρὸν ἐλάσσειν, ἀπεφάνη
ἀπὸ-

ἀπέθετο τὰ ξύλα, καὶ
 τὸ θανάσιον ἐλθεῖν ἐπεκα-
 λήσθη. Ἐξ ἡρατὸς δὲ θύς
 ἔφη αὐτῷ, καὶ τίς αἰ-
 τίαν πωθασομὸς δι-
 λώ αὐτὸν λεγόν, ὁ γέρον
 ἴφη· ἵνα τὸ φέρον τῶτον
 ἔρας ἐπιθῆς μοι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος ἀπεί, ὅτι
 πᾶς ἀνθρώπος φιλάει
 ὡν, ἢ ἄν μνηστὴρ λυδύσις
 πρὸς αὐτὸν δούη θανά-
 τος ἐπιθυμῆν, ὅμως τὰ
 πλεῖστα πρὸς τὸ θανάτου
 αἰετῆ.

Γραῦς καὶ λα-
 τός.

Ἰὺνὴ γραῦς ἀλγῶσα
 τὸς ὀφθαλμούς, εἰσκα-
 λήσθη τινὰ τῶν ἰατρῶν ἐπι-
 μισθῶ, συμφανήσασα, ὡς
 εἰ μὴ θρασυταίην αὐ-

deposuit ligna, & mor-
 tem, ut veniret, invo-
 cabat. At morte ilico
 adstante, & causam ro-
 gante quâ se vocasset,
 Senex ait, Ut onus hoc
 sublatum imponeres
 mihi.

Affabulatio.

Fabula significat, Om-
 nem hominē vice studiosē
 esse, & licet infirmitis pe-
 riculis immersus videatur
 mortem appetere, tamen
 vivere multo magis quàm
 mori eligere.

ANUS ET ME-
 dicus. 21

Mulier anus dolens
 oculos, conduxit
 Medicum quendam
 mercede, conven-
 tione factâ, si se cu-

raret, pactam mercedē
 ei daturam: fin autem
 minimē, nihil datu-
 ram. Aggressus est i-
 gitur Medicus curam:
 Quotidiē verō acce-
 dens ad vetulam, & o-
 culos ei quæns, quum
 illa nequaquam videre
 posset eâ horâ ob un-
 ctionem, ipse vas a-
 liquod

τιν, ἢ ἐπιπονηδὴν α-
 ὠδὴν αὐτῷ δίδωσιν· εἰ δὲ
 μὴ, μηδὲν δάσκει· ἐν χεί-
 ρησι δὲ οὐκ ἔστι τῆς δι-
 ρασίας· ἡ δὲ ἕρπυλαι ἔλε-
 φοῖται ὡς τινὲς προέβηται,
 καὶ τὸς ἐφ' ἑαυτῶν αὐτῆ
 χεῖρας, ἐκείνης μηδ' ἄλλο
 ἀναβλέψαντες ἐχέουσιν τινὲ
 ἔργον ἐκείνου ἐπὶ τῆ
 μάστιγι, αὐτὸς ἦν τι τῆ
 ἰνίας

I

F A B V L Æ.

οἰκίας σποδῶν ὑφ' ἀρέμ-
 νου ἰσχυρῶς ἀπέχε. ἢ ᾧ
 οὐ γέρας τῶν ἑαυτ' πι-
 ρισοῖεν ἰσῆα λαδ' ἐνά-
 στω ἰλατ' ἰμῖν ἰλυ δὴ τοσ
 σῶτη, ὡς κ' τῶν παυ-
 τῶ πασι αὐτῆ θρακτο-
 δέση μηδὲν ὑπελειφθῆ-
 ναι. ἢ ἂ ἰατρὸς τὸς συμ-
 φωνήεις μισθὸς αὐτῶν
 ἀπαλοῦτος, ὡς κατὰ τὸς
 βλῆσι οὖσαν ἴδῃ, ἠγε τὸς
 μαρτυρας παραγαγόνος,
 μῦθον ᾧ οὐδ' ἔπειν ἐκεί-
 νη, ται ἰὺ ἰδοτιῦ βλῆ-
 πω. ἰώνα ᾧ γδ τὸς ἰφ-
 θαλμῶν ἰσσοῦ, ποτ' ἂ ἢ
 ἰμῶν ἰεῖα τῶ ἑαυτ' ἰ-
 βλεπερ οἰκίαν ἰὺ δ' ὅτε
 με σὺ βλῆσι φῆς, ἰδο-
 τιου ἰκάνη μ' ἰῶ.

liquod ex domo au-
 ferens quotidie disce-
 debat. Anus igitur fu-
 am supellectilem vide-
 bat singulis diebus mi-
 nuī, adeo ut tandem o-
 mnino sanata nihil res-
 linqueretur. At Me-
 dicus cum jam partam
 pecuniam ab ea effla-
 gitaret, ut que pure jam
 videret, & testes addu-
 ceret, Magis certè, ait
 illa, nunc nihil video.
 Nam quum oculis la-
 borabam, multa mea
 in mea videbam do-
 mo: nunc autem, cum
 me tu videre inquis,
 nihil omnino ex illis
 video.

Ἐπιμύθιον.
 Ο μῦθός ἐστι οἰ

Affabulatio.
 Fabula significat, Pra-
 1 2

vos homines ex iis que a-
gant, ignaros contra se-
ipfos argumentum af-
ferre.

παρασι τ̄ ἀνδρώπων ἐξ
ἴσων πρὸς τῆσι, λαοδύνασι
καθ' ἑαυτῶν τ̄ ἰδύσαν
ἐπιπρόμθεσι.

AGRICOLA ET FI-
lii ipsius. 22

Γεωργὸς καὶ τῶ αὐτοῦ
αὐτῶ.

Agricola quidam vi-
tā excessurus, ac
volens suos filios pe-
riculam facere de a-
gricoltura, vocatis
ipfis,

Γεωργὸς τὸς υἱῶν
ἐπαλύνει τ̄ βίον, καὶ
βαλόμεν ὁ τὸς ἑαυτ̄ πῶ-
διος πᾶσαν λαβῆν τ̄ γι-
ωργίας, προσμαλομένους
αὐ-

αὐτὸς, ἰφρ. πᾶσι δὲ ἰ-
μοί, ἰγὼ πρὸ ἡδὴ ἢ βίην
ἰσχυροί, ἰμέρι δ' ἀπὸ
ἰν τῆ ἀμπίλω μοι ἰκέρυ-
ἰσῆα ἰβήσασθε, ἰδύσθε
ἰαύτω. οἱ μὲν οὖν οἰσ-
ἰνῆσθε ἰσασθῶν ἰκῆ πῶ
ἰατορογύχθαι, ἰάσασθαι τῶ
ἰ ἀμπίλω γλῶ πῆλ᾽ ἰκῆ
ἰπεβίωσιν ἢ πᾶσις ἰα-
ἰσασθῶν, ἰγὼ ἰσασθῶ
ἰμὲν δ' ἀπὸ τῆσιν ἢ δὲ
ἰμπίλ. ἰαλῶσ ἰα-
ἰσῆα, πῶν ἀπὸ ἰσῆα ἢ
ἰαροπῆρ ἀνὲδ ἀμπίλ.

Επιμύθιον.

Ο μύθος δὲ λέγει, ἰτι
ἰ ἰσῆα ἰσασθῶν ἰστι
ἰ τῶν ἀνδρῶσιν.

Διοσκώριδος ἰγὼ

Κυῖος.

Aὐτὸς τῶν ἰσῆα ἰγὼ
ἰ τῶν αὐτῶ πρῶτος ἰγὼ

ipsis, ait: Filii mei, ego
jam e vita discedo, vos
autem, si, quæ in vinea
à me occultata sunt,
quæsieritis, invenientis
omnia. Illi igitur rati
thesaurum illic defos-
sum esse, omnem vi-
neam terram post inte-
ritum patris defode-
runt, & thesaurum qui-
dem non invenerunt,
sed vinea pulchrè fos-
sa, multiplicem fructum
reddidit.

Affabulatio.

Fabula significat, La-
borem thesaurum esse ho-
minibus.

HERVS ET

Canes. 23

VIr quidam à tempesta
te in suo suburbio

1 3

prehensus primūm
 ovas comedit, dehinc
 capras. Tempestate
 autem invalescente, &
 operarios boves jugu-
 latos comedit. Ca-
 nes verò his visis, di-
 xerunt inter se, Sed
 fugiamus nos hinc. Si
 enim operariis bo-
 bus herus noster non
 ab-

ἀπολαφθεῖς, πρῶτα μὲν
 τὰ προβάτα κατέφαγε,
 ἔπειτα τὰς αἰγας. ὅτε ἡ χει-
 μῶν ἐπικρατῆν, καὶ
 αὐτὸς ἰσχυρὰς βῆς σφάξας,
 ἰδοὺν ἡσάσθη. οἱ δὲ κυνὸς
 κούτε ἰδοὺντες, διελέχ-
 θησαν αὐτῶς ἀλλήλους, φοβή-
 γων μὲν ἅπαντες ἡμᾶς γε ἐν-
 τὸν δειρ. ἀλλὰ τὸ ἰσχυρὰν
 βῆσιν ἢ ἀσπότης ἡμεῶν ἔκ-

ἰφεισθε, πῶς ἡμῶν φεί-
σεται;

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μύθος δαδά, ἐπι τῶ-
ν τῶν μέγιστων φάσμα καὶ φου-
λάσθαι καὶ οἱ τῶν ἐ-
κείνων ἀπέχουσι.

abstinet, quomodo no-
bis abstinebit?

Affabulatio.

Fabula significat, Eos
maximè fugere & cavere
oportere, qui nē suis qui-
dem abstinent.

Γυνὴ καὶ ὄφ-
θις.

MVLIER ET GAL-
lina. 24

Γυνὴ καὶ τὴν ὄφθιν
ἔχου, καὶ ἐκά-

Mulier quædā vidua
gallinā habebat, fun-

gulis diebus ovum sibi
parientem: Rata verò,
si plus Gallinæ hordei
projiceret, bis parituram
die, hoc fecit. Sed
Gallina pingvefacta,
nè semel quidem in die
parere potuit.

Affabulatio.

Fabula significat, Eos
qui ob avaritiam plerumque
sunt appetentes, & quæ
adsunt, amittere.

MORSUS A CANE. 25

Morsus à cane qdam
medicaturum cir-
cuibat qrens. Cum a. oc
currisset qdam ei, & co-
gnosceret, quid qrebat,
He^o tu, air, si sanari vis,
accipe panē, atq; eo san-
guinē vulneris sicca, &

ci

πω ἡμέραν ὡς αὐτῇ τῆ-
κῆσαν νομίσασα ἢ οἷς εἰ
πλείους τῆ ἄρνιδι λιγυτάς
παράβαλοι, δις τέξεται ἢ
ἡμέρας, τότε ποιήσῃ.
ὁ δ' ἄρνις περιμύς γνο-
μεῖν, ὅδ' ἄσασε ἢ ἡμέρας
τηκῆν ἢ δυνάσῃ.

Επιμύδιον.

Ο μύθ⊕ ἀκλή, ὅτι εἰ
διὰ πλεονεξίαν ἢ πλείον
νῶν ἐπιθυμοῦντοσιν, τῶ
παρὲν ἢ ἀποσείνεται.

Κυνόδμη⊕.

Διχθεῖς τις πῶδ λω-
νός, τὸν ἰασίμδνον
πρὸς ἴσιν. ἐντοχῶν
ἀετις αὐτῶ, κεί γνος ὁ
σητά. ὡ ὅτ⊕, ἀπῶ, ἀ
σάβῃσαι βόης, λαβῶν
ἀπῶν, κεί τῆτω τὸ ἀμα
ἢ πλῆγῃς ἰκμαξίς, τῶ
ἀσ.

ἄνθρωπος ἑνὶ κυνῶν ἐ-
 πίδησεν. λέγων ὁ γὰρ
 σαρκεῖον, ἀλλ' ἐπὶ τὸ πει-
 ῖσθαι, ἀλλ' ἐπὶ τὸ πει-
 ῖσθαι, ἀλλ' ἐπὶ τὸ πει-
 ῖσθαι.

Ἐπιπέδιον.

Ὁ μὲν ὁ ἀνὴρ, ὅτι καὶ
 τὸ ἀπὸ τῶν αἰωνίων
 οὐδὲν ἐπιπέδιον, ἀλλ' ἐπὶ
 τὸ ἀπὸ τῶν αἰωνίων.

ei qui momordit cani
 ad edendum da. & is ri-
 dendo ait, Sed si hoc fe-
 cero, oportebit me ab
 omnib. qui in urbe sunt
 canibus morderi.

Affabulatio.

Fabula significat, Pra-
 vos etiā homines, beneficio
 affectos, magis ad inferen-
 dam injuriam exacui.

1 5

μαγείας, καὶ τὸ λείπει ἐπι-
βητοῦτος, ὃ μὴ ἀληθῶς
ἴστανε μὴ ἔχειν, ὃ ἢ ἔχειν,
μὴ ἀληθῆσαι. ὃ ἢ μάγιστος
αἰὶδ' ἔμελλε τὴν λαοσπο-
ρίαν αὐτῶν, ἔειπε ἀπὸ
λεῖον ἐπὶ λαδίσει, τὸν γ'
ἐπιρὴσμελίου θεῶν ὄνομα
λέσειδε.

Επιμύθεον.

Ὁ μύθος ἀπὸ τοῦ ἐπι-
μύθεος ἐπιρὴσμελίου
λέσειδε, ἀπὸ τοῦ θε-
οῦ ἐδύσευρα.

Coco, & carnē querente,
qui abstulerat ju-
rabat non habere; qui
autem habebat, non
abstulisse. Cocus verò
cognitā malitiā ipso-
rum ait: Sed etsi me late-
ritis, peccatum DEUM
non latebitis.

Affabulatio.

Fabula significat, quòd
licet homines peccantes
lateamus, DEUM tamen
non latebimus.

Ἐχθροί.

Δὺο τινὲς ἀλλήλους ἐχ-
θροῦντο, ἐπὶ τῆς
αὐτῆς νεῆς ἐπλεον ὡν ἄ-
τρον μὴ ἐπὶ τῶν πρῶτων,
ἀτρον δ' ἢ ἐπὶ τῆς πρῶτης
ἐκείνου. χρεῖον δ' ἢ ἐπι-
ρὴσμελίου, καὶ τῆς νεῆς
μει-

INIMICI. 27

DVo quidam inter se
Inimici in eadem
navi navigabant: quo-
rum alter in puppi, al-
ter in proa sedebat:
Tempestate autem su-
perveniente, & nave
jara

jam submergendâ, qui
 erat in puppi gu-
 bernatorem rogabat,
 utra pars navigii prius
 obruenda esset. Quùm-
 que ille proram dixif-
 fet : Sed mihi non
 est grave, ait, mori,
 si visurus sum
 ante me inimicum mor-
 rientem.

μικρότερος ἦν ἢ καὶ ἀποντί-
 ζει δ' αὖθις ἐπὶ τῆς πρύμνης ἢ
 λυβρῶν τινῶν ἤρξοιτο, πότερον
 τῆς μὲν ἢ τῆς πλοῦς πρό-
 τέρου μὲν καὶ καταβυζή-
 ζει δ' αὖθις ἐπὶ τῆς πρύμνης
 εἰπὼν ὅτι· ἀλλ' ἐμοὶ γὰρ οὐκ
 ἔστι λυπηρὸν, εἴπερ, εἰ δά-
 νασθῶ, εἴ γε ὄραμ' ἔμελλω
 πρὸ ἐμοῦ ἢ ἐχθρὸν ἀπο-
 θνήσκοντα.

17-

171-

Επιπέδιον.

Ὁ μῦθος ἀγλῶς, ὅτι πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀδυνάτου βλάβος φροντίσασιν, εἰ τὸς ἐχθρὸς μόνον ἀδίσωσι πρὸς αὐτὸν ἡσυχία μέλλουσιν.

Affabulatio.

Fabula significat, Multos homines nihil suum nocumentum curare, se modò inimicos suos videant ante se malè affectos.

Αἰνουργὸς καὶ
Μῦθος.

FELIS ET
Mures. 28

ΕΝ οἰκίῳ τινὶ πολλῶν
Μυῶν ὄντων, αἰ-
νουργὸς

IN domo quadā cūm
multi esēt Mures, Fe-
lis

lis eo cognito ivit eò,
 ac eorum singulos cap-
 ptos devorabat. At illi
 quotidie quum se ab-
 sumi viderent, dixerunt
 inter se, Ne posthac in-
 fra descendamus, ne pe-
 nitus intereamus. Nam
 si Felis non potest huc
 venire, nos salvi erimus.
 Sed Felis quum non
 amplius mures descen-
 derent, statuit apud se
 per astutiam eos deci-
 piens evocare. Cæ-
 terum quum pessulum
 quendam conscendisset,
 de eo se suspēdit, &
 mortuū simulabat. Ex
 Muribus autē quidam
 acclinat⁹, visoq; eo, ait,
 Heus tu, et si sacculus fi-
 cres, non te adibo.

Af.

λερθ. τῆτο γνός, ἕτην
 ἰνταῦθα, κὲ μαθῆκασπιν
 αὐτῶν συν ἀμβέσων μα-
 τῶδιν. οἱ δὲ λαθῆκασπιν
 ἐκείνους ἀνάλιστομελούς δ-
 γῶνίσθ, ἐφασαν πρὸς ἀλ-
 λήλους, μηδέτι λιάνω μα-
 τῶδιν μέν, ἵνα μὴ πῶσθ-
 πασιν ἀπολώμεθα. ἔ γδ
 αἰδέσθ μὴ δουαμελῶν δ οὐ
 σο θηκῆσθαι, θμῆς σπ-
 θηκῆσθαι. ὁ δὲ ἄλλοθ
 μηδέτι τῶ μῶν λιάνω-
 τιν, ἔγνω δι' ἔπινοίας αὐ-
 τῶς σφίσεμελῶν ἰκκα-
 λῆσθαι. κὲ δὴ ἀπὸ πῶν
 τάων πῶς ἑαυτῶν ἀνα-
 βῶς, ἀπώροισ, κὲ πρῶσι-
 ποιῆτο νεκρῶν εἶναι. τῶ
 δὲ μῶν τις παρακίψας,
 κὲ ἰδὼν αὐτῶν, ἔσθ' ἠδ-
 τῶ. ἰσθ' ἠδ' ἄθ' ἰσθ' οὐ
πρῶσι δὲ σφίσεσι.

Eπi.

Επιμύθεον.

ο μύθος δὲ οὗτος ἐστὶ
 ἀνδρῶν ἐφ' ἑνὸς ἐπιμύθεου
 τοῦ τῆς ἰσθμίου καὶ διὰ τὴν
 περὶ αὐτῶν ἀντιθέτου
 βασιλευσίν τε τοῦ καὶ
 κρισίου.

Ἀλώπηξ καὶ Πί-
 λινος.

ΕΝ σινώδῳ πρὸς τὸ ἀ-
 λόγιον ζῶον ἀρχήσαστο
 πὶ Πίλινον, καὶ ἀνδραγαθίας
 βασιλευσίν τε καὶ αὐτῶν
 ἐχερῆσεν ἄνθρωπος. Ἀλώπηξ δὲ
 αὐτῷ φθονήσασα, ὡς ἐν-
 τινι παγιδίᾳ ἑστῆκε ἰδιό-
 σαστο, τὸ πικρὸν δαβδῶσα,
 ἐνταύθα ἀνήγαγε, ὡς ἄνθρωπος
 πρὸ αὐτῆς λέγουσα ἰσθμίου-
 γίρ τῶτον, καὶ μὲν τὸ καὶ
 κρισίου αὐτῷ τῷ βα-
 σιλεὶ καὶ τῷ νόμῳ δι-
 κῆσας, καὶ πρὸς ἑαυτὴν αὐ-
 τῆν,

Affabulatio.

Fabula significat, Pru-
 dentes homines, quum ali-
 quorum pravitate experti
 fuerint, non amplius eo-
 rum falli simulatio-
 nibus.

VULPES ET
 Simius. 29

IN concilio quondam
 irrationalium anima-
 lium saltavit Simius, &
 approbatus, Rex ab i-
 ptis electus est. Vul-
 pes autem ei invidens,
 ut in casso quodam car-
 nem vidit, Simium se-
 cum illuc duxit, quod
 invenisset ipsa faurū
 illum, dicens, non tamē
 & uti eo: quippe quem
 lex Regi tribneret:
 atque hortata est i-
 psum

psium ut Regem the-
saurum accipere. At
ille inconsideratè pro-
fectus, & captus à cas-
se, ut quæ decepisset,
accusabat Vulpem. Il-
la autē ei, ô Simie, cūm
ralem tu habeas demen-
tiam, imperium in bru-
ta tenebis?

Affabulatio.

*Fabula significat, Eos
qui actiones aliquas incon-
sultè agere diuntur, in in-
fortunia incidere.*

ΤΗΥΝΝΥΣ ΕΤ
Delphin. 30

THunnus Delphino
persequente mag-
no impetu fereba-
tur. Quum capiendus
esset, incius ob vehe-
mentem impetum de-
cidit

τὸν, ὅτε δὴ βασιλεία, τὴν
δικαστὴν ἀνέκιδαι. ὁ δ'
ἀπὸ ριπῆτος προσπα-
δοῦν, καὶ συναφθεῖν ἐπὶ
τὴν παγίδην, ὡς ἐβαπα-
τήσοσαν ἐμμερῆ τὴν
ἀλώπηκα. ὃ ἦ πρὸς αὐ-
τὸν, ὦ ψιδιμη, τοιαύτου
σὺ μορῆσιν ἔχων, ἢ ἀλλο-
τῶν βασιλοῦσιν;

Επιμύθηον.

Ὁ μῦθος ἀλλοιοῖτο οἱ
πρὸς αὐτὴν τισὶν ἀπὸ ριπῆ-
τος ἐπιχειροῦντος, δι-
συχύμασι τῶν παγίδων.

Οὖν ὁ καὶ δι-
φῖν.

Ὁ γυνὸς διωκόμενος
ἐπὶ διελθῆναι, καὶ
πρὸς τὴν ροῆν φερόμε-
νος ἐπεὶ δὴ ἐκείνη λαμβά-
νει αὐτὸν ἐμμερῆ, ἐλαττω-
ντὸν σφιδρῆσιν ῥύμῃσιν ἐ-
πιστῆναι

πιστῶν εἰς τινα νόσον. ἢ τὸ
 ἢ τὸ ὁμοίως ῥύμης καὶ ὁ διελ-
 φικὸς αὐτῶ συνελθόντες. ὁ
 ἢ θύνῳ ἐπιστραφεὶς, καὶ
 λεπτοψυχούτα ἢ διελ-
 φικὰ ἰσχυρῶς, ἐπεὶ μὴ εἴμι
 μοι ὁ Δαίμων λυπηρὸς,
 ἐρῶντι ἢ αἰτίον γιγνόμενα
 μοι τότῃ, σὺν ἐμοὶ ἀπε-
 θνήσκουσα.

Επιμύθιον.

Ὁ μύθος διηλοῖ, ὅτι
ῥαδίως τὰς συμφορὰς οἱ
ἄνθρωποι φέρουσι, τὰς τέρ-
των αἰτίαις δυσυχιώτα
ἐρῶντες.

Ἰατρὸς ἡγεὶ Νο-
 σῶν.

ἸΑτρὸς νοσῶντα ἰδὲρά-
 πους, ἢ τὸ νοσούντων
 ἠποθανόντων, ἢ κείνων
 πρὸς τοὺς ἰηκομένους ἰ-

cidit in insulā quandā.
 Ab eodem v. impetu &
 Delphin cum eo eject⁹
 est. Thunn⁹ a. cōversus,
 cū agentē animā Del-
 phinū vidisset, ait, Non
 amplius mihi mors mo-
 lesta est, cū eū videā,
 q̄ mihi causa fuit ipsius,
 unā mecum perire.

Affabulario.

Fabula significat, Fa-
 cile miseriae ferre homi-
 nes, seors, qui illarum au-
 thores fuerunt, infelicitet
 agere videant.

MEDICVS ET Æ-
 grotans. 31

MEDICVS ægrotum
 curabat : Ægro-
 to autem mortuo, il-
 le efferentibus di-
 m

cebar, Homo hic si vi-
no abstinuisset, & cly-
steribus usus fuisset,
non interisset. Qui-
dam autē ex iis qui ad-
erant respondens, ait:
Optime, non oportet
bat te hæc nunc dicere,
quam nulla utilitas est,
sed tūc admonere, cum
his uti poterat.

Af.

λέγω· οὗτ' ὁ ἀνδρῶν
πρὸς εἰς ἀπέχθη, καὶ
κλύστῳ ἐχρῆτε, οὐκ
ἂν ἐπιθνήσκαι, τῶν δὲ
παρόντων παραλαβή-
ται, ἴσθι, βέλτιστε, οὐκ ἔ-
δει ταῦτα νῦν λέγειν, ἔ-
τε μὲν μὲν ὠφέλιος ἔστιν,
ἀλλὰ τότε παρανοῶν,
ὅτι τῶντις χρῆσθαι ἔδει-
ναι.

Eai.

Επιπόθιον.

Ο μύθος Αηλῆ, ὅτι
 εἶπε τὸς φίλους ἑαυτοῦ ἄ-
 νάγκης τὰς βοηθήσας
 παρέχει.

Afabulatio.

Fabula significat, Opor-
 tere amicos tempore neces-
 sariis præbere as-
 sultia.

Ἰεσοῦς ἠγά Ε-
 χισ.

AVCEPS ET VI-
 pera. 32

Ἰεσοῦς ἰσὺν ἀνάλαβῶν
 ἠγά ἑαυτοῦ, τὸς ἀ-
 γκαυ εἰς ἑαυτοῦ. ἰδὼν ἡ λι-
 χλαυ ἰφ' ὑψηλῆ δένδρῳ

A Vceps visco acce-
 pto & arundinibus,
 aucupatū exiit. Viso a-
 turdo super alta arbore

III 2

ἰσὺν ἡ ἀνάλαβῶν
 ἠγά ἑαυτοῦ, τὸς ἀ-
 γκαυ εἰς ἑαυτοῦ. ἰδὼν ἡ λι-
 χλαυ ἰφ' ὑψηλῆ δένδρῳ

16

sedente, & arundinibus
inter se in longitudinē
conjunctis sursum eum
comprehensus suspi-
ciebat. Cæterum ignar⁹
Viperam dormientem
conculcavit. Cum verò
irata momordisset ip-
sum, ille jam agens ani-
mam, dicebat, Me mise-
rum, alium enim ca-
pturus, ipse ab alio ca-
ptus sum ad mortem.

Affabulario.

*Fabula significat, Eos
qui proximis insidiantur,
ignaros sæpè ab aliis
id ipsum pa-
ti.*

F I B E R. 33

Fiber animal est qua-
drupes in stagnis ple-

λυθίση μὲν ἔτι, τὸς ἑκα-
τάμους ἀλλήλοισ ἐπὶ μὴ-
ν ὅτι σωμαίτας, ἀνω πρὸς
αὐτὴν οὐκ αβερὴν βολὴ-
μην ὁ φέρων. καὶ δὴ γα-
θῶν ἐχῶν ἡομιμὲν ἔτι
ἐπὶ πόδας ἐπὶ ἄκρον. ἢ
δ' ἐργαζόμενος καὶ δ' ἀνδρῶν
αὐτῶν, ἐπὶ ἄν ὅτι ἴδον λεπτο-
ψυχῶν ἰδῶν. ἀνὴρ ὅτι
ἐχῶν, ἢ τὸν γὰρ ἴδον ὅτι
βολήμην ὅτι. αὐτὸς ἢ ἰ-
τίον ἢ γρῶν ἢς βαρῶν.

Επιμύθιον.

Ὁ μὴδ ὅτι. ἀπὸ δ' ἐπιγι-
τοῖς πῶν ἑκατάμους
τις, ἀπὸ δ' ἀνδρῶν πῶν
ἢ φ' ἐπίον τὸν αὐτὸ
πῶν ὅτι.

Κάτωρ.

Ὁ Κάτωρ σῶν ἰσι τι-
τῶν ἢ ἴδον ἢ
τῶν

τὰ πόσ' ἂν διακώλυμα
 ἔ τὰ αἰδία φασιν ἰα-
 τρῶς χρῆσιμα εἶναι. οὐ-
 τὸ οὐκ ἴσθαι αὐτὸν αὐ-
 θρόπτον διακώλυμα
 ἡσυχαστὴν ἀνύται, γινώ-
 σκων ἔ χρεὺν δύναιται,
 ἀποτιμῶν τὰ ἑαυτοῦ αἰ-
 δία. οὐκ ἴσθαι πρὸς τὴν δυνά-
 μιν, καὶ ὅτι σωτηρίας
 τυγχάνει.

plerunq; vitam degens,
 cujus pudenda dicunt
 usui esse Medicis. Hic
 igitur quum ab homi-
 nibus persequentibus
 jam capiendus sit, co-
 gnito cujus gratiā pe-
 tatur, abscessa sua pu-
 denda projicit perse-
 quentibus, & sic salutē
 consequitur.

Affabulatio.

Fabula significat, Eo modo homines prudentes pro sua salute nullum habere respectum pecuniarum.

Επιμόδιον.

Ο μύθος δίδει, ότι εστιν ἡ ἀνδρεία καὶ φρόνιμος ἡλικία ἐκείνη ἡ σφαιρική ἀδυναμία ἡ χερματικὴ ποιότης.

CANIS ET
Cocus. 34

Κύων ἡγεὶ Μάο
γέρο.

CANIS irumpens
in culinam, &
Coco occupato, cor-
de

Κύων ἐσπινδύσας ἐν
μαγειρείῳ, καὶ τὴν μα-
γείαν ἀνελπιστὸς, ἡ καρ-
δίαν

θίαν ἀρπάζσας ἔφυγεν. ὁ
 ἢ μάχησθε ἑστραφεύς,
 ὡς εἶδεν αὐτὸ φεύγειν,
 εἶπε· ὦ οὐρανέ, ἰδί ὡς
 ἔπαρσ' αὐτοῦ, φυλάξου αὐ-
 τοῦ· ἵνα ἂν ἐπιλησθῆται
 αὐτοῦ, καὶ ἵκηται ἐπι-
 λησθῆται αὐτοῦ.

Ἐπισημαίνω.

Ο μῦθος διὰ τοῦ, ἵτι
 πολλοὶ τὰ παλαιὰ
 τοῖς νεώτεροις μαθη-
 ταῖς γίνονται.

Κύνω καὶ Λύ-
 κῳ.

ΚΥΝΩ πρὸ ἐπαύλειός
 τινος ἑκάδ' αὐτοῦ· λύ-
 κος δὲ ἀδιδρομήσθε καὶ
 βρωμα μὲν οὐκ ἔδωκεν
 αὐτόν, ἰδατο μὲν νῦν αὐ-
 τὸν κατὰ δύσιν· νῦν μὲν
 γὰρ, φουσι, ληϊσὸς εἶμι, καὶ

de arrepto fugit. At
 Cocus conversus, ut vi-
 dit ipsum fugientem,
 inquit, Heus tu, scito
 ubi ubi fueris, me te ob-
 servaturum: Non enim
 mihi cor abstulisti, sed
 dedisti potius.

Affabulatio.

*Fabula significat, Quod
 sepe nocumenta homi-
 nibus documenta
 fiant.*

C A N I S E T

Lupus. 35

CAnis ante stabulum
 quoddam dormie-
 bat: cumq; Lupus irru-
 pisset, & devoraturus
 eum esset, rogabat, ne
 tunc se mactaret: nunc
 .n. inquit, tenuis sum, &

macilentus : si autē pa-
rumpèr expectaveris,
mei domini facturi sūt
nuptias, & ego tunc
multa depastus pin-
gior ero, & tibi sva-
vior cibus fiam. Lupus
igitur persuasus abiit.
Post aliquot dies rever-
sus invenit superius su-
per dom^o tecto canem
dor-

ἐχθρὸς ἄρ' ἢ μὲν ἀνα-
μείνε, μετὰ σὺν οἱ ἡμῶν
δοκίμαται ποιήσων γὰ-
ρος, ἡ γὰρ πτωχὰ ἄτα
πολλὰ φασγῶν, πικρὸν ἔ-
στιν ἔσθαι, καὶ σοὶ ἡδύ-
τερον βρωμα γυνήσομαι.
ὁ μὲν οὖν δόκῃ πειθεὶς
ἀπέβη. μετ' ἡμέρας δ'
ἐπανελθὼν, εὖρον ἀνὴρ ἰ-
πὶ τ' ἀόμαχ' ἢ λυτὰ
κα-

F A B V L Æ. 183

καθ' οὗτ' ἔστι, καὶ τὰς λέ-
 τωθ' ἰδὼν, πρὸς αὐτὸν ἐλάλησεν,
 ὑποκειμένησκαρ αὐτὸν τῆ
 σου δόξα, καὶ ὁ λέων, ἀπὸ
 ὧ λόγι, εἰ τὸ ἔσθ' ἔστι
 πρὸ τῆ παύλιως με ἰδοὺς
 καθ' οὗτ' ἔστι, μηκέτι γά-
 μος ἀναμνήσῃς.

Επιμύθιον.

Ο μὲν ὁ δὲ λέων, ὅτι οἱ
 φρένοι τῆ ἀνδρείου ὁ-
 ταν ὡς ἴτι λινδ' αὐτοῦ.
 σαύσει σωθῆσι, διὰ βίην
 τὸ το φυλάττοντι.

Κύων καὶ Ἀλε-
 γγύων.

Κύων καὶ ἀλεγεινῶν
 ἰταίρειαν ποιησά-
 μενοι αὐτῶν. ἡσπερ ὁ
 βασιλεὺς Βάσις, ὁ μὲν ἀλε-
 γγύων ἐπὶ δένδρου ἐπέ-
 θασεν αὐτῶν, ὃν λέων

dormientem, & stans
 inferiùs, ad se vocabatur,
 admonēs eum fœderis.
 Et Canis, At, Lupe, si
 posthac ante stabulum
 me videris dormientē:
 non ampliùs expectes
 nuptias.

Affabulatio.

Fabula significat, Pru-
 dentes homines cum aliqua
 in re periclitati salvi facti
 fuerint, cavere ab eo quàm
 diù vixerint.

C A N I S E T
 Gallus. 36

CAnis & Gallus in ita
 societate, iter fa-
 ciebant. Vespera au-
 tem superveniente, Gal-
 lus consensu arbore
 dormiebat, at Canis

m 5

ἡ μαρτυρία
 ἀποδοῦναι οἱ
 αὐτοὺς ποῦθεν
 ἀπὸ τῶν κει-
 μένων, πρὸς
 αὐτοὺς, καὶ οἱ
 ἄλλοι γινώσκον-
 τες αὐτῶν
 καὶ οἱ ἄλλοι
 αὐτῶν, ἀπὸ
 τῶν κει-
 μένων.

ad radicem arboris excavatæ. Quum Gallus, ut assolet, noctu cantaret, Vulpes, ut audivit, accurrit, & stans inferius, ut ad se descenderet, rogabat, quæcuperet adeo egregio cantu animal complecti. Quum autem is dixisset, ut janitorem prius

πρὸς τῆ ρίζῃ τ' ἀένδρου
λοιδωρεῖται ἔχοντα. τ' ἢ
ἀλκίφροντα καὶ τὸ εἶναι
ἄνευ νόμου φωνήσαντα
ἀδῶντ' ἀνέσασα, πρὸς
αὐτὸν ἰδραμι. καὶ πάντα
καταδιδόν, πρὸς ἑαυτῶν
καὶ δὲ ἴδον ἕξιν, ἀδιδραμῶν
τὸ ἀγαθὸν εὐτο φωνῶν
ἴδον ἔχον ἀσπασαδῶν.
τ' ἢ εἰπόντα τ' ἰδραμῶν
πρὸ.

F A B V L Æ. 185

πρότερον διήκνυσαι υπό
 τῶν ῥίφων καθ' ἑαυτὸν,
 ὡς ἐκείνους ἀνέξασθαι κα-
 τελεῖται· καὶ ἐκείνους ῥιψίσως
 αὐτοῦ φανῆσαι, ὃ δὲ ὡς
 αἴφνης πρὸ ὕψους, αὐτῶν
 διασπάρξει.

Επιμόδιον.

Ὁ μὲν δὲ λαοὶ, ὅτι
 αἱ φρένες τῶν ἀνθρώπων
 τὸς ἐκ τῶν ἐπιμόδιων,
 πρὸς ἰσχυροτέρους ἐπιπύπτει
 παραδειγμάτως.

prius excitaret ad ra-
 dicem dormientem, ut
 cum ille aperuisset, de-
 scenderet, & illâ quæ-
 rente, ut ipsum vocaret,
 Canis statim profiliens
 eam dilaceravit.

Affabulatio.

Fabula significat, Pri-
 dentes homines inimicos
 insultantes ad fortiores
 astis mi-
 tere.

Λέων καὶ βά-
 ραχος.

L E O E T R A -
 na. 37

Ἐπειδὴ ἀκούσας τῆς βα-
 ράχος μέγας βοῶντος,
 ἐπιστρέφει πρὸς τὴν φω-
 νήν, σιμῶν, μέγα τι
 ζῶον εἶναι προσμένει ἢ
 μικρὸν, ὡς εἶδεν αὐτὸν
 προσελθόντα τὸ λιμῶν,
 πρὸς.

L Eo auditâ aliquâdò
 Ranâ valdè clamâre
 vertit se ad vocè, ratus
 magnū aliquod animal
 esse: Parumper autem
 expectando, ut vidit i-
 psam stagnò egressâ,
 ac-

accedens propius, pro-
culcavit.

Affabulatio.

*Fabula significat, Non
oportere ansequam videas,
auditu solo perturbari.*

προσιδὼν αὐτὸν λαί-
πάττω.

Επιμύδιον.

*Ο μύθος Ἀηλοῖ, καὶ ἑὶ
πρὸς τὴν ἔψλωσ Ἀη' ἀνὰ
μένος παράτημα.*

LEO, ET ASINVS
& Vulpes. 38

Λίω, καὶ ὄνθ, καὶ ἄλῳ
Αἰλώπηξ.

LEO, & Asinus, &
Vulpes in itâ socie-
tate,

Λίω, καὶ ὄνθ, καὶ ἄλῳ
πηξ ἑνωθέντων ποικί-
σά.

σάμενοι, ἐβλήθησαν πρὸς
 ἄγραν. πολλὰς οὖν θύρας
 συνήφθεις, προσέτα-
 ξεν ὁ λέων τῷ ἄνω διελθῆν
 αὐτοῖς. ὃ ἦ τρεῖς μερίδας
 ποισόμενον ἐν τῷ ἴσῳ,
 ἐκλίξασθαι τούτους προ-
 τρέψισθαι. καὶ ὁ λέων θυ-
 μωδὲς, τὸν ἄνω κατέ-
 φραγεν. ἔτα τῆ κλώπει
 μίσην ἐκίλισεν. ὃ δὲ
 εἰς μίαν μερίδα πάν-
 τα σαρξάσασα, ἑαυτῇ
 βραχὺ τι κατέλιπεν. καὶ
 ὁ λέων πρὸς αὐτὴν, τίς
 σι, ὦ βελτίστη, διακρί-
 σῆτος ἰδίδιαξεν; ἢ ἂ ἄ-
 πεν, τῆ ἄνω συμφορῆ.

Επιμύθιον.

Ὁ μὲν δὲ θεολογῶν, ὅτι
 ἀφροσύνη γίνονται τοῖς
 ἀνθρώποις τὰ τῆ πάλαι
 διςτυχήματα.

Λέων

tate, egressi sunt ad ve-
 nandum. Multa igitur
 prædâ captâ, iussit Leo
 Asino ut divideret sibi.
 At ille tribus partibus
 factis æqualiter, ut eli-
 gerent eos, hortabatur.
 Et Leo irâ percitus A-
 sinum devoravit. Inde
 Vulpi ut divideret ius-
 sit. Illa verò in unam
 partem omnibus con-
 gestis, sibi minimum
 quidam reliquit. Tum
 Leo ipsi, Quis te, ὁ
 optima, dividere sic do-
 cuit? Ea inquit, Asini
 calamitas.

Affabulatio.

Fabula significat, Ca-
 stigamenta hominibus esse
 aliorum infortu-
 nia.

LEO

Leo & Vrfus. 49

Leo & Vrfus simul
magnum naçti hin-
nulū, de eo pugnabant.
Graviter igitur à seipſis
affecti, ut ex multa pu-
gna etiam vertigine cor-
riperentur, defatigati
jacebant. Vulpes autem
circumcirca cundo, ubi
prostratos eos vidit, &
hinnulum in medio ja-
centē, hūc p̄ medios u-
trosq; percurrēs rapuit
fugiēsq; abiit. At illi vi-
debāt quidē ipsam, sed
q̄ nō poterāt surgere,
Nos miseros, dicebant,
p̄ Vulpi laboravimus.

Affabulatio.

Fabula significat, A-
lios laborantibus alios lu-
crari.

Δίωρ κ̄ Ἀρήθ̄.

Λεὼν κ̄ ὄρν̄θ̄ ἰμ̄
βρονέρος ποδριτυχόν.
τὸν, ὡρ̄ι τὸς ἐμάχοντο.
δενῶς αὐ̄ ἰπ̄ ἀλλήλων
διατεθέντες, ὡς ἐν τῆς
πολλῆς μάχης κ̄ σπ̄σθι-
νάσαι, ἀπαυθῆσαν ἰσθ̄ ἐ-
κείνο. Ἀλώπαξ ἢ λύνδρα
πρῶτισσα, πρῶτιστάς
αὐτὸς ἰδῆσα, κ̄ π̄ βρον-
έρον ἰπ̄ τῶ μίσην ἰδόμενον,
τὸτο διὰ μέση ἀμφοῖν
διαδραμῶσα κ̄ ἀρπάζου-
σα, φεύγουσα ὄρν̄θ̄ο. οἱ ἢ
βλαπτοῦντο μὲν αὐτῶν, μὴ
δυνάμενοι ἢ ἀνεχθῆναι
ἀλλήλων ἰμ̄ς. ἄρα, ἰπ̄
δι' ἰλάσπινα ἰμ̄ κ̄ δὲ ἰμ̄ς.

Επιμύθηον.

Ὁ μῦθος διδάσκει, ὅτι ἐν
ἰσθῶν ἰπ̄ τῶν ἰμ̄ς, ἀλλήλο-
δύνοντο.

VA-

MA-

Μαύρις.

VATES.

30

ΜΑΥΡΙΣ ἰσχυρὸς καὶ
 βέλτερος, ἀνδραγαθὸς
 ἰδιώτης δὲ τῶν
 ἀφύων καὶ ἀπαγυρῶν.
 ὡς αἰθρῶν αὐ-
 τοῦ θυγιδὸς ἀναπνεύ-
 σασθαι τὴν ἀεὶ καὶ καὶ
 πᾶσι τὰ ἴδιον ἀφύων
 μέγας, ἀντιπρόσθετος
 νύκτας,

Vates in foro sedens,
 diserebat. Quum
 autem supervenisset
 quidam der repente, &
 renunciasset, quod
 domus ipsius fenestrate
 aperta omnes essent,
 quæ intus erant, ab-
 lata omnia, exilivit su-
 spirans,

spirans, & cursim ibat.
 At quum quidam vi-
 dissest ipsum currētem,
 Heus tu, inqt, qui alie-
 nas res præscire profi-
 teris, tuas ipsius non
 prævaticinabare?

Affabulatio.

*Fabula in eos qui su-
 am vitam prævè guber-
 nantes, quæ nihil ad
 se attinent præscire co-
 nantur.*

νόξας, ἡγεῖσθαι ἄλλοι
 τρέχοντα δὲ τις αὐτὸν διε-
 σάμην, ὡς ἔστ', εἰπὼν
 ὃ τὰ κέρβια πρόχρηστα
 προσδύναι ἰπαγνιδό-
 μων, τὰ σαυτὸν ὁ προ-
 μαιδός:

Επιμύδιον.

Ὁ μύδιος πρὸς τοὺς τ'
 ἢ αὐτῶν βίην φασίως
 διακινῶντας. Ἐξ ἡμῶν
 αὐτῶν χρυσονόμων πρᾶ-
 νηῶν δὲ αὐτῶν πρᾶνῶν.

FORMICA ET
 Columba. 41

Formica sitiens de-
 scendit in fontem,
 ac tracta à fluxu suf-
 focabatur. Colum-
 ba verò hoc viso, ra-
 mum arboris decer-
 ptum, in fontem pro-
 jecit,

Μύμηξ ἡγεῖσθαι Πρε-
 σβία.

Mύμηξ ἐπιψύσας, ἡ-
 τὴν δὲ αὐτὴν εἰς πηγά-
 νην παρασέρπει κατὰ τὴν ῥα-
 μίδα, ἀπὸ τοῦ ἕτοιμο
 ῥαμῶντος, ἡ δὲ αὐτὴν ἐν τῷ
 ῥαμῶντι εἰς τὴν πηγά-
 νην ῥίπτει.

ῥιψιν, ἰφ' ἔχ' λαδίαις ὁ
 μέμνη δισώδη. ἰξούτης
 δέ τις μετὰ τῶτο τὸς λα-
 λάμπε συνδῶς, ἐπὶ τὸ πλῆν
 πρὸς τὸν ἀνταδῶν ἦεν.
 τῶτο δ' ὁ μέμνη ἑρω-
 αῖς, ἢ ἴξουτὲ πῶτα ἰ-
 δακω, ὃ ἔγγυς, τὸς τι
 λαλάμπε ἰρῖψι, καὶ τῶ
 πρὸς τὸν ἀνταδῶν φυγῶν
 ἰρῖψω.

jecit, super quo sedēdo
 formica, evasit. Auceps
 autē quidā post hoc ca-
 lamis compositis ad co-
 lumbam cōprehenden-
 dam ibat. Hoc autē viso
 formica aucupis pedem
 momordit, qui dolens
 & calamos projecit, &c.,
 ut Columba statim fu-
 geret, autos fuit.

Affabulatio.

Fabula significat, Opor-
tere benefactoribus gratiã
referre.

Επιμύθοσ.

Ο μύθος δὲ λέγει ἴτι δὲ
καὶ ἀπὸ τῆς γένεσος ἕως
ἀπὸ τῆς γενεῆς.

VESPERTILIO & Ru-
bus, & Mergus. 42

Vespertilio, & Rubus,
& Mergus, in ita so-
cietate, mercatoriam
decreverunt vitam a-
gere. Itaque Vesperti-
lio, argentum mutua-
ta, deposuit in medi-
um, Rubus vestem se-
cum accepit, Mergus
tertius æs, & enaviga-
verunt. Tempestate au-
tem vehementi obor-
tã, navi eversa, omnibus
perditis, ipsi in terram
evaserunt. Ex illo
igitur

Νυκτερίς καὶ βάτθ,
καὶ αἶδμα.

Νυκτερίς καὶ βάτθ,
καὶ αἶδμα παρὰ τὴν
παισὸς μερῶν. ἰστορεῖν
διὰ τὴν πλοῦν. ἢ ἢ
αὐτὸ πλοῦν ἐστὶν ἀργύριον
δρακίον μετὰ, καὶ τὸν
ἐς τὸ μέσον. ἢ ἢ βάτθ
ἰαδὲ τὰ μὲν ἐκ τῆς ἰαδὲ
ἢ ἢ αἶδμα φρενὶ χαλκῶ
καὶ ἀπὸ ἀποδοσῶν. χα-
μῶν θ ἢ σφιδῆς γινε-
μελῶν. καὶ τῆς πλοῦν ἀποδο-
σῶν. καὶ τὰ ἀποδοσῶν
πλοῦν, αὐτοὶ ἐπὶ τῆς πλοῦν
διεσώθησαν. ἢ ἰαδὲ
τοῦτο

τοίνυν ἢ μὲν αἰθρα τοῖς αἰ-
 γιλοῖς ἀεὶ παραδρόσει,
 μὴ ὡς ἡ χαλκὸν ἐμβάλ-
 λει ἢ θάλατταν. ἢ ἢ νυκ-
 τὸς διαείστας φεβ-
 μέλη, τὸ μὲν ἡμέρας αὖ-
 φαίνεται, νύκτωρ δ' ἐπὶ νε-
 μέλι ἕρσσει. ἢ ἢ βῆτα. τὸ
 τὸ παρὶνθρον ἰδιώτες ἐπι-
 λαμβάνει, ἀπεπλύνει αἰ-
 κείαν ἐπαρνεύει ἴσσοι.

Επιμόδιον.

Ο μὲν δὲ ἀπὸ τοῦ ἐπι-
 οὐ αὖ σπέρμασιν, τὸ τοῖς
 δὲ ὑσφρον πρὸς πρὸς μὲν.

Νοσῶν γὰρ ἰα-
 τρὸς.

Nοσῶν τις κ' ἰατὸς τὸ
 ἰατρὸς ἑρμῆσιν μὲν
 ἔπος ἀετρηθῆ, πλῆθον
 ἀπὸ τὸ δὲ ἰατρὸς ἰδρῶν
 γὰρ. ὁ δὲ ἀγαθὸν ἴφρον τὸ

igitur Mergus littoribus
 semper affidet, nūm
 quopiam æs ejiciat ma-
 re. Vespertilio verò
 creditores timens, in-
 terdiu non apparet,
 sed noctu ad pabulum
 exit. Rubus prætereun-
 tium vesti inhæret, que-
 rens sicubi suam co-
 gnoscat.

Affabulatio.

Fabula signifi- at, In ea,
 quibus incumbimus, in po-
 sterum nos recidere.

ÆGROTUS ET
 Medicus. 43

ÆGrotus quidā à Me-
 dico rogatus, quo-
 modo valuisset. Plūs,
 ait, ἢ oporteret, sudāsse.
 Ille autē bonum ait hoc

esse. Secundò v. ab ipso
 iterū rogat⁹, quomodò
 habuisset, horrore cor-
 reptū, ait, valdè concul-
 sum fuisse. Ille & hoc
 bonum esse, ait. Tertio
 rursùs rogatus, quò va-
 luisset, ait, in intercutem
 incidisse. Ille, & hoc rur-
 s⁹ bonū esse, ait. Inde ex
 domesticis quodā ipsū

10-

άναι. εν δούτις ή παρ
 αυτῃ πάλιμ όρωτηδης
 όπως ήχι. φρικη συχιδαι,
 άπι, σφοδρως διατιπι-
 νάχδαι. ή ή σδτ αγα-
 δομ ήφισεν ήναι. εν ή τρι-
 των αυδης, όπως διαγι-
 νησ, άπην, υδ όδω φριπι-
 πηκίνας. ή ή ττο πα-
 λιμ αγαδομ άπην ήναι. ά-
 τα τ οικείμ τιός αυτην
 ή ή.

F A B V L Æ. 195

ἰρωτήσαυ? ἔπως ἔχεις;
 ἔγω, ἄπειν, ὡ ἔτ? γὰρ τ
 ἀγαθῶν ἀπέλαυμαι.

rogante, Ut habes? Ego,
 ait, heus tu, præ bonis
 perco.

Επιμύθιον.

Affabulatio.

Ο μῦθος δὲ κλοῖ, ἔτι
 κελύφα τῶν ἀνθρώπων
 διαφρασίμεν, πρὸς πρῶ-
 χαιμ καὶ βλαμύς
 λίσαν.

Fabula significat, Ma-
 ximè ex hominibus odio
 nobis haberi, qui ad gra-
 tiam semper loqui stu-
 dens.

Ξυλοκόμης ἢ κεί
 Ερμῆς.

LIGNATOR ET
 Mercurius. 4♣

R 3

Lignator quidam juxta fluvium suam amissit securim. Inops igitur consilii juxta ripam sedens plorabat. Mercurius autem intellecta causâ, & miseratus hominem, urinatus in fluvium, auream sustulit securim, & an hæc esset quam perdidit rogavit. Illo non eam esse dicente, iterum urinatus argenteam sustulit. Illo neque hanc esse suam dicente, tertio urinatus, illam ipsam sustulit: illo hanc vere esse deperditam dicente, Mercurius probatâ ipsius æquitate, omnes ei donavit. Ille profectus, omnia sociis

Ἰγνῶν ἄνθρωπος τις παρὰ
 τῷ ποταμῷ τὴν οὐ-
 κλησὶν ἀπέβαλε πικρῶς.
 ἀμπελαίων τὸν αὐτὸν παρὰ
 τῷ ποταμῷ καθήμενος ἰδὼν
 αὐτὸν ἔπειθε τὸν ἄνθρωπον
 αἰτίας, καὶ ἐμίσσετο τὸν ἀν-
 θρώπον, ὡς τὸν εἰς τὸ πο-
 ταμὸν, χρυσῶν ἀπέβου-
 κεν πικρῶς, καὶ εἰς τὸν ἴ-
 σον αὐτὸν ἀπέβουκεν ἄργυρον.
 ἔπειθε τὸν ἄνθρωπον εἶναι φαρμῆν,
 αὐτὸν καταβάς ἀργυρίου
 ἀντίμιστον. ἔπειθε τὸν
 ἄνθρωπον εἶναι οὐκ ἄνθρωπον ἀπὸ
 τῶν, ἐν φησὶ καταβάς
 ἰνένορον τὸν οὐκ ἄνθρωπον ἀπέβου-
 κεν. ἔπειθε τὸν ἄνθρωπον εἶ-
 ναι ἀπὸ τῶν ἑτα φαρμῆν, αὐ-
 τὸν τῷ ἀνθρώπῳ δῶκεν, πᾶ-
 στας αὐτῷ ἐδωκέναι. ὁ ἄνθρωπος
 παραγινώσκων τὰ πάντα
 τοῖς

τῶν ἐταίρων τὰ συμβέ-
 τα διεξιέλθον. ὡν εἰς
 τις τὰ ἴσα διαπρόξαθα
 ἐβλοσάσθω. ἡγεὶ παρὰ τὸ
 πρῶτον ἰδῶν, ἡγεὶ πλὴν
 οἰνάων ἀξίνων βριπι-
 δος ἀφ᾽ αἰς τὸ βόθρυον,
 λαλαίον ἐκάλειτο. ἡδὲ φα-
 νείναι οἷον ὁ ἑρμῆς λαλαίον,
 ἡγεὶ πλὴν αἰτίων μακρῶν τῶν
 θεῶν, λαταβάς οἰκίους
 χρυσῶ ἀξίνων ἐβλύ-
 κτω, ἡγεὶ ἡρῆτο, εἰ τὰύτην
 ἀπέβαλε. τῶν οὖν ἡδὲ οὖν,
 ἡγεὶ ἀπαύτως ἡ δὲ θεῶν πρῶ-
 σοκῶτο, μετῴσας ὁ θεὸς
 τῶν σοκῶτων ἀκούσας,
 ὁ μόνον ἐκείνων λατακων,
 εἰ δὲ οὐδὲ πλὴν οἰνάων ἀ-
 πιδέκων.

Επιμύδιον.

Ο μύθους ἀπὸ τοῦ ἐπιμύ-
 διου ἀπὸ τοῦ ἐπιμύδιου.

focis quæ acciderant,
 narravit. Quorum unus
 eadem facere decrevit,
 & ad fluvium profectus,
 & suam securim
 consultò demisit in p-
 fluentem, & plorans
 sedebat. Apparuit i-
 gitur Mercurius & illi,
 & causâ intellectuâ plo-
 ratus, urinatus similiter
 auream securim extulit
 & rogavit, an hanc a-
 misisset. Illo lætabun-
 do, & verè hæc est, di-
 cente, petiòus Deus
 tantam impudentiam,
 non solùm illam deti-
 nuit, sed ne propriam
 quidem reddidit.

Affabulatio.

Fabula significat, Quara
 cum iustis Deus ac-

xiliatur, tantum injustis
esse contrarium.

ναίγει τῆ, τοσούτον τοῖς ἁ-
δικαίς ἐναντιότη.

ASINUS ET HOR-
nus. 45

ΟΝΟ ηγεῖ ΚΑΠΩ-
γίε.

A Sinus serviens Oli-
tori, quoniā parum
comedeat, plurimūm
laborabat, precatus est
Iovē, ut ab olitore libe-
ratus, alteri venderetur
domino. Quum Iupiter
cxo-

ΟΝΟ ἑκρητὸ μὲν
λεπτοῦ, ἵπαιδ' ἰδι-
γα μὲν ἕδου, πλεῖστα δ'
ἰμὲν δὲ, ἡγεῖται τῶν ἀλλο-
τι τῆ λεπτοῦ ἀπεκτα-
γὰς ἑτέρον ἀπεκταλῆθῃ-
νας ἀδελφίτη. τῆ δὲ ἀδελ-
ῖται.

ἐπαύσεσθαι, καὶ ἰωὺ δὲ
 αὐτὸν ἰδραμῆ
 πρῶτον αὐτὸν ἰδραμῆ
 φέρει, πάλιν ἢ πρῶτον
 ἀχθοφῶν, καὶ τὸν τι πύ-
 λον, καὶ τὰς ἰδραμῆς ἰδ-
 ραμῆν. πάλιν οὖν ἀμῆ-
 φαι τὸ δροπὶν ἰκίτῳ,
 καὶ βυρσεδὴν ἀπικα-
 λῆτη. εἰς χάριτα τοίνυν
 τὸ πρῶτον δροπὶν
 ἰκίτῳ, καὶ ὄρων τὸ
 παρ' αὐτὸ πρῶτον
 μετὰ τῶν αἰσῶν ἰκί-
 μοι τὸ ταλαπῆρω, βῆ-
 τιν ἴω μοι παρὰ τῆ
 πρῶτον δροπὶν ἰκί-
 τῳ ἰκίτῳ, καὶ ὄρων
 τὸ δροπὶν ἰκίτῳ
 γῆσι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μύθος δὲ λέγει, ὅτι τὰ
 πάλιν τὰς πρῶτον ἰκί-
 τῳ ἰκίτῳ.

exoratus, jussisset i-
 psium figulo vendi, i-
 terum iniquiore ani-
 mo perferebat quam
 prius, onera, & coc-
 num, & tegulas ferens.
 Rursus igitur ut mu-
 taret dominum roga-
 vit, & coriario venun-
 data est. Pejorem ita-
 que prioribus he-
 rum nactus, & videns
 quæ ab eo fierent, su-
 spirando ait, Hei mi-
 hi misero, melius e-
 rat mihi apud priores
 heros manere; hic en-
 nim, ut video, & pel-
 lem meam confi-
 ciet.

Affabulatio.

Fabula significat, Tunc
 maximè priores do-
 n 5

minos à famulis expeti,
quem de secundis periculis
fecerint.

σπίτας αἰκίτη πεδῶσαι,
ἄτα τ' ἀσπίσθαι λάτῃαι
πᾶσαι.

AVCEPS ET GA-
lerita. 46

Ὀρνιθοθήρας καὶ Κο-
ρυδαίλος.

AVceps avibus fru-
xerat laqueos. Ga-
lerita v. hunc procul vi-
dens, rogavit, quidnam
faceret: eo urbē cōdere
dicente, deindē pro-
cul

Ορνιθοθήρας ἄρῃσι
ἴσῃ παγιδας. Κορυ-
δαίλος ἢ τῶτον ἀσπίσθαι
ἰδὼν, ἰκνωθεῖν τοῦ τι ποτ'
ἕργασθη. ἢ ἢ πῶθεν ἄτι-
σαν φημιεῖς, ἄτα ἢ παρ-
ρατῶν

ῥωτῆρα ἀποχωρήσας
 κ' ἑρυσίνῳ, ὃ ἕρυστα-
 λος τοῖς ἑσπέρους λόγους
 πιστεύσας, προσελθὼν εἰς
 τὸ βρόχου κέλιον. Ἐξ ἑρμι-
 θεύτης ἐπέσραυσίνῳ, ἐ-
 κείνῳ ἔπειν ὦ ἐστῶ, εἰ
 τοιαύτων πόλιν ἕψῃς,
 εὐ πολλὰς σύρῃσας ἑνε-
 κούῃσας.

Επιμύδιον.

Ο μῶθος ἀπλοῖς ἐπιμύ-
 διον εἶναι καὶ πόλεις
 ἑρμηνεύει. ἔτι οἱ πρῶ-
 τῶν ἀπλοῖς ἀπλοῖς.

Οδυσσεύς.

Οδυσσεύς ποσειδῶν
 ἀνύσας ὄλεον ἔνευτο,
 εἰ ἀπὸ σείρῃσας τι, το ἕ-
 μιον τῶν τῶν ἑρμηνεύει.
 Δῆσας ποσειδῶν ἢ πῶ-
 ρε μισθὸν φωνικῶν καὶ ἀ-
 μυγ.

eul regresso abscon-
 dito, Galerita viri
 verbis credens, acces-
 sit ad castrem, & ca-
 pta est. At Aucope
 accurrente, illa di-
 xit, Heus tu, si ta-
 lem urbem condis, non
 multos inuenies inco-
 lentes.

Affabulatio.

Fabula significat, Tunc
 maxime domos & urbes
 desolari, quum Præfeci
 molesti fuerint.

VIATOR. 47

Viator multâ confe-
 ctâ viâ, oravit, si
 quid invenerit dimidiū
 Mercurio eius dedica-
 turum. Nactus igitur
 peram cariotarum & a-
 myg.

mygdalarū plenā, atq;
eā acceptā, eas come-
dit. Sed carioſarū offa
& amygdalarum corti-
ces ſuper altari quodā
impoſuit, inq̄uens, Ha-
bes, ō Mercuri, votum.
Nam rei inventæ exte-
riora & interiora tecum
partior.

μυγδαλων, καὶ ταύτων
αὐτῶν ἐμὴν, ἰκέωντος μὲν
ἱερός, τὰ ἵπ̄ φινίκων
ἰσθῶ, καὶ τὰ τ̄ ἀμυγδα-
λων ἐπιλύθη ἐπὶ τινὶ
ἀνέσθη βωμῷ φήσας, ἂ-
πίχης, ὦ ἱερῷ, πλὴν ὠχλῶ.
τ̄ γὰρ σὺ μὲν δὲ τὰ ἐπι-
τοῖς καὶ ἐν τοῖς ὠρίοις ἐν
δικαίμηναι.

Af-

Epi-

Επιμύθιον.

Ο μύθος πρὸς ἀνάστατον
φιλαργυρίαν καὶ τὴν εὐχίαν
ἀπὸ πλεονεξίας ἡλιθίων
φιλομυθίων.

Affabulario.

Fabula adversus vi-
rum avarum, qui est Deus
ob cupiditates sal-
lit.

Παῖς καὶ μή-
τηρ.

P V E R E T.
Mater. 48

Παῖς ἐν διδασκαλείᾳ
τῶν ἑσθημάτων
ἀπὸ τῆς ἡλιθίας, ἡλίθιος
ἦν.

P Ver ex literario lu-
do condiscipuli li-
brum furatus, tulit
ma-

matri. Quum ea v. non
corripuisset, sed potius
amplexata fuisset, pro-
vectus atate cœpit &
majora furari. In ipso
autem furto aliquandò
deprehensus, ducebatur
rectà ad mortem.

At sequente & lugente
matre, ille carnifices or-
rabat ut pauca quedam
matri colloqueretur in
aurem. Quæ cum illicò
ori filii se admovisset,
ille aurem dentibus de-
morsam abscidit. Ma-
tre autem & aliis accu-
santibus, quia non so-
lùm furatus sit, sed jam
& in matrem impius ef-
fer: ille ait, hæc. n. mihi
perditionis fuit causa.
Si enim, quum librum fu-

τῆ μητρὶ. ἥ ἦν ἐπιπλη-
ξίως, μάλλον μὲν οὖο
ἀπὸ ξαμείνης, περὶ οὖο
ταῖς χερσὶν ἠΐξετο καὶ τὰ
μαῖον ἐδέσσειεν. ἐπαιτο-
φύρω δὲ πῶς λυφθείς, ἀ-
πύγιστα πλεῖον πρὸς δὴ-
ναίον. ἥ ἦν μητρὶς ἐπο-
μείνης καὶ ἀνοσηρομείνης,
ἐκείνῳ ἥ δὲ δειμῶν ἰδέσθω
βραχέα τινα τῆ μητρὶ δι-
αλεχθῆναι πρὸς τὸ οὖο.
ἥ δὲ ταχέως τῷ στήματι
ἥ πρὸς τὸ πρὸς αἰσῆς, ἐ-
κείνῳ. τὸ οὖο τοῖς ἰδέσθω
δαιμόν ἀφείλετο. τῆς δὲ
μητρὸς ἠγεῖ ἥ ἀχρῶν λα-
ττηρομύτων, ὡς δὲ μόνον
ἐκδροπῶν, ἀλλ' ἠδὲ καὶ εἰς
πλεῖον μητρὶα ἠδὲ δειμῶν;
ἐκείνους ἀπὲρ αὐτῆ γὰρ μὲν
ἥ ἀπωλείας γέγονεν αἰ-
τίος. αἱ γὰρ ἐπὶ πλεῖον δειμῶν
ἰνῶ.

ἄνευ λόγου ἐπέστηξέ μοι,
 ἐν ἁρτέχευ τῶν τοῦ χο-
 ρήσας νῦν ἠδὲ μὲν ἐπὶ τ'
 δευτέρου.

Ἐπιπέδη.

Ὁ μὲν ὁ ἄλλοι, ὅτι
 μὴ ἔατ' ἀρχὰς ἰσοστά-
 μῶν ἐπὶ κείνου αὐτὸν ἐν
 τὰ βανά.

furatus eram, me corri-
 puisset, non ad hæc us-
 que pgressus nunc du-
 cerer ad mortem.

Affabulatio.

Fabula significat, Eo-
 nem, qui non in principio
 puniuntur, in majus an-
 gert mala.

Ποιμὴν ἵκεν ἐπὶ
 θαλάσῃ.

PASTOR ET
 Mare.

49

Pastor

P Astor in maritimo loco gregem pacens, viso tranquillo mari, desideravit navigare ad mercaturam. Venditis igitur ovibus, & palmarum fructibus emptis, solvit. Tempestate autem vehementi factâ, & navis in periculo cum esset, ne submergeret, omni onere ejecto in mare, vix vacuâ navi evasit incolumis. Post verò dies non paucos, transeunte quodam, & maris (erat enim id fortè tranquillum) quietè admirâte, suscepto sermone, Hic, ait, Carioras iterū, ut videtur, desiderat, & ppter eâ videtur quietum.

As-

Ποικίλῃ ἐν παραθαλάσσιῳ τόπῳ ψάμασιον ἡμεῖς, ἰσραήλ ἐξ ἡμεῖς γὰρ ἀπὸ τοῦ πλῆθους τῶν βάλαντων, ἐπεθύμησε πλῆθος πρὸς ἐμπορίαν. ἀπικυλώσας οὖν τὰ πρόβατα, καὶ φοινίκων βαλάντων κριάμηνον ἀνύχθῃ. χημῶν ὃ σφοδρῶς γινώσκων, καὶ τὸν ἰσραήλιν ἰσχυροῦς βασιλεύσας, πάντα τὰν φόρτον ἰσχυρῶς εἰς τὴν θάλασσαν, μόλις ἔβη τῆ νηὶ λιωσάσθαι. μετὰ δ' ἡμέρας ἐπὶ ὀλίγας παρὶ τῆς τινὸς καὶ τῆ θάλασσης (ἰσχυρῶς αὐτῶ γινώσκων) τὸν ἰσραήλιν ἰσχυροῦς, ὑπολαβὼν ὅτι, εἰς πικρῶν αὐτῶν οἰκίαν ἐπιβήσας, καὶ εἰς τὰ φάρμακα ἰσχυρῶς.

Επὶ

Επιμύθιον.

Ο μύθος Ἀλλοῖ, ὅτι τὰ
 πρῶτα μαθήματα τοῖς ἀδελφο-
 ποῖς μαθήματα γίνονται.

Ροιὰ καὶ Μα-
 λια.

Ροιὰ καὶ κελὶ κελία πόδι
 λία καὶ ἕρπον. πολ-
 λῶν δ' ἀμφισβήτησεων
 μεταξὺ γινόμενων, βίαιος
 ἐκ τ' ἄλλοιῶν ἀπόσοσα
 φρεγμῶ, πασιμίδια, ἄ-
 πιμ, ἂ φίδα, ποτὶ μα-
 χήματα.

Επιμύθιον.

Ο μύθος Ἀλλοῖ, ὅτι
 ἂν τοῖς τ' ἐμμένον τ' ἄ-
 σισι, καὶ οἱ μύθους ἄξι-
 ποιῶν τ' ἀνά τι.

Ἀσπίδα.

Ο ἄσπίδα τὸν ἄνθρω-
 πόν ὅτι φασί, ἐν

Affabulatio.

Fabula significat, Ca-
 lamitates hominibus do-
 cumenta fieri.

PVNICA ET
 Malus. 50

PVnica & Malus de
 pulchritudine con-
 tendebant. Multis con-
 tentionibus interim fa-
 ctis, Rubus ex proxima
 sepe audiens, defina-
 mus, ait, ô amicæ, ali-
 quandò pugnare.

Affabulatio.

Fabula significat, In
 præstantiorum seditionib.
 vilissimos etiam conari esse
 aliquos.

TALPA. 51

TAlpa cæcum animal
 est. Dixit igitur

aliquandò matri, Mo-
rum mater video: dein-
dè rursùs ait, Thuris o-
dore plena sum, & ter-
tiò iterùm, Ærci, inqt,
lapilli fragorem audio.
Mater verò respondens
ait, O filia, ut jam per-
cipio, non solùm visu
privata es, sed & audi-
tu, & olfactu.

Affabulatio.

*Fabula significat, Non-
illos jactabundos impos-
sibilia profiteri, &
in minimis re-
dargui.*

V E S P Æ E T
Perdices. 52

VESPÆ & Perdices
sitibundæ ad agri-
colam ierunt, ab
eosq;

ποτὶ τῆ μητρὶ, συκαμ-
νίαν μητρὶ ὀρώ: ἄτα αὐ-
δὸς φησὶ, λιβαῖος ὀσμῆς
πεπληρωμαι: ἑκαστρίτος
πάλιν, χαλκῆς, φησὶ, ψα-
φίδος ἡ τὸ κενὸν ἀκούω. ἢ ἡ
μητρὶς ὑπελαβόδωσα, εἰπω
ὡ τίνων, ὡς ἦδ' ἡ κατα-
μανθάνω, ὃ μόνον ὄψις
ἰσθῆσαι, ἀλλὰ καὶ ἀκούω,
καὶ ὀσφραῖσασθε.

Επιμύθηον.

Ο μῦθος ἀπὸ τῆ, ὅτι
ἔστι τὸ ἀλαβάνω τὰ ἀδύ-
νατα λέγει παρὰ γὰρ ἐπὶ τῶ
ἢ τῆς ἰσχυροῦς ἰ-
κῆς χουτῆ.

Σφῆνδρ καὶ Πίρ-
δινδρ.

Σφῆνδρ καὶ Πίρδινδρ
ἀπὸ τῆ σιωπῆς κληροῖ,
πρὸς γινώσκον ἢ δὲρ, παρ
αὐτῶ

αὐτὸ αἰτοῦτοῦ πῶν, ἰ-
 παργεῖ ἀμύνοι αὐτὶ ἔ-
 δῶν ταύτω τῶ χά-
 ειρ ἀποδῶσεν οἱ ἴσ παρ-
 δῶν οὐκ ἀπῆσαν τὰς ἀμ-
 πίδας οἱ ἴσ φῶν δὲ λύνκω
 περὶ οὐδὲ, τοῖς κῆν βοῖς
 ἀποσοβῆν τὸς λῆκῆας.
 οἱ ἴσ γεωργὸς ἐφῆν οὐκ ἔμοι
 γὲ εἶσι δύο βόβοι, οἱ μὲν
 δ' ἐν ἰπαργεῖ ἀμύνοι, πᾶν

eoq; petierunt, ut daret
 eis bibere, promitten-
 tes pro aqua hanc gra-
 tiam reddituras: Perdi-
 ces quidem, fodere vi-
 neas; Vespæ autem, cir-
 cum circa eundo acu-
 leis arcere fures. At a-
 gricola inquit: Sed mihi
 sunt duo boves, q nihil
 promittunt, tamen o-

omnia faciunt. Melius igitur est dare illis quàm vobis.

Affabulatio.

Fabula in viros perniciosos, qui promittunt quidem jurare, laedunt autem admodum.

τα ποιῶσιν. ἀμνηστὸν οὖν ἔστιν ἐκείνοις δοῦναι, ἢ πρὸ ὑμῶν.

Ἐπιμύθηον.

Ὁ μῦθος πρὸς ἀνδρας ἄβέλους, ὠφελῆν μὲν ἰπποκρυκεμελέσσ. βλάπτου-
τας ἡ μεγάλα.

PAVO ET MO-
nedula. 53

Ταῖς ἡγεῖ Κο-
λιός.

Tup

ΤΩν ὀρεσίτων βασιμίων ποιήσαι βασιλία, τοὺς ἰαυτὸ ἕξιν διὰ τὸ ἰαυτὸ χαρῆσθαι ἀγαθῶν ἢ τῶν πάντων, ἡλιος ὑπολαβῶν, ἔφη ἀπ' εἰς βασιλῆος τοῦ ἀγίου ἡμῶν ἰαυτῶν ἑπιχαρῆσαι, πῶς ἕμιν ἰπαρῆσαι;

Ἐπιμύθου.

Ὁ μύθος διλοῖ, ὅτι τὰς ἀρχαίας ἐ διὰ ἰαυτὸ μόνον, ἀλλὰ καὶ ῥώμην, τὴν φρόνησιν ἰαυτῶν ἀπ' αὐτῶν.

Μονίος καὶ Ἀλλόπεφ.

Μονίος ἄγει ἐπὶ τῶν ἰαυτῶν ἀγίων, τοῦ ὀρέστος ἰαυτῶν ἀπ' αὐτῶν ἀπ' αὐτῶν τῶν ἀγαθῶν τῶν ἀγαθῶν τῶν ἀγαθῶν.

AVibus creaturis Regem, Pavo rogabat, ut se ob pulchritudinē eligerent. Eligentibus autē eum omnibus, Monedula suscepto sermone, ait, Sed si te regnāte Aquila nos persequi aggreſſa fuerit, quomodo nobis opem ferēs?

Affabulatio.

Fabula significat, Principes non modò propter pulchritudinem, sed et fortitudinem, prudentiam eligere oportere.

SINGVLARIS ET

Vulpes. 54

Singularis agrestis Scuidā cūm adstaret arbori, dentes acuebat. Vulpe autem rogante

causam, quare nullâ
propositâ necessitate
dentes acueret, in-
quit, Non abs te hoc
facio. Nam si me pe-
riculum invaserit, mi-
nimè me tunc acuendis
dentibus occupatum es
se oportebit, sed potius
paratis uti.

Affabulatio.

*Fabula significat, Ad-
versus periculum præpa-
ratum esse oportere.*

αἰτίαν, ὅτι μὴ ἐπιὰς προ-
νεμελὲς αὐτάγους, τί τὸς
ἰδούσας θύγει, ἴσθ' οὐκ
ἀλόγως τὸτο ποιῶ, εἰ
γὰρ με λυθῶσθ' ὑπε-
σταίν, ἔνοιω με τλῶμαῖ-
τα πρὸς τὸς ἰδούσας ἀ-
νενοῦν ἀχολῆσθαι δεῖσθαι,
ἀλλὰ μὴ ἀποῖτοίσις δεῖσθαι
χρῆσθαι.

Επιμύθιον.

Ὁ μὲν ὁ ἄνδρ' ὅτι δεῖ
πρὸς τὸ λυθῶσθ' παρα-
συνεῖσθαι.

CASSITA. 55

Cassita à laqueo ca-
pta plorās dicebat:
Hei mihi miserę & infeli-
cisci volucris. Nō aurū sur-
ripui cuiusquā, nō argē-
tū, nō aliud quicquā pre-
ciosū. Granū aut tritici
par-

Κορυθαίσις.

Κορυθαίσις εἰς πάλω
ἀλός, θλωπὸν ἴλαγον
εἰ μετὶ τῶ ταλαπέρου καὶ
ἀστυλῶσθ' ἴλαγῶ. οὐ χρυ-
σὸν ἠνοσπισάμενος πνός,
ἐν ἀργύρου, ἐν ἀλλότι τῶ
τιμικῶ. λίνθ' ὅτι σίτο
μ-

καρπὸς τὸν θανάτου μου
προξένησεν.

Επιμύθιον.

Ὁ μύθος πρὸς τοὺς δια-
κίβδ & σὺτελλίς, μέγαν
ὑπερταμείνος κινδύων.

parvum mortis mihi
causa fuit.

Affabulatio.

Fabula in eos qui ob
vile lucrum magnum sub-
eunt periculum.

Νεβέος.

Νεβέος πατὴρ πρὸς τὸ
ἐλαφρον εἶπε, πούτῃ,
οὐ καὶ μέγαν καὶ ταχύ-

HINNVLVS. 56

H Innulus aliquando
Ceivo ait, Pater, tu
natus es & major & ce-

n 4

lerior canib⁹ & cornua
præterea ingētia gestas
ad vindictam, cūr nam
igitur sic eos times? Et
ille ridens ait: Vera
quidem hæc inquis, Fi-
li: Vnum verò scio,
quòd, quum Canis la-
tratum audiverò, statim
ad fugam, nescio quo-
modo, efferor.

Affabulatio.

*Fabula significat, Na-
surā timidus nullā admo-
nitione confirmari.*

LEPORES ET

Ranz. 57

Lepores aliquādo in
Lunū pfecti, sui ipso-
rū deplorabant vitā, q̄
foret piculis obnoxia,
& umoris plena: se em̄
ab

τὸν ἑωυτὸν πείθεται,
καὶ λέγει τὰς πρὸς τούτοις ὑ-
περφύα φήσας πρὸς ἑμὸν
νασ' τί δὴ ποτ' οὐκ ὄτω
τότους φόβη; λέκάνος γι-
λῶν ἄπειν, ἀλλὰ μὲν
ταῦτα φῶς, τίνομ, ἐμ δ'
οἶδα, ὡς ἴκεθ' αὐτὸν ἑωυτὸν
ὕλακλῶ ἀκίσω, αὐτίκα
πρὸς φυγῆν ἐκ οἴδ' ὄπησ
ἐκφίεμαι.

Επιμύδιον.

Ο μύθ⁹ ἀπὸ τῆς ἐπι τῶν
φύσ⁹ ἀγλῶς ἐδιδίκα πα-
γάνοις βίονυσιν.

Λαγωὶ καὶ Βά-
ραχοι.

Οι λαγωὶ πάντες σπι-
ελθόντες, τ' αὐτὸν
πρὸς ἀλλήλους ἀπικαί-
οντο βίον, ὡς ἀδισκαλῶν
ἐν ἀκάλιας πλῆθος καὶ γὰρ
καὶ

ηγεῖ ἐπ' αὐθρόπυρον, καὶ
 λινῶν, καὶ αἰτῶν, καὶ ἄλλων
 πολλῶν ἀναλισκόμενα.
 βέλχιον ἔνθα ἄνθρωποι ἄ-
 παξ, ἢ διὰ βίαν φέμεν. τῶ-
 πο τείνου λυρῶσ' αἰθε, ἤρ-
 μοσαν λαῖξ' τ' αὐτῶν εἰς
 τὴν λίμνην, οἷς εἰς αὐτὴν
 ἔμπροσθεν καὶ ἀποπνί-
 σθήμενοι. Ἐν ἡλαδικῶν
 λυγῶν τῆς λίμνης βα-

ab hominib. & canib. &
 aquilis, & aliis multis
 consumi. Melius itaq;
 esse, mori semel, q̄ toto
 vitæ tempore timere.
 Hoc igitur confirmato,
 impetum fecerūt simul
 in paludē, quasi in eam
 delapsuri, & suffocādi.
 Sed quum Ranæ, quæ
 circum paludem so-

debant, cursus strepitu
percepto, illicò in hanc
infiluissent, ex leporib⁹
quidam sagacior esse
visus aliis, ait: Sittite, ò
focii, nihil grave in vos
ipfos molimini, jam,
ut videtis, & nobis a-
lia sunt animalia timi-
diora.

Affabulatio.

*Fabula significat, Mi-
seros gravioribus alio-
rum consulari calamita-
tibus.*

πράχων, ὡς τὸ τὸ δρόμῳ
λιτύπερ ἢ δευῖο, ἀδύς εἰς
ταύτην εἰσπυδισαύτων,
τὸ λαγῶν τις ἀγγινύ-
σσει ἄναι δολῶν τ' ἀλ-
λων, ἔφη· σῆτι ἑταίρει,
μηδὲν δευῖον ὑμῶς αὐτὸς
διαπράξασθε, ἢ δὴ ὡς ὁ-
ρεῖται καὶ ἡμῶν ἑτέρῳ ὅτι
ῥῶα δειλότερα.

Επιμύδιον.

Ὁ μῦθος δὲ δακτοῖ, ὅτι εἰ
δυσουχοῦντο· ὁ ἑτέρων
χέροντα παχύντων πα-
ραμυδοῦνται.

ASINVS ET
Equus. 58

ASIN⁹ equū beatū pu-
tabat, q̄ abundè nu-
triret & accuratè, cūm
ipse neq; palearū satis
haberet, idq; plurimum de-

Ὁν καὶ Ἰπ-
πῶ.

Ὁν ἰππερὶ ἡμιάν-
θεισιν, ὡς ἀφ' ἑνὸς
φρεσὸν μόνον, καὶ ἐπιμελῶς,
αὐτὸς μηδ' ἀχέρον ὡς ἰ-
χθῆν, καὶ ταῦτα παλάσια
τα-

ταλαιπωρῶν. ἐπεὶ ἤλα-
 γος ἐπέσει πολέμῳ, καὶ ὁ
 στρατιώτης ἐνοπλιον ἀνέ-
 λη τὸν ἵππον παύσασθε
 τῶτον ἐλκύνων, καὶ δὴ
 καὶ μέσῳ τῶν πολεμίων
 εἰσῆλασε, καὶ ὁ ἵππος
 πωλεῖται ἐκεῖ. ταῦτα
 ἰωραπὸς ὁ ἴνῳ, τὸν ἵπ-
 πον μεταβαλλόμενον
 ἐτάλαντιξερ.

F. 11-

defatigatus. Quum au-
 tem tempus instat bel-
 li, & miles armatum a-
 scendit equum, hūc il-
 lūc impellens, cæterūm
 & in medios hostes in-
 siluit, & equus vulne-
 ratus jacebat. His visis
 Asinus Equum, mutatâ
 sententiâ, miserum exi-
 stimabat.

11-

Affabulatio.

Fabula significat, Non
oportere Principes & Di-
vites emulari, sed in illos
invidia & periculo con-
sideratis, paupertatem a-
mare.

Επιμύθιον.

Ο μύθος Ἀλκίδοι, ὅτι ἐπὶ
δὲ τὰς ἀρχοντας καὶ πλου-
σίους ψαλλοῦν, ἀλλὰ τὸ κατ'
ἐκείνων φέρονται, καὶ τὸ λυ-
θύνον ἀναλογισθῆναι
τῶν πτωχῶν ἀγαθῶν.

AVARVS. 59

Φυλάργυρος.

A Varus quidam cum
omnia sua bona
περ-

Φυλάργυρος τις ἀπα-
σθησεν πάντα τὰ ἰδια
ἀγαθὰ

θαρρυεισόμενον, ηγά
 χουσιω βώλων ποιήσας,
 ην τινι τήπι λαϊούρφε,
 συγκαίρουσας ηκά κη ψυ-
 χών αυτού ηγά τ' νδρ, ηγά
 ηατ' ημέραν ηρχόμενον,
 αυτ' ηβλεπε. τ' η εργαίωμ
 τις αυτον παρατήρυσας,
 κη τ' ο γεγονός συννούσας,
 αυουρυσας τ' βώλων αυτέ-
 λιθο. μηδ' η ταύτα λα-
 κών ηλδών, κη λευόν τ'
 τέποι ιδών, θηλυαμ ηρ
 ξαίλο, ηγά τ' ηκαμ τας ηρι-
 χας. τ' οτον ηι τις ηλο-
 φουρόμενον εως ιδών, κη
 τών αιτίαυ κυδόμενον,
 μη εως, επειω, ω αυτ',
 ηθόμε. ουδ' η γ' ηχων τ'
 χρυσόν ηχης. ηιδουσιω
 αυτι χρυσό λαβών θε, κη
 νόμιζε σοι τ' χρυσόν αναι-
 τών αυτων γαθ' σοι πηλ-
 γούση

vēdidisset, & aureā maf
 sã fecisset, in loco quo-
 dam defodit, unã defof
 fo illic animo suo &
 mente, atque quotidie
 cundo, ipsã videbat. Id
 autē quum ex operatiis
 quidam observavit, co-
 gnovit, & refoffam maf
 sam abstulit. Posthęc &
 ille, pfectus, & vacuum
 locum videns, lugere
 cœpit, & capillos e-
 vellere. Hunc quum
 quidam vidisset sic plo-
 rantem, & causã au-
 dividisset, Ne sic, ait, heus
 tu, tristere: Neq; enim
 habēs aurum habebas.
 Lapidem igit̃ pro au-
 ro acceptum reconde,
 & puta tibi aurum esse:
 eundem enim tibi u-
 sum

sum præstabit. Nam, ut
video, neque quum au-
rum erat, utebare.

Affabulario.

*Fabula significat, Nihil
esse possessionem, nisi usus
adfuerit.*

γνώσει χρείαν. ὡς ὁρῶ γὰρ,
οὐδ' ὅτι ὁ χρυσὸς λῶν, ἐν
χρήσῃ ἔσθαι τ' ἐπιθυμῶ.

Επιμύθιον.

Ὁ μῦθος ἀνδρῶν, ὅτι
ἔσθαι ἢ ληΐσθαι, ἐὰν μὴ ἢ
χρήσις ᾖ τῶν πραγμάτων.

ANSERES ET
Grues.

Χλωστὸν καὶ Γε-
ρανοί.

ANSERES & GRUES IN
EODEM PRATO PASCE-
BAANTUR.

Χλωστὸν καὶ Γερανοί ἐν
ταύτῃ λεύκῃ τῷ ἴσθμῳ
μυθῶ.

προϊο. Ἡ δὲ ἀναβολὴ ἐπι-
φανήτων, οἱ μὲν γίγαστοι
ἰσφοὶ ὄντες, ταχέως ἀπέ-
πλησαν· οἱ δὲ χλίεις διὰ τὸ
βαρῆσθαι τῶν σωμάτων μεί-
νεσθαι, συνελθόντων.

Επιμύδιον.

Ο μύθος ἄνδρῶν, ὅτι
καὶ ἐν ἀλώσεσσι πόλεως, οἱ μὲν
ἀνήμερονσθε διχθῶς φεύ-
γουσιν, οἱ δὲ πόλεως ἀσ-
λευσίην ἀλλοσημένους.

bantur. Venatorib⁹ aut
visis, Grues, q̄ essent le-
ves, statim evolaverunt:
Anseres v. ob onus cor-
porum cū mansisset,
capti fuerunt.

Affabulatio.

Fabula significat, Ea
in expugnatione urbis,
inopes facile lugere, ἀ-
νήμερονσθε autem ferrere ca-
ptos.

Χιλιώνη καὶ Ἀε-
τός.

Χελώνη ἀπὸ τοῦ ἰσ-
πλάδαυ καὶ τῆσδε δι-
δάξαι. Ἡ δὲ παραμύθου
πρόβου ἔστι τὸ φέρονσ κί-
τους εἶναι, ἐκείνη μᾶλλον τῆ
δέξουσ προσκίσει. λαβόν
οὖν ταύτην τῆσ δουξί, καὶ
αὐτὴν ἀπὸ ἀνιγνόν, ἐστὶ
ἀφῆ-

TESTUDO ET
Aquila. 61

Testudo orabat a qui-
lam, ut se volare do-
ceret. Ea a. admonēte,
procul hoc à natura ip-
sius esse, illa magis pre-
cibus instabat. Accipit
ergò ipsam unguibus,
& in altū sustulit, inde
demi-

emisit. Hæca. in petras
cecidit, & contrita est.

Affabulatio.

*Fabula significat, Mul-
tos, quia in contentionibus
prudenciores nõ audierint,
seipsos læsisse.*

P V L E X. 62

PVlex aliquandò sal-
rans, viri pedibus in-
hæsit: Hic autem Her-
culem

ἀφῆκεν. ἢ ἢ λατὰ πετρῶν
πισῶσα, σιωπῆ βίβη.

Επιμύδιον.

Ο μῦθος ἀγροῖ, ἐν
πολλοῖ ἐν φιλονεικίαις τῶ
φρονιμωτέρων παρακά-
σαις, καὶ τὸς ἐβλαψαν.

Ἰνδία.

Υγία πῶς πηδύσα-
σα, ἐπὶ πῶσα ἀν-
θρώπος ἐκείνου ἢ τῶ ἕρα-
κλῆ

κλῆ
καλῆ.
ἀρῆμι
σιν ἢ
ψῆμι
πῶς ἕ
γινετα
Ε
Ο μ
ἀν τ
ἀνδρ,
τα
Ε
Ελα
περ
δαλι
μῆδ,
μῆν
τα
τῶ
τα,
πῶς

κλήν ἐπὶ συμμαχίαν ἐ-
κάλει. τὴν ἑκάθεμ αὐδὶς
ἀφελουμένος, τρυφᾶς, ἀ-
πειρῶ ἢ ἠρόνδεις, εἰ ἐπὶ
ψύχῃ οὐ σωματοχρησας,
πῶς ἐπὶ μείζονα ἀντα-
γωνιστοῦσιν συμβήσεις;

Επιμύθιον.

Ὁ μύθος ἀηλοῖ, μὴ
δαμ τὴν ἰλαχίστην τὴν Δεῖς
δαδαῖα, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἀ-
ναγκασίων.

culem in auxilium invo-
cabat. At cum illinc rur-
sus saltasset, spirans, ait
ὁ Hercules, si contra pu-
licem non auxiliatus es,
quo contra majores ad-
versarios adjuvabis?

Affabulatio.

*Fabula significat, Non
oportere in minimis Deum
rogare, sed in necessa-
riis.*

Ελαφθ.

Ελαφθ τὸ ἔτρον πι-
πρωμένον τῶν ὀφ-
θαλμῶν, ἐπ' ἧν ὀφθαλ-
μοῖς, τὸ μὴ ὑγιᾶ τὸ ὀφθαλ-
μῶν πρὸς τὴν ἑμρᾶν δια-
τὸς λιωνγενήτορας ἔχουσα,
τὴν ἡλιπῶν πρὸς θαλάτ-
ταν, ὅθεν ὄδον ὑπὸ πτόσε.
παραπλήρη ὄσε ἔστιν ὄσε,

C E R V A. 63

Cerva altero obex-
cata oculo, in lit-
tore pascebatur, sa-
num oculum ad ter-
ram propter venatores
habens, alterum vero
ad mare, unde nihil su-
spicabatur. Præterna-
yigantes autē quidam,

P

& hoc conjectantes ipsam sagittârunt. Hæc aut̄ seipſam lugebat, q̄ unde timuerat, nihil passa foret: quod non putabat malum allaturum, ab eo proditam.

Affabulatio.

Fabula significat, Sæpè quæ nobis noxia vidensur, utilia fieri: quæ verò utilia, noxia.

ἢ τὸ το φοβησόμενοι, αὐτὴς ἑαυτὴν ἔξουσαν. ἢ δ' ἐαυτὴν ὠλοφύριζε, ἢς ὑπ' ἡμῶν ἰδόμενα, μηδὲν παύσομαι, ἢ δ' ἐν ᾧ το ἑαυτὴν ἐπέσειν, καὶ ταύτης προδομένη.

Επιμύδιον.

Ὁ μὲν δὲ δειλὸς, ὅτι ποθέων ἡμῶν τὰ βλαβερά δεκκῶντα. ὠφελίμα γινεῖ τὰ δ' ὠφελίμα, βλαβερά.

C E R V A E T

Leo. 64

CErva venatores fugiens in speluncam ingressa est: in leonē a. bi incidēs, ab eo cōprehensa est. moriēs a. dicebat, Hei mihi q̄ hoīes tu-

Ελαφῶν καὶ

λίωρ.

Ελαφῶν λιωνῶν φάσγανον, εἰς αὐτῶν εἰσόδου, λέωνι δ' ἐκὰς πρὸς τὴν χεῖρα, καὶ αὐτὸ συνέλαβεν. Δύσθηκα δ' ἰλιγῶν οἱ μοι, ὅτι ἀσθένει φάσγανον

φύγσα, τῷ τ' ἄρτων
ἀγχιωτάτῳ πρὸς ἴππιστον.

Επιμύδιον.

Ο μῦθος διηλοῖ, ὅτι πολλοὶ
καὶ τ' αὐθιγῶπων μικρὰς
κινδύνους φεύγοντες, μεγάλας
ἐπιπέραθυσαν.

fugiens, in ferarum im-
mitissimum incidi.

Affabulatio.

Fabula significat, Mul-
tos homines, dum parva
fugiunt pericula, in magna
incurrere.

Ελαφ. ἡγεῖ Ἀρ-
πελ.

CERVA ET
Vitis. 65

Ελαφ. λιωνῶδες φύ-
γσα, ὑπὸ ἀμύδιῳ

Cerya Venatores
fugiens, sub vite

delituit. Cùm præteritiffent autem parumper illi, Cerva prorsus jam latere arbitrata, vitis folia depasci incœpit. Illis verò agitatis, venatores conversi, & quod erat verum, arbitrati animal aliquod sub foliis occultari, sagittis confecerunt Cervam. Hæc autem moriens talia dicebat: Iusta passafum, non enim offendere oportebat quæ me servárat.

ἐπιβή. παρελθόντων δ' ὀλίγον ἐκείνων, ἢ ἔλαφον τέλεις ἰδὺ λαθῶν δόξασα, τῶν δ' ἀμπίλης φύλλων ἐδάσκειν ἤρξατο. τότε τῶν δὲ σκυμμένων, οἱ λυσιγνοῖ ἰδιόγραφόντες, καὶ ἐπὶ τὴν ἀγέλης, νομισσάντες τῶν ζώων ὑπὸ τοῖς φύλλοις τι κρυπθῆναι, βέλαιον αὐτῶν τὴν ἔλαφον. ἢ δὲ θνήσκουσα, τοιαῦτα ἔλεγεν· δίκαια πᾶσι πῶν δα, εἰ γὰρ ἴδαι τὴν σώσασά με λυσιγνοῖ δα.

Affabulatio.

Επιμύθιον.

Fabula significat, Qui injuriâ benefactores afficiunt, à D E O punitur.

Ο μύθος ἀναλ. ἐπι οἱ ἀδικουῦντες τὸς εὐεργετας, ὑπὸ τοῦ θεοῦ λυσιγνοῖς.

ASI-

Of

Οὐ καὶ Λέων.
μυ.

ASINVS ET
Leo. 66

Ὄνομ' ἄνευτρο-
ῶν στυβόσις. λέ-
οντος δ' ἐκιδόντος
τῶν ἄνων, ὁ ἀνευτροῶν ἐ-
φώνησε. καὶ ὁ μετὰ λίαν
(φασὶ γὰρ τῶν τῶν ἀ-
λεκτρῶν φωνῆν φο-
βῆσθαι) ἐφυγεν. ὁ δ'
ἄνθρωπος δὲ αὐτὸν
πεφρονεῖν, ἐπέσραμεν
αὐτῷ τῷ λέοντι. ὡς ἡ πόρ-
ρω τῶν ἰδιώτων, ἐπὶ δὲ
μυκτικῆ ἢ ἀλεκτρῶν
ἐφίμω φωνῆ, στραφείς ὁ
λεων κατέδονόσας. ὁ ἡ
δὴν ἴσων ἐβόα ἄλλοι
γῶν, ἀνόντος. πολεμ-
σίῳ γὰρ μετ' ἄνθρωπων,
τῶν χάριν εἰς πόλεμον
ἐξαρμόδιον;

CVM Asino Gallus a-
liquandò pasceba-
tur. Leone autem ag-
gresso Asinum, Gallus
exclamavit, & Leo (a-
junt enim hunc Galli
vocem timere) fugit. At
Asinus ratus propter se
fugisse, aggressus est sta-
tim Leonem. Vt verò
procul hunc percucitus
est, quo non ampliùs
Galli perveniebat vox,
conversus Leo devora-
vit. hic verò moriens
clamabat, Me miserum
& dementem. Ex pu-
gnacibus enim non na-
tus parentibus, cuius
gratiâ in aciem irruj?

Affabulatio.

*Fabula significat, Ple-
rosque homines inimicos,
qui se de industria hu-
miliarum, aggredi, atque
iā ab illis occidi.*

Επιμύθεον.

*Ο μύθος διηκεί, ότι πλε-
ροί τ' αὐθρόπων ταπεινο-
μέθοις ἐπιτιθεῖσιν τοῖς ἐχ-
θροῖς ἐπιτίθεντες, καὶ ἑαυ-
τοὶ ἀκείνων ἀποκίωτον.*

OLITOR ET
Canis. 67

Κηπουρός ἡγή-
κύνων.

Olitoris Canis in
puscum decidit.
Olitor

Κηπουρὸς ἡγὼν εἰς
ψῆμα κατεπίπευεν.
ὁ γ

ἢ λευκὰς βελόνας
 αὐτὸν ἠνάσσει ἀνέχουσαν,
 λευκὴ δὲ καὶ αὐτὸς αἰς τὸ
 φέρειν, οὐδέ τις δὲ δόλων
 ὡς λευκότερον μάχων αὐ-
 τὸν παρεγγόνος λευκα-
 δυνάει. ἢ λευκὸν στρα-
 φῆς ἰδανῶν. ὃ ἢ μετ' ὀ-
 δώνος ἰππαιῶν, κινεῖται
 φησι, τί ποτε δὴ τί δό-
 λος γὰρ τὸ αὐτόχαρα σὺ-
 σαι ἰσπύδαα;

Ἐπιπέδιον.

Ὁ μὲν δὲ περὶ ἀλίνος
 καὶ ἀχαρίστου.

Σὺς καὶ Κῶ-
 ου.

Σὺς καὶ λέων ἐκδι-
 λουσι διελθοῦσιν ὄντι.
 καὶ ἢ ἢ οὐδὲ ἄνευ λευκῆ
 τῆς ἀφροδίτης, ἢ μὲν τοῖς
 ὀδόντι αὐτῶν ἴσχυον τῶν

Olitor autem ipsum il-
 linc extracturus, descen-
 dit & ipse in puteum.
 Ratus autem Canis ac-
 cessisse ut se inferiūs
 magis obrueret, Olito-
 rem conversus momor-
 dit. Hic autem cum do-
 lore reuersus, iusta, in-
 quit, patior: Nam cur
 unquam sui interfecto-
 rem seryare studui?

Affabulatio.

*Fabula in ingratos &
 ingrator.*

S Y S E T C A-
 nis. 66

Sus & Canis mutuò
 conviciabantur. Et
 Sus jurabat per Ve-
 nerem, procul dubio
 dentibus discissurum

p 4

Canem. Canis verò ad hæc per ironiam dixit, Bene per Venerem nobis iuras. Significas enim ab ipsa vehementer amari, quæ impuras tuas carnes degustantem, nullo pacto in facellum admittit. Et Sus, Propter hoc igitur magis præ se fert Dea amare me : Nam occidentem, aut alio quovis modo lædentem omnino averfatur : tu tamen malè oles, & viva, & mortua.

Affabulatio.

Fabula significat, Prudentes Oratores, quæ ab inimicis obijciuntur, convincta artificiosè in laudem convertere.

Svs

λεώς. ἢ ἡ λέων πρὸς ταῦτα εἰρωνικῶς ἔπει· λεῶν ἡσπὰ ἀἀφροδίτης ἡμῶν ἰμενεῖς· διὰ τοῦτο γὰρ τῶν αὐτῶν ὅτι μάλιστα φιλεῖσθαι, ἢ τὸν τῶν σῶν ἀναβαρτῶν σαρκῶν γυνίμενον, οὐδ' ὅπως εἰς ἑστῶν προσίεται. καὶ ἡ σὺς, διὰ τὸ το μὲν οὐ μᾶλλον δὲ ληίστην ἢ διὸς σβήσσει με. ἢ γὰρ ληίστα ναυτα, ἢ ἀπὸ πλοῦτος ἀμελῶν πικροτάτασιν ἀποσφίγγει. σὺ μὲν τοι λεῶν ὄφεις, καὶ ζῶσα καὶ νεκρὰ θνήσκεις.

Επιμύθιον.

Ὁ μῦθος δὲ λέει, ὅτι οἱ φρόνιμοι τὴν φητέραν τὰ κατὰ τὴν ἑχθρῶν ὄνειδον, ἀμειδίως εἰς ἑπαινον μετασκευάζουσιν.

Ys

Υς καὶ Κύν-
ων.

SUS ET CA-
nis. 69

Υς καὶ λύων πόρι
διτοκίας ἔχον ἴση
ἀ' ἡ λύων, ἄτοκος ἐνευ
μάλισα πούτων τ' πι-
ζῶν καὶ ἡ ὄς ὑποτυχῶσα
πρὸς ταῦτά φησιν ἀλλ' ὄ-
των τ' το ἀγχι, ἰσθι ὅτι κ

SUS & Canis de fœ-
cunditate certabant :
dixit a. Canis, fœcundā
se esse maximè pede-
striū omniū : & Sus oc-
currēs, ad hæc inqt, Sed
cum hoc dicis, scito &

cacos tuos te catulos
parere.

Affabulatio.

*Fabula significat, Non
celeritate res, sed per-
fectione judi-
cari.*

τυφλὸς τὰς σκυτῆς σνό-
λαναις τινέσας.

Επιμύθιον.

Ο μύθος δὲ λέγει, ἰτι
οὐκ ἐν τῷ τάχει τὰ πρά-
γματα, ἀλλ' ἐν τῇ τελεί-
τητι ληρνεῖται.

SERPENS ET
Cancer. 70

Serpens unâ cum Can-
cro vivebat, in itâ
cum eo societate. Itaq;
Cancer simplex morib.
ut & ille mutaret, ad-
monebat, astutiam: Hic
autem minimè obedie-
bat. Quum observâsset
igitur Cancer ipsum
dormientem, & pro vi-
ribus compressisset, oc-
cidit. At serpenti post
mortem extenso, ille
ait,

Οφίς ἡσέ Καρ-
κῦθ.

Οφίς ληρνῶν συν-
διητάτο, ἐταρρείω
πρὸς αὐτὸ ποιησάμενος
ὅ μὴ ἔν ληρνῶν ἀπλὸς
ἂν τ' ἔσπευ, μεταβαλί-
σθαι ληρνῶν παρῆται τ'
ποιουργίας: ἡ δ' ἔδοτιοῦ
ἰκὸν κερῆν κερδόμενον.
Ἐπὶ κρῖσας δ' ὁ ληρνῶν
κῆτον ἄπνοιῶτα, κ' ἔσπρ
εἰον τεπίσας, φρονέει.
τ' δ' ἔφειας μετὰ θάνατον
ἰκταθῆντ', ἰκάνθ
ἄπρ

ἔπειθ' ὄτρυνε καὶ ἀπο-
 θύει δίδυμὸν καὶ ἀπλοῦν
 εἶνας· ἔδρα γὰρ ταύτην
 τὴν δίκην ἴστας.

ait, Sic oportebat ante
 hac rectum vel simpli-
 cem esse : Neque enim
 hanc pœnam dedisses.

Ἐπιμύδιον.

Affabulatio.

Ὁ μὲν δὲ δειλοί, ἴτι
 οἱ τοῖς φίλοις οὐκ ἔδρα
 προσποιεῖσθαι, αὐτοὶ μάλιστα
 βλάπτονται.

Fabula significat, Qui
 cum dolo amicos aduenit,
 ipsos offendi po-
 tuit.

Παμῆλι καὶ Λύ-

PASTOR ET
 Lupus.

71

Pastor

Pastor nupèr natum
Lupi catulum reperit
ac sustulit, unaq; cum
Canib. nutriuit. At cùm
adolevisset, si quando
Lupus ovem rapuisset,
cum canib⁹ & ipse per-
sequebat. Cùm Canes
verò aliquandò nō pos-
sent assequi Lupū, atq;
idèd reverterentur, ille
sequebat, ut, cùm ipsū
assecutus esset, ut Lup⁹
particeps foret vena-
tionis, deinde redibat.
Sin autem Lupus extrà
nō rapuisset ovem, ipse
clàm occidēs, unà cum
canibus comedebat do-
nec pastor, cùm conje-
ctāsset & intellexisset
rem, de arbore ipsum
suspendit & occidit.

Af-

Ποιμὴν νεογνὸν λύκῳ
σπύμνον δειρῶν, καὶ
ἀνελόμενον, σὺ τοῖς
λύσιον ἔφειψεν. ἐπεὶ δὲ
ἠξέωθεν, εἰ ποτε λύκῳ
πρόβατον ἤρπασε, μετὰ
τῶν λύων καὶ αὐτὸς ἰδίω-
κε. τῷ λυῶν ἰδὲ ἔτι μὴ
διωκόμενον καταλάβειν
τὸν λύκον, καὶ διὰ ταῦτα
ὑποσφραγίστων, ἐκείνῳ
ἠκολούθη, μέχρις ἂν τὸν
καταλάβειν, οἷα δὲ λύκος
συμμετάγει τῷ θύρῳ, ἄ-
τα ὑποσφραγίστων. εἰ δὲ μὴ
λύκῳ ἔξωθεν ἠρπάσει
πρόβατον, αὐτὸς λάθρα
θύρῳ, ἅμα τοῖς λύσιον ἰ-
δεινῶτο, ἕως ὅ ποιμὴν
εσχασόμενον, καὶ σὺν αὐτῷ
τὸ δρόμησον, εἰς δένδρον
αὐτὸν ἀναρτήσας ἀπέ-
νηεν.

Epi-

Επιμόδιον.

Affabulatio.

Ο μύθος λέγει, ὅτι
Φύοις πονηρὰ χρεῖσθαι ἢ
Θεῷ ἢ φίλῳ.

Fabula significat, Na-
turam pravam bonos mo-
res non nutrire.

Λέωνος Λύ-
κος.

LEO ET LUS-
pus.

72

Λέων γηράσας, ἐν ὄσει
κατακλιθεὶς ἐν
ἀντροῦ. προσέειπεν ἄπιστος
λύκος ἰδὼν τὸν βασιλέα κλι-
θεῖσα.

LEO cum cōfenuisset,
ægrotabat jacens in
antro. Accesserunt a. vi-
sitatura Regem, præter
Vul-

Vulpem, cætera anima-
lia. Lupus igitur captâ
occasione, acufabat a-
pud Leonem Vulpem,
quâsi nihili facientem
suum omnium domi-
num, & propterea neq;
ad visitationem pro-
fectam. Interim affuit
& Vulpes, & ultima
audivit Lupi verba.
Leo igitur contra eam
infremuit: sed defen-
sionis tempore petito,
Et quis, inquit, eorum
q; convenerunt, tantum
profuit, quantum ego,
quæ in omnem partem
circuivi, & medicamen-
tum pro te à Medico
quæfivi, & didici? Cùm
autem Leo statim, ut
medicamentū diceret,
im-

ἀλώπιον, τὰ δὲ ἄτρε-
τον. ὁ τοίνυν λύκος λαβὼ
μὲν ὀνήχευσις, λατ-
γῆρα παρὰ τῷ λέοντι τῷ
ἀλώπιον, ἅτι δὴ παρ'
ἑσιν τιθιμὸς τῷ παρ-
τωρ αὐτῶν ἰρασηνῶτα, καὶ
διὰ ταῦτα μὴ οἷς ἰπι-
στικῶν ἀφικμὸς. ἐν
τοσούτῳ ἢ παρὰ καὶ ὁ ἀ-
λώπιος, καὶ τῷ τελευταίῳ
ἠμράσατο τῷ λύκῳ ῥη-
μάτων. ὁ μὲν κενὸν λατ-
αὐτῆς ἰβρυχάτο ἢ δὲ ἀ-
πολογίας λατῶν αὐτῆ-
σασα, καὶ τις, ἴση, τῶν
συνελθόντων τοσούτων ὁ-
φέληται, ἔσμεν ἢ πάν-
ταχῶς περιουσίασασα,
καὶ ἰδρυαίαν ὑπὲρ εἶ-
παρ' ἰατρὸς ἰσησασα, καὶ
μαρτυρία; τῷ λέοντι ὁ
δὲ τῷ ἰδρυαίαν ἀπὸ
λε-

καὶ δὲ
ἐν δὲ
ρε; π
δραμ
λεὸν λα
γῆρα ἰ
τῷ δὲ
μῆσασ
συνελθ

Ε
ο μὲ
ἢ λατ
μῆσ
παρὰ

Γ
ον
αὐτῶ
τῶν δ
καρμ
τῷ μ
καὶ τ

λυδοσάου, ἐκείνη φη-
 σιν εἰ λύνου ἴωτα λυδοσά-
 ους, τὴν αὐτὴν διαφω-
 τιστὴν ἀμφότερον. καὶ ἔ-
 λυνε λυμὸς, ἢ ἀλώπηξ
 γιγνώσκει ἀπὸ ἑσῶς ὅτι χρε-
 ῖ δὲ δὲ πάλιν πρὸς δυσ-
 μιλίαν λυμῶν, ἀλλὰ πρὸς
 συμμίαν.

Επιμύθεον.

Ο μύθος ἀπὸ τοῦ εἶναι
 ὁ λυδοσάου ἐκείνη φησιν
 ἐκείνη φησιν, ἢ ἀλώπηξ
 γιγνώσκει ἀπὸ ἑσῶς ὅτι
 χρεῖ δὲ πάλιν πρὸς δυσ-
 μιλίαν λυμῶν, ἀλλὰ πρὸς
 συμμίαν.

Γυνή.

Ἦν τις ἀνδρῶν μέθυ-
 σον εἶχε. ἔξ ἡμέρας
 αὐτὸν ἀπὸ ἀξίας φελοῦ
 τοῦτον δὲ τι τοσούτου. ἡ-
 κεραιμύθου γὰρ αὐτὸν ἔ-
 ξ ἡμέρας παρατηρήσασα,
 καὶ νεκρὸν εἶλον αὐτὸν
 ἔθνη.

imperasset, illa inquit,
 Si Lupo vivente exco-
 riato, ipsius calidam
 pellem indueris. Et Lu-
 po jacente, Vulpes ri-
 dens ait, Sic non oportet
 dominum ad malevolentiam
 movere, sed ad benevolentiam.

Affabulatio.

Fabula significat, Eum
 qui quotidie machinatur,
 in seipsum laqueum ver-
 sere.

MVLIER.

73

Mulier quaedam virum
 ebriū habebat, ipsū
 autem a morbo liberatura,
 tale quid cominifetur.
 Aggravatum enim ipsū ab
 ebrietate cum observasset,
 & mortui instar in-
 sen-

fenſatum , in humeros
 elevatum, in ſepulcre-
 tum allatum depoſuit,
 & abiit. Quum verò i-
 pſum jam ſobrium eſſe
 conjectata eſt, profecta
 januam pulſavit ſepul-
 creti: ille autem cùm di-
 ceret, Quis eſt q̄ pulſat
 januam? uxor reſpōdit,
 Mortuis cibaria ferens,
 ego adſum. & ille, Non
 mihi comeſſe, ſed bibe-
 re, ô optime, potiùs ad-
 fer. moleſtus. n. mihi eſ,
 cùm cibi nō potus me-
 miniſti Hæca. peſtore
 percuffo, Hei mihi mi-
 ſeræ, inquit: nam neq;
 aſtu profui. tu enim vir
 non ſolùm noa emen-
 dat⁹ eſ, ſed pejor quoq;
 te ipſo evaliſti, cùm in

ha-

διπλοῦται, ἐπ' ὤμων ἰ-
 γασα, ἐπὶ τὸ πολυζύ-
 δειον ἀπνευγῆσαι κατὰ
 δεῖρα, καὶ ἀπὸ λυθρῶν λίνων δ'
 αὐτὸν ὑδὴ ἀνασῆσαν ἰ-
 σοχασαίτο, προσελθούσα
 τὴν θύραν ἐκπέτερε πο-
 λυκερῆς. ἰσάνης ἢ φή-
 σαις, τίς ὁ τίνος δούρεω
 λήψω; ἢ γυνὴ ἀπικρί-
 νουσα, ὁ τίς νεκροῖς τὰ σι-
 τια λιμίζω, ἐγὼ παρέμει-
 ναίην, καὶ μοι φαγῆν,
 ἀλλὰ πῶς, ὡ βέλτε, μὴ ἄ-
 λον προσέτιγες. λυπῶς
 γὰρ με βράσειας, ἀλλὰ μὴ
 πόσειας μνημοσύνομ. ἢ ἢ
 τὸ σῆθε παύλασσα, ἰ-
 μοι τῆ δ' οὐσίνω, φησὶν. ἰ-
 δε γὰρ ὁ δ' οὐ φαίμενος ἔ-
 νησα: σὺ γὰρ ἀνὴρ ἢ μόνον
 ἐν ἑπαύσει σούδης, ἀλλὰ καὶ
 χείρων σάντ' ἔτι γέγονας. εἰς

ἔτι

ἔξω σοι ἕλασσαν ἔσθ' ἵ
 πώδης.

habitum tibi deductus
 fit morbus.

Επιπόδιον.

Affabulatio.

Ο μὲν δὲ θεοὶ ἴτι
 ἔσθ' αἰεὶ ταῖς ἰσχυραῖς πρῶ-
 ξειω ἰσχυροῦσιν ἴτι γὰρ
 ἴτι καὶ μὴ θεοῦσι τῶ αὐ-
 θρωπῶ τὸ ἴδιον ἐπι-
 τίθει.

Fabula significat, Non
 oportere malis actibus im-
 morari: nam & nolentem
 quandoque hominem
 consuetudo in-
 vadit.

Κύβητος.

CYGNVS. 74

Vir dives Anseremq;
 simul & Cygnū nu-
 triebat, non ad eadem
 tamen, sed alterum can-
 tus, alterum mensæ gra-
 tiâ. Cùm aut oporteret
 Anserē ea efficere quo-
 rum causâ nutriebatur,
 nox erat, ac discernere
 tēpus nō pmisit utrūq;.
 Cygn⁹ aut pAnserē ab-
 ductus, cātat cātū quen-
 dam, mortis exordium:
 ac cantu qdē exprimit
 naturam, mortem v. ef-
 fugit syavitate canendi.

Aff. bulatio.

*Fabula significat, Sa-
 pte musicem differre
 mortem.*

Aνὴρ δὲ πλοῦτος χλωὸν
 τε ἀνα καὶ κύκνον
 ἐτρέφω, οὐκ ἐπὶ τοῖς αὐ-
 τοῖς μέλοι· τὸν μὲν γὰρ
 ὠδῶς, ἢ ἢ φρασίῃς ἠνα-
 κω. ἰστέ ἢ ἰδα ἢ χλωὸν
 παθάρ ἐφ' οἷς ἐτρέφεται,
 οὐδ' ἐμὲν ἴω, καὶ διακρινῶ-
 σκεν ὁ καὶ ἐς τὴν ἀφῆσ
 κω' ἐκάρθρον. ὃ ἢ ἴω καὶ
 αὐτὶ τῷ χλωὸς ἀπαχθῆς,
 ἄδα τι μὲν, ἰω δὲ τῷ
 προδύμου· καὶ τῷ μὲν
 ὠδῶν μλωθῆς τῶ φῶτον,
 τῶ δὲ τῶ δὲ τῶ δὲ δια-
 φῶγες τῷ μὲν.

Επιμύθιον.

*Ο μῦθος ἀναδίδει, ὅτι πολ-
 λὸς ἢ μὲν οὐκ ἐπιμύθιος
 ἀναδίδει ἰστέ γὰρ τῷ.*

Αἰθίοψ.

Αἰθίοπα τις ἀνέσκατε,
 τοῖστέν αὐτῷ τὸ χεῖ
 μα εἶναι λευκῶν ἀμειλίχῃ
 τῷ πρόπορρῳ ἔχοντα· καὶ
 παραλαβὼν οἶκον εἰ, πάν
 τα μὲν αὐτῷ προσέγγε τα
 ῥύματα, πάνσι ἢ λαοῖσι
 ἰπταράτα λευκαίρων καὶ τὸ
 μὲν χεῖμα μεταβαλεῖν
 οὐκ εἶχε, νοσᾶν ἢ τὸ πο
 νῆν περιεπλάσσειν.

Επιμύδιον.

Ο μύδιος ἀλλοῖ, ἐπι
 μέλλουσι αἱ φύσεις, ὡς
 προῦλδον τὴν ἀρχὴν.

Χελιδῶν καὶ Κο
 ρνίξ.

Χελιδῶν καὶ Κορνίξ πτε
 ρι λευκῆς ἰφιλομένον.
 ἰπαστυχεῖα ἢ ἰλιρῶν
 πρὸς αὐτὴν ἔπειν ἀπὸ

ÆTHIOPS. 75

Æthiopem quidā e
 mit, talem ei colorē
 inesse ratus negligentia
 eius qui prius habuit.
 Ac assumpto in domū,
 omnes ei adhibuit ab
 sterfiones, oib. lavacris
 tentavit mundare, & co
 lorem qdē transmutare
 non potuit, sed morbū
 vexatio paravit.

Æfabulatio.

Fabula significat, Ma
 nere naturas, ut a prin
 cipio provenerunt.

HIRUNDO ET

Cornix. 76

Hirundo & Cornix de
 pulchritudine con
 tendebāt. Respondens
 aut Cornix, ei dixit, Sed

g 2

tua pulchritudo verno
tempore floret, meum
verò corpus & jam hy-
eme durat.

Affabulatio.

*Fabula significat, Du-
rationem corporis decore
meliozem esse.*

τὸ μὲν σὺν ἡμῶν ὁ πῶν
καρπὸν ἔσται αὐτῶν, τὸ
δ' ἡμῶν σῶμα καὶ χα-
μῶνι παρατείνηται.

Επιμῶδιον.

Ὁ μῦθος δὲ λέγει, ὅτι
ἢ παρατάσσει τὸ σῶμα
δυσπραγίας λιπέτην ὄντι.

BVTALIS. 77

BVtalis à fenestra quã
dam pendebat: Ve-
spertilio autem pfecta
rogavit causam, quare
die silet, nocte canit.
Quum autem ea non in
caelum hoc facere di-
xisset, nam die canendo
olim capta fuerat, & p-
pterea ex illo prudens
evasit: Vespertilio ait,
Sed non te cavere nunc
oportet, quum nulla

mi-

Bσταλις.

BΟὐτάλις ἐπὶ τινὶ
θυρίδι ἔκρινετο.
νυκτερίς δὲ προσελθούσα
ἐρωτάει τὸ πῶν αἰτίας,
δι' ἃς ἡμέρας μὴ ἡούχα-
σει, νύκτας ἢ ἄδει. τὴ μὲν
μαίτην τότε ποιεῖν λι-
γύουσι· ἡμέρας γὰρ ποτε
ἐδύσα στυγερῶς, καὶ
διὰ τὸτο ἀπ' ἐνεύου
ἔφυγεν. ἢ νυκτερίς ἀ-
περὶ, ἀλλ' ἐνὺ σὺ φησὶ
τιδαὶ δὲ, ὅτι μὴδὲ
ἔστι

ὄφελος, ἀλλὰ πρὶν ἢ σὺλ
ληφθῆναι.

Ἐπιμύδιον.

Ὁ μύθος ἀκούει, ὅτι
ἐπὶ τοῖς ἀτυχήμασι ἀ-
νήντη ἡ μετανοία.

utilitas, sed antequam
capereris.

Affabulatio.

Fabula significat, In
infortuniis inutilem esse
penitentiam.

Κοχλίας.

Γεωργὸς πάντας ὄψα λο-
χλίας. ἀκούσας ἡ αὐ-
τῶν τρυβήτων, ἔφη, ὦ
λίανισα γυναῖκα, τὸ οἰνέων ὑ-
μῶν ἐμπιπραμίνων, αὐ-
τοὶ ἔθετε.

Ἐπιμύδιον.

Ὁ μύθος ἀκούει, ὅτι πᾶν
τὸ παρὰ ἡμετέρον δρώ-
μαθεν ὑπονάειστον.

COCHLEÆ. 78

Rvstici filius affabat
Rcochleas. Cùm au-
tem audiret eas striden-
tes, ait, ὁ pessimæ ani-
mantes, domib⁹ vestris
incensis vos cantitis.

Affabulatio.

Fabula significat, O-
mne intempestivè factum
vixuperabile esse.

Γυνὴ καὶ Θιγά-
πανα.

Γυνὴ χήρα φιλόργος
δρασκείδας ἔχουσα,
πῶτας εἰώδα νυκτὸς

MVLIER ET
Ancillæ. 79

MVlier vidua ope-
rosa ancillas ha-
bens, has solebat noctu

excitare ad opera, ad
Gallorum cantus. His
verò assiduè defati-
gatis labore, visum
est oportere dome-
sticum occidere Gal-
lum, tanquam illum
qui noctu excitaret
heram. Evenit autem
ipsis hoc facto, ut
in graviora inciderent

ma-

ἰγέρου ἐπὶ τὰ ἔργα, πρὸς
ταῖς τῶν ἀλλοφρόνων ἰ-
σθῆς αἰὶ' ὀσσεῖσι τῶ πῶ-
νος ταλαπορούμεναι, ἰ-
γνώσασεν δὲ μὴ τ' ἐπὶ τ' οἰ-
κίας ἀποιψῆσθαι ἀλι-
κτρύνα, ὡς ἐκείνος νύκτωρ
ἔβρανε αὐτὸν. πῶ δὲ
σποινῶν συνῆλθε δ' αὐταῖς
τῆτο λιπραξαμύλας
χαλιποτίσος πριπίσῃ
τίς

τοῖς δαυοῖς. ἢ γὰρ δισπότης ἀγνοῖσα τίς τῶν ἀληθινῶν ὄραει, ἢ νοχότῃρ ταύτας ἀνίστη.

Επιμύθιον.

Ο μύθος δαυοῖς, ὅτι πολλοῖς ἀνθρώποις τὰ βλασφύματα λαλοῦν αἰτία γίνεσθ.

Γυνὴ μάγνη.

Γυνὴ μάγνη δῶρον μνημάτων ἀποτροπιασμός ἀπαγορευμένη, ποτὲ δὲ διετίθει ποῖον, καὶ ἕως ἐν τοσούτοις ἔχουσα. γραφόμενοι δὲ τινὲς αὐτῶν ἀπειθείας, ἄλλοι καὶ καταμαθεύσαν ἀπὸ γοῦν εἰς δάδαλον. ἰδὼν δὲ τις ἀπαγορευνὴ αὐτῶν, ἔφη ἢ τὰς τῶν ὄρων ὄραει ἀποφύλαται

mala. Nam hera quum ignoraret Gallorū hōiam, magis de nocte eas excitabat.

Affabulatio.

Fabula significat, Plebisque hominibus consilia esse malorum causas.

MVLIER VENEFICA. 89

Mulier venefica, divinarum irarum propulsiones promittens, multa facere perseverabat, & lucrum inde facere. quidā igitur accusaverūt eam impietatis, & convicerunt, & damnatam ducebant ad mortē. Videns a. quidā eam adduci, ait, Tu que Deorum iras avertere

pmittebas, quomodo
neq; hominum confi-
lium mutare potuisti?

Affabulatio.

Fabula significat, Multos magna promittentes, ne parva quidem facere posse.

MVSTELA. § I

Mvstela in officinam
ingressa ferrarii, ibi
jacentem circumlabe-
bat limam. Rasâ au-
tem lingvâ, sanguis mul-
tus ferebatur. Hæcau-
tem lætabatur, ratâ ex
ferro aliquid auferre,
donec penitus totam
lingvam absumpsit.

Affabulatio.

*Fabula in eos, qui in
contentionibus seipsos of-
fendunt.*

AGRI-

ἐπαγγελόμενῶν, πῶς ἂν
ἀνθρώπων βολῶν μετα-
πάσαι ἡδυνήθης;

Επιμύθηον.

Ὁ μῦθος δαδαί, ὅτι
πολλοὶ μεγάλα ἐπαγγέ-
λονται, καὶ ἐμικρὰ ποιῶ-
σαι διωκέμενοι.

Γαλῆ.

Γαλῆ εἰς ἐγρασθῆμεν
ἐστὶν οὐσα χαλκίας,
πλεονεξία ἡμετέριον περι-
λαχεῖ ῥίνω. Ἐνομήθης ἡ
γλώττης, αἷμα πολλὸν ἐ-
φέρετο. ἢ δὲ ἡδύτο, νομί-
σοῦσά τι ἢ σιδῆρος ἀφα-
ροῦν, ἀχρεῖς δ' ἠπονοτιλῶς
πᾶσαν τὴν γλώσσαν ἀ-
νύκωσαν.

Επιμύθηον.

Ὁ μῦθος ὡρὸς τοῦ ἐν
φιλονεικίας καυτῶς βλά-
πτοντας.

Γαυρ-

Γεωργός.

AGRICOLA. 82

Γεωργός τις σκῆπτρον,
 χρυσίου περιέτυχε.
 ἰαδ' ἐπέστω ἐν τῷ γλῶ
 οῖς ἔπ' αὐτ' ἀνεργετηδῶς
 ἐστὶ φε. τῷ ἢ τύχη ἐπέστω
 σε. φησὶν ὡ ἐτϑ, τί τῆ
 γῆ τὰ ἐμὰ δῶρα προσε-
 νατίθης, ἀπρ' ἐγὼ σοὶ δε-
 δῶκα πλεονεξία σὲ βε-

AGricola quidam fo-
 diens aurum reperit.
 quotidie igitur terram,
 ut ab ea beneficio affe-
 ctus, coronabat. Huic
 aut fortuna adstans, in-
 quit, Heus tu, cur terræ
 mea munera attribuis,
 quæ ego tibi dedi di-

q s

πρόσωπον ἔλεγε, ἀπολόλα-
μεθα. ὁ δ' ἄπειρ, ἀπέλολα
λέγει, οὐκ ἀπολόλαμεθα
καὶ γὰρ καὶ ὅτι ἢ πάλιν
δύσθω, δύσθωκα ἔλεγε, ἔχ
δύσθωκα μὲν.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος ἀποῖ, ὅτι
οἱ μὴ μεταλαμβάνοντες
τὴν δύστημιάν τινος, οὐδ' ἐν
ταῖς συμφοραῖς βέλαιοί
εἰσι φίλοι.

Βάτραχοι.

ΔΥΟ βάτραχοι ἀπὸ
λουοῦ ἐχθρῶν. ἰσέ-
μοντο ἕ, ὁ μὲν αἶς ἐν βας
δεῖα, καὶ πῶρρον τὸ ὀδὸ
λίμνην. ὁ ἕν ὀδῶ, μικρὸν
ὑδὸρ ἔχων. καὶ ἀπὸ τὸ ἐν
τῇ λίμνῃ διατρεφόμενος
πρὸς πόντον με-
ταβῆναι, ὡς ἂν ἀσφαλ-
τίσθαι

faciebat, dicebat, Perii-
mus. hic autem ait, Perii
dic, non Periiimus. etc-
nim & tunc cum secu-
rim invenisti, Inveni di-
xisti, non Invenimus.

Affabulatio.

Fabula significat, Quis
non fuerunt participes fe-
licitatum, neque in cala-
mitatibus firmos esse a-
micos.

RANÆ. 84

DΥΟ Ranæ vicinæ fi-
bi erant. Paceban-
tur autem, altera in p-
fundo, & procul à via
stagno: altera in via, pa-
rum aquæ habens. Ve-
rùm cum quæ in stagno
alteram admoneret, ut
ad se migraret, ut tu-
tior

tiore cibo frueretur, illa non paruit, dicens, Firmissima teneri huiusce loci consuetudine, quousque obtigit currum prætereuntem ipsam confringere.

Affabulatio.

Fabula significat, Homines quoque prava agredientes, citius mori quam mutantur in melius.

APIARIUS. 85

IN mellarium ingressus quidam domino absente, favum abstulit. Hic autem reversus, ut alycolos vidit inanes, stans quod in his erat perferutabatur. Apes autem è paku

σέβης δικαίτης μεταλάβη, ἰκάνθη· οὐκ ἐπαείθη, λίγαν, ἀυαποσπάστως ἔχων ἢ τὸ τόπος σιωθῆαι, ἕως ἢ συνίβη ἀμαξεν παρὰ θεσσαν κότερ σωθῆσθαι.

Επιμύθιον.

Ὁ μὲν δὲ δουλοῖ, ὅτι καὶ τῶ ἀνθρώπων οἱ τοῖς φερόλοις ἐπιχαροῦντο, φθόνου ἀποκόμιζον παρὲν ἐπὶ τὸ βέλτιον τραπέδαι.

Μελιτῆργός.

EΙς μελιτῆργεῖν τις εἰσελθὼν, τὸ λικημένον ἀπέβη, τὸ λικημένον ἀφείλετο. ὃ ἢ ἐκαστοῦ, ἐπειδὴ τὰς λικηλας εἰδὼν ἔβηκε, εἰσῆκε τὸ λατ' αὐτὰς διβδονώμενος. αἱ δὲ μέλισσαι ἀπὸ τῶ νομῆς

νομῆς ἐπισυνέουσαι, ὡς λα-
 τήλατον αὐτῶν, τοῖς λην-
 τοῖς ἐπαύου, ἡγεῖ τὰ χεῖ-
 ριστα διετίθειω, ὃν πρὸς
 αὐτὰς, λάνισα βῆσα, ἢ μὴ
 ἠλίφαιλα ὑμῶν τὰ λη-
 ρία ἀδωον ἀφῆκαίτε, ἐμεῖ
 ἢ ἢ ἐπιμελεμένον ὑμῶν
 πλῆττε;

Ἐπιμύδιον.

Ο μῦθος διηλοῖ, ὅτι
 οὐτὼ τῷ αὐθρόπων τινὲς
 δι' ἀγνοίαν τὸς ἐχθρὸς
 μὴ φυλατίζόμενοι, τὸς φί-
 λους ὡς ἐπιβόλους ἀπω-
 θάουτ.

passu redeuntes, ut de-
 prehenderunt ipsum,
 aculeis percutiebāt, pef-
 simēq; tractabāt. Hic a.
 ad eas, ὁ pessimæ ani-
 mātēs, furatum vestros
 favos illesum dimisistis,
 me verò satagentem ye-
 stri percutitis?

Affabulatio.

Fabula significat, Sic
 hominum quosdam per
 imprudentiam inimicos
 non cavere, amicos au-
 tem ut insidiatores re-
 pellere.

Ἀλκυνών.

Ἀλκυνὼν ὄρνις ἐστὶ φι-
 λημενος, ἀεὶ τῇ θα-
 λάτῃ διανομενὴν ταύ-
 τῳ λέγεται τὰς τῶν αὐ-
 θρόπων θύρας φυλατ-
 τούς.

ALCEDO. 86

Alcedo avis est so-
 litaria, semper in
 mari vitam degens.
 Hanc ajunt, homi-
 num venationes ca-
 ven-

ventem, in scopulis
maritimis nidum æ-
dificare. Cæterum a-
liquandò paritura, ni-
dum fecit. Egressâ
autem eâ ad pabu-
lum, evenit mare à
vehementi concitatum
vento elevari supra ni-
dum, atque hoc sub-
merso, pullos perdere.
Hæc reversâ, re co-
gnitâ, ait, Me mi-
feram, quæ terram ut
insidiatricem cavens,
ad hoc confugi, quod
mihi longè est infi-
dus.

*A*fabulatio.

*Fabulâ significat, Ho-
mines etiam quosdam
ab inimicis cavendo,
ignâ-*

τομὸν, ἐν σκοπίαις
παράθαλαττίοις νοτί-
ποιᾶσθαι. καὶ ἀποστὲ τι-
ντην μέλαιναν, ἐπιτοπιού
σαίσι. θεῖα δὲ οὐκ ἐστὶν
αὐτῆς εἰς νομίον, οὐκ ἐπι-
τίω θάλασσαν καὶ λά-
βει λαμβάνεισθαι, πρὸς
μαίεσσι, καὶ φραγδῶν καὶ
λαπίαις, καὶ ταύτην ἐπι-
κλύσαισθαι. ἴδε νοτίος διος
φθῆσαι ἢ ἢ ἐκκαυθῆσαι
καὶ γῆσθαι τὸ πρᾶγμα, ἀ-
πὸ, θεῖα δὲ ἴσως, ἢ τις
τίω γῆν ὡς ἐπιβόλον φε-
ρατὸν μόνον, ἐπὶ ταύτην
λατὶφυγον, ἢ μετὰ τὴν
γῆν ἀπιστῆσαι.

*E*πιμόδιον.

Ο μὲν δὲ ἀπὸ τῆς ἐπι-
τῆς ἀνθρώπων νοτίος τὸς ἐκ-
θρὸς φυλάττεισθαι, λα-
βῆ-

δαύσει ποσσὶ χαλιπέτι-
 γους ἢ ἰχθύων φίλοις ἢ
 πῖτοντοσθ.

ignaros in multo gra-
 viores inimicis amicos in-
 cidere.

Ἀλιεύς.

Ἀλιεύς ἐν τινὶ ποτα-
 μῷ ἠλίονεν. Διατέ-
 νος διὰ τὰ δίκτυα, καὶ τὸ
 φόνειμα περὶ λαβῶν, ἵνα τὴν
 γυθὴν λαθῶσιν προσέ-
 στας λίθον, τὸ ὕδωρ ἐτυ-
 πῆν, ὅπως οἱ ἰχθύες φόν-
 γούσθ. ἀπεραφολαύτως
 τοῖς βρόχοις ἐκπέσσοσι. Ἐ-
 ἵ τῶσθι ἢ τόπον οἰκεύ-
 των τοῖς διασάμην. Ὁ ἔτο
 ποιοῦντα, ἐκείνησθ, ὡς ἢ
 πῶσθ μὲν δοδὸν ἵαχθ, δια-
 σθίς ὕδωρ μὴ συγχρόνισθ
 πίνθ. καὶ ὅς ἀπεκρίνισθ,
 ἀλλ' ὅ μιν ὕδωρ ὁ πῶσθ μὲν
 παρὰ τῆσθ, ἐκείνησθ λυ-
 μεσθ ἵοντα ἢ πῶσθ μὲν.

Ἐπι-

PISCATOR. 87

Piscator in fluvio quo-
 dam piscabatur. Ex-
 tensis autem retibus, &
 fluxu comprehenso, u-
 trinque funi alligato la-
 pide, ut pisces fugientes
 incaute in retia inci-
 derent. Quum quidam
 verò ex iis qui circa lo-
 cum habitabant, id fa-
 cere videret, increpabat
 qd fluvium turbaret, &
 claram aquã nō sineret
 bibere. Et is respondit,
 Sed nisi sic fluvius per-
 turbetur, me oportebit
 esurientem mori.

Ἄφ-

Affabulatio.

Fabula significat, Civitatum etiā rectores tunc maximè quæstum facere, quum patrias in seductionem induxerint.

Επιμύδιον.

Ο πύθος Ἀνδρῶν, ὅτι καὶ τῷ πύθωνος οἱ Ἀμφικύωνες τότε μάστιγα ἐργάζοντο, ὅταν τὰς πατρίδας εἰς εἴσσην περιέκλινον.

SIMIUS ET

Delphis. 88

MORIS cūm esset navigantib⁹ Melitēses catulos & Simios adducere in solamen navigationis, navigans quidā habebat secū & Simiū.

Cūm 3. pervenissēt ad Suniū Atticæ p̄monto-rium, tempestatē vehementem fieri contigit. Navi autē eversā, & omnib⁹ enatantibus, natabat & Simius. Delphis autē aliquis ipsum con-
spi-

ρίδην καὶ Δελφίς.

ΕΘὺς ἐνέβη τοῖς πλῆθει μελιτῶν λιμνὴ καὶ κωιδύνησι ἐπαγείλαται πρὸς παραμυθίαν τῶ πύθωνος, καὶ τὸ πύθωνος τὸν ἀχὲρ σὺν ἑαυτῷ καὶ πύθωνος. γινόμενον δ' αὐτῶν κατὰ τὸ σένηρον τὸ τῆς ἀττικῆς ἀκρωτήριον, χαμῶνα σφοδρῶν σὺν βίβη γινώσθαι. τῷ ἑνὶ τῶν περιεπελάσθη καὶ πύθωνος διακινῶν μεβόντων, ἐνόησε καὶ ἐπίδην καὶ Δελφίς ἢ τις αὐτῷ διακινῶν.

M V S C Æ. 89

Μῦθα.

IN cella quadam mel-
le effuso, Muscæ ad-
volantes comedebant.
Implicitis a. earum pe-
dibus, evolare non po-
terant. Cùm y. suffoca-
rentur, dicebant, Misere-
nos, quia ob modicum
cibum perimus.

Affabulatio.

*Fabula significat, Mul-
tis guttam multorum ma-
lorum esse causam.*

EΝ τῆι ταμείῳ μέ-
λιτι ἰκχυθέντι,
μῦσαι προσήλασαν ἑαυτά-
σθιον. ἰμπαγίντων δὲ τῶ
ποδῶν αὐτῶν, ἀναστῆσαι
οὐκ ἔχον. ἀποκινηθέντων
δ' ἔλεγον, ἀδύναται ἡμεῖς,
ὅτι διὰ βραχέων βρωσίων
ἀποθνήσκουμεθα.

Επιμύθηον.

Ὁ μύθος δὲ λέγει, ὅτι
πολλοὶς ἡ λιχνεία τῶν ἀν-
θρώπων αἰτία γίνεται.

MERCVRIVS ET
Statuarius. 90Ἐμῦς ἢ Ἀγαλμα-
τοποιός.

Mercurius scire vo-
lens Quanti apud
homines esset, ixit in
Sta-

Eμῦς γυνῶναι βελήμα-
τι ἢ ἐν τίνι τιμῇ πᾶσι
ἀνθρώποις ἔστιν, ἦκεν εἰς

ἀγαθὸν ἄνθρωπον, καὶ ἐν ἑπι-
 νόσοις ἀνθρώπων, καὶ θεο-
 σάμηνος ἀγαθὸν ἔστι δὲ
 ἄρρωστα, πῶς τις αὐτὸ
 περιεῖλαι δύναται, ἢ ἡ
 νόσος, δραχμῶν, γιγ-
 σίας, πῶς τὸ ἔργον, ἴφου;
 εἰπὼν ἢ, πλείον ἢ ἰ-
 δῶν καὶ τὸ αὐτὸ ἀγαθ-
 ῶν, καὶ νομίμως, ὡς ἐπι-
 δὴ ἀγγελὸς ἐστὶ θεῶν καὶ
 ἡδὲ δῶ, πολλὴ αὐτὸ
 παρὰ τοῖς ἀνθρώποις ἔ-
 ναι τὸν λόγον, ἕρπετο παρὰ
 αὐτῶν. ὁ δ' ἀγαθὸν ἄν-
 θρωπον ἴφου ἰαν τῶν ὠ-
 νήσων, καὶ τῶν προσθῶ-
 νων σοὶ δίδωμι.

Επιμύθη.

Ὁ μῦθος πρὸς ἄν-
 θρωπον ἄνθρωπον, ὡς ἐπι-
 παρὰ ἄλλοις ἄν-
 θρωποις.

Statuarii domum trans
 formatus in hominem,
 & visâ statuâ Iovis, ro-
 gabat, Quanti quis ip-
 sam emere posset. Hic
 autem quum dixisset,
 Drachmâ, risit, & quan-
 ti Iunonis, ait: Cùm di-
 xisset, Pluris: visâ & suâ
 ipsius statuâ, ac opina-
 tus, quum nuncius sit
 deorū & lucrosus, ma-
 ximam de se apud ho-
 mines haberi rationem,
 rogavit de se. Statua-
 rius verò ait: Si hasce
 emeris, & hanc tibi ad-
 ditamentum do.

Affabulatio.

Fabula in virum glo-
 riosum, qui nullius a-
 pud alios est pre-
 cii.

MERCURIUS ET
Tiresias. 91

Mercurius volens Tiresiæ vaticinium verum an esset cognoscere, furatus ipsius boves ex rure, venit ad ipsum in urbem similis factus homini, & ad ipsum divertit. Boum autē amissione renuntiata Tiresiæ, ille assumpto Mercurio exivit, augurium aliquod de fure consideraturus, & huic jubet dicere sibi, Quam nam avem viderit. Mercurius autem primū vidisse Aquilam, à sinistris ad dexteram volantem, dixit. Hic non ad se eam at-
tendere

Ερμῆς καὶ Τειρεσίας.

Ερμῆς βουλόμενος τὴν τετρασίμων μαντικὴν ἀπαλῶς ἐσιγῶναι, λήψας τὰς αὐτοῦ βόας ἐξ ἀγροῦ, ἦκεν ὡς αὐτὸρ εἰς ἀσπὸν ὁμοιωθεὶς αὐδρόπῳ, καὶ παρ' αὐτῷ καταχθῆ. ὃ δ' ἔβωον ἀπολήξας ἀγροθεύσας τῷ τετρασίμῳ, ἐκένθη παραλαβὸν τὸν ἐρμῆν ἐβλῆκεν, οἰωνόν τινα πρὸ τῆς λαίης σκιπέμενος, καὶ τότε παρὸν φράσεν αὐτῷ, ἐν τινα ἂν τῶν ὀρνιθῶν διάσκηθ. ὃ δ' ἔρμῆς τὴν πρῶτον διασκέμενος ἀΐην ἐξ ἀριστερῶν ἐπὶ τὰ δεξιὰ διήστη, μνησθεὶς φράσαι. τὸ δὲ φῶσεν, ὅτι μὴ πρὸς αὐτῷ

αὐτὸς εἶναι ἕτορον, καὶ δὲ
 σίγῃς ἰσώρην ἐίδον ἐπι
 τινὸν ἀνδρῶν καθήμε
 ντων, καὶ πρὸς αὐτὸν βλέ
 πουσιν, ὡς τὴν ἑπὶ πρὸς τὴν
 γῆν καθ' ἀνέλιξιν, καὶ
 τῶν μαύτων φράσαι. καὶ ὡς
 ὑποτυχῶν, ἀπεκρίθη αὐ
 τῇ γῆ ἡ ἰσώρην διέμυτι
 τὸν τι ἔρονον καὶ γῆν, ὡς
 εἶναι οὐ βέλους, τὰς ἐμὰς
 ἀποδείξομαι βόες.

Επιμύδιου.

Τὸτῳ τῶ λόγῳ χρο
 σαίσο ἂν τις πρὸς ἀνδρῶν
 ἐκείνων.

Κυῖβ.

ΕΧΩν τις δύο κυίας,
 ἢ ἢ ἕτορον ἀνδρῶν
 ἐκείνων, καὶ τὴν οἶνο
 φυλάξαι. καὶ ἀνὰ ποτι
 ὁ ἀνδρῶν τινὸς ἕργον τι,

tinere quum dixisset,
 secundò Cornicem su
 per arbore quadam vi
 dit, & modò superiùs
 aspicientem, modò ad
 terram declinatam, &
 vati refert. Et is, re
 cognitâ, inquit, Sed hæc
 Cornix jurat & cœlum
 & terram, si tu velis,
 meas me recepturum
 boves.

Affabulatio.

Hac sermone uti quis
 piam poterit adversus vi
 rum furacem.

CANES. 92

HABENS quidam duos
 Canes, alterum venari
 docuit, alterum domum
 servare. Cæterum si qu
 venticulus caperet aliqd,

& domus custos parti-
ceps unā cum eo dapis
erat. agrē ferente autē
venatico, & illi objicien-
te, & ipse quotidie labo-
raret, ille nihil laborans
suis nutriet laboribus:
respōdens ipse ait, Non
me, sed herum repre-
hende, quā non laborare
me docuit, sed labores
alienos comesse.

Affabulatio.

*Fabula significat, Ado-
lescentes, qui nihil sciunt,
haud esse reprehendendos,
quoniam eos parentes sic edu-
caverint.*

MARITVS ET
Vxor. 93

HAbens quidā ux-
orem, quę domesticis
om-

ηξει ὁ οἰκὸς συμπετὴν
αὐτῷ τῆς θόλου. ἀγα-
νήσει τὸν ἵππον, ὃν ἔχει
ἐν τῷ ἀγρῷ, καὶ ἔτι
αὐτὸς μὴ ἔχει ἄλλο
μὲν δὲ, ἐν αὐτῷ ἵππῳ
πικρῶν τῶν αὐτῶν
πίνουσιν. ἡ δὲ ἡμέρα
αὐτῶν, ὅταν αὐτὸς
ἔσται μὴ ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ
ἐν τῷ ἀγρῷ, ὅταν
ἔσται μὴ ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ
ἐν τῷ ἀγρῷ.

Επιμύθεον.

Ὁ μὲν δὲ ἀνδρῶν, ὅτι
ηξει τὸν ἵππον εἰ μὴ ἐν αὐτῷ
στραφῆναι, ὃ μὲν οἱ εἰσιν,
ἔσται αὐτὸς οἱ γονεῖς ὅπως
ἀγάθων.

Ἀνθ' ηξει τὸ
νύ.

EXiam tūc quādam
uxorē, quę domesticis
om-

ἡπάταται ἀπεχθῶς ἔχουσαν, ἢ βελήθη γυναικαί, ἐκ
 κ' πρὸς τὸς πατέρας οἰκίας
 κίτας ἔτιο διενεαθῆ. Διδ
 ἀν ἡγεῖ μετ' ἀλόγως προ
 φάσεως πρὸς τ' αὐτ' αὐ
 τῶν ἀποσπᾶται πατέρα.
 μετὰ δ' ἄλλοις ἡμέρας
 ἐπανελθόντος αὐτῆς, ἐπι
 πνευθῶντος, πῶς πρὸς τὸς
 ἐκείνους ἀγγέλλοι. ἢ ἢ φα
 μέλεις, ὡς οἱ βουκόλοι ἡγεῖ
 οἱ ποιμενῶν με κτεβλή
 πούτο, πρὸς αὐτῶν ἐπι
 ἀκλ, ὃ γυναι, ἐκ τῶν
 αὐτῶν ἀλλή, οἱ ἔρθη μὲν
 τὰς πόλεις ἰβελόνος.
 σιν, ὁ φῆ ἢ εἰσίσαι, τι κρῖ
 προσδενῶν πρὶ τῶν
 οἷς πᾶσαν οὐδέντελῆς
 τῶν ἡμέραν;

Επιπνευθῶν.

Ὁ μὲν δὲ ἀνοῖ, ἔτι

omnibus inimica erat,
 voluit scire, An etiam
 erga paternos domesti
 cos ita afficeretur: Qua
 propter cum rationabi
 bili prætextu ad suam
 ipsam misit patrē. Pau
 cis verò post diebus eā
 reversā, rogavit, Quo
 modò erga illos ha
 buisset. Hęc verò quum
 dixisset, Bubulci & Pa
 stores me suspecta
 bant: ad eam ait, Sed,
 ὃ uxor, si eos odisti,
 qui manē greges a
 gunt, serò autem re
 vertuntur, quid sperare
 oportet in iis, quibus
 cum totò conversaris
 die?

Affabulatio.

Fabula significat, Quid

4

fic sepè ex parvis ma-
gna, & ex manifestis
inertia cognoscantur.

HÆDVS ET
Lupus. 94

Hædus derelictus à
grege persequente
lupo, cōversus ad eum,
dixit, ô Lupe, quoniã
credo me tuum cibū fu-
turū, ne injucundè mo-
riar, cane tibia primū
ut saltem. Lupo autē ca-
nente tibia, atq; Hædo
saltante, canes cūm au-
divisēt, lupum p̄secuti
sunt. hic cōversus hæ-
do inquit: Meritò hæc
mihī fiūt: Oportebat. n̄
me, cocus cūm sim, ti-
bicinem non agere.

Af-

ἔτω ποδῶν ἐν τῇ μι-
κρῶν τὰ μεγάλα, ἐκείτων
προδύλων τὰ ἀκλα-
γνώσις.

Εἰς τὸ καὶ Λύ-
κῳ.

Επιφ. ἵσθῆσασα τῇ
ποιμνῆς, καὶ λυκῶν ἰσθῆ-
σασα τῇ ποιμνῆς, ἐπιστραφῆσα ἡ
πρὸς αὐτὴν, εἶπεν ὁ λύκος,
ἐπειδὴ ὡπίσθημαι ἐπι σὸν
βροῦμα γενήσομαι, ἵνα μὴ
ἀνδρῶς ἀποθάνω, αὐλοπῶ
πρῶτον ὅπως ἐρχήσομαι.
τῇ ἡ λύκος αὐλοπῶ τῷ, καὶ
τῇ ἡ ἄρῃς ἐρχήσῃ, οἱ λυ-
κοὶ ἀποθάνωσι, τῇ λύκῳ
ἰδιωκῶν. ὁ ἡ ἀποστραφῆς
τῇ ἡρῃς φησὶ δικαίως
ταῦτά μοι γίνεσθαι, ἀδὲ γὰρ
με μάζεσον ἵστα, καὶ λυ-
κῶν μὴ μιμῆσθαι.

Epi-

Επιμύδιον.

Ο μύθος διηλθ', ἔτι οἱ τ'
 ἢ πρὸς ἃ περὶ φύκασιν ἄμε
 λόντες, τὰ ἢ ἰστέρων ἐπι-
 τυθεύοντες περὶ μύθων, δι-
 συχίας περιπίπτουσιν.

Κερκίνος ἢ Αλώ-
 πηξ.

Κερκίνος ἀπὸ τ' Θα-
 λάσσης ἀναβάς, ἰσπί-
 τινος ἐν μίση τὸ πρῶτον. ἄ-
 λώπηξ δὲ λιμώτισσα, ὡς
 ἰδιώσης, περιελθούσα
 ἀνέλαβεν αὐτὴν ὃ ἢ μέλ-
 λων καταδιβρώσει αὐτήν,
 ἴφρι· ἀλλ' ἐγὼ γε σιγήσεια
 πένοντα, ὃς Θαλάττιος
 ἦν, χρυσῶν ἢ σολῶν
 γυναικάων.

Επιμύδιον.

Ο μύθος διηλθ', ἔτι ἢ τ'
 αὐθρόπων οἱ τὰ εἰκόνα

Affabulatio.

Fabula significat, Qui
 ea, quib. natura apii sunt,
 negligunt, quæ verò aliorū
 sunt, exercere conantur, in
 infortunia incidere.

CANCER ET
 Vulpes. 95

CANCER è mari quum
 Ascendisset, in loco
 quodam pascebatur.
 Vulpes verò esuriens,
 ut conspexit, acces-
 sit, ac eum rapuit. Il-
 le devorandus, ait,
 Sed ego iusta patior,
 qui marinus quum
 sim, terrestris esse
 volui.

Affabulatio.

Fabula significat, Ho-
 mines etiam qui propriis

derelictis exercitiis, ea quæ
nihil convenient, aggre-
diuntur, meritò infortu-
natos esse.

καταλειπόντες ἐπιτηδὸν
μάλα, καὶ τοῖς κινδύων προ-
σέκασιν ἐπιχαροῦτόν,
εἰκότως ἀτυχεσίην.

CITHARÆDVS. 96

Citharædus rudis in
domo calce incru-
statâ, ut solebat, canens,
& cōtrâ resonante ipsi
voce, putabat valdè ca-
nor^o esse, itaq; ob id cla-
tus, cogitavit etiâ thea-
tro se cōmittere oportere.
Profect^o v. ad se o-
stēdēdū, cū malè ad-
modū caneret, lapidib⁹
ipsū explosū abegerūt.

Affabulatio.

Fabula significat, Sic
ex Rhetoribus quosdam,
qui in Scholis videntur
esse aliqui, quum ad

Res-

Κιθαρῶδός.

Κιθαρῶδός ἀφύης ἐν
εἰνῷ λεονοτιὰ κλέων,
σωύδως ἀδῶν, καὶ αὐτη-
χῆσος αὐτῷ τῆ φωνῆς, ὡς
ἐν σφῆρα δῶρων ὁ ἀ-
νακ. ἀνὴρ κῆρδός ἐπὶ τῷ
τῷ, ἐγὼ δῶν καὶ διάτρω
ἰαυτὸν ἐπιδῶνα. ἀφύης-
μην ὁ δὲ ἐπιδείξασθαι,
καὶ λεοντὸς ἀδῶν παύον,
καὶ τοῖς αὐτὸν ἐβίβασαντόν
ἀπέλασαν.

Επιμύδιον.

Ὁ μύδιος ἀνακὶ, ὅτι
ἔτω καὶ τῆ φκτόρων ἐναι ἐν
τῆς χολαῖς ἀουκῶτόν
εἰναί τινός, ἔταν ἐπὶ τῆς
κα.

πολιτείας ἀφικωντῆ, οὐ
 φενὸς ἄξιός εἰσιμ.

Respublicas se conferunt,
 nullius precii esse.

Κλίπῃαι.

FVRES. 97

Κλίπῃαι εἰς τινα εἰσ-
 ελθόντες εἰκίαν, ἔ-
 λην δῆμον, ὅτι μὴ ἀλι-
 κτηνὸν κ' ἔδοτον λαβόν-
 τες ἀπέυσαν. ὃ ἡ μάκων
 ὑπ' αὐτ' ἴδουσα, ἰδὼτο
 ὡς αὐτὴν ἀπελόσσει,
 λίγων, χεῖσι μὲν εἶναι
 τοῖς ἀνδράποισι, νυκτὶς
 αὐτὸς ἐπὶ τὰ ἔργα ἰγεί-
 ρων. οἱ ἡ ἴφασαν ἀλλὰ
 διὰ τὸ το σὲ μάκων δὲ
 μεν ἰκείνος γὰ ἰγέρων,
 κλιπῃαι ἡμᾶς ὄν ἴαι.

Επιμύθιον.

Ο μύθος διηλοῖ, ὅτι ταῦ
 τα μέγιστα τοῖς πονηροῖς
 ἐν κοίτῃ, ἀ τοῖς χρηστοῖς
 ἔστιν ὑργήματα.

Es-

FVRES in domū quan-
 dam ingressi, nihil
 invenerūt nisi Gallum,
 atq; hoc capto, abierūt.
 Hic ab eis occidendus
 rogabat, ut se dimitte-
 rent, dicens, utilem esse
 hominibus, ut q; noctu
 eos ad opera excitet.
 Hi v. dixerunt, Sed pro-
 pter hoc te tantò magis
 occidimus: illos enim
 excitando, furari nos
 non finis.

Affabulario.

Fabula significat, Ea
 maximè pravis esse ad-
 versa, quæ bonis sunt be-
 neficia.

COR.

CORNIX ET
Corvus. 98

Cornix Corvo invi-
dens, & is per augu-
ria hominibus vaticina-
retur, ob idque crede-
retur uti futura prædi-
cens, cōspicata viatores
quosdam prætereun-
tes, iuit super arborem
quandam, stansq; val-
dè crocitavit. Illis verò
ad vocem conuersis, &
admiratis, re cognitâ,
quidam inqt, Abeamus
heus vos, Cornix enim
est quæ crocitavit, &
augurium non habet.

Affabulatio.

*Fabula significat, Eo-
dem modo & homines cum
præstantioribus certantes,
præ-*

Κορώνη ηγεῖ Κό-
ραξ.

Κορώνη φρονήσασα λέ-
ρακι, τῷ ἰδίῳ δι' οἰω-
νον τοῖς ἀνθρώποις μου-
τυρομένῳ ὡς προλέγουσι
τὸ μέλλον, θεασαμένη τι-
νάς ἐδοικέσθαι παριόν-
τας, ἦνεν ἐπὶ τι δένδρον,
καὶ ἤσαο, μεγάλας ἠκρα-
ξεν. Ἦ δὲ πρὸς τὴν φων-
ὴν ἐπισταθέντων, ηγεῖ
λατταλαχίνῳ, κέρν-
χῶν τις, ἰφν' ἀπίωμεν ὡ-
στοι, κορώνη γὰρ ὄσπιν, ἢ
τις ἰννεραγι, καὶ οἰωνισμῶν
ὄν ἔχει.

Επιμύθιον.

Ο μύθος δηλοῖ, ὅτι ὁ-
τω καὶ τῷ ἀνθρώπων οἱ τοῖς
ὑπερίστων ἀριδιώμενοι,
πρὸς

ἦν τῷ τ
κινῶσι, καὶ
ἐναρτι.

Κορώνη

Κορώνη
ἰννεραγι
λα, ἰφν'
τι παρὸν
παριόντες
εἰσελά
ἠκραξεν
πρὸς τὴν
φωνὴν
ἐπισταθέντων
ἠκραξεν
καὶ οἰωνισμῶν
ὄν ἔχει

Επιμύθιον

Ο μύθος
δηλοῖ, ὅτι ὁ-
τω καὶ τῷ ἀνθρώπων
οἱ τοῖς ὑπερίστων
ἀριδιώμενοι,
πρὸς

πρὸς τῷ ἴσῳ μὴ ἔφρα-
κιδῶσαι, καὶ γίλητα ἔφρα-
σκάνσαι.

præterquam quod non ad
æqua perveniunt, risuque
quoque debere.

Κορώνη καὶ Κύν-
ων.

Κορώνη ἀθλοῦ θύσσει,
λευκά ἐπίστιασιν ἐκεί-
λαι. ὃ ἢ πρὸς αὐτῶν ἔφρα-
κί μάλιστα τὰς θυσίας ἀ-
ναλομαί; ἢ γὰρ θύεις ἔτω-
σε μισθῶ, ὡς λευκῶν σω-
φρόνων σοι εἰωνῶν πέν-
τησι πρὸς ἐλπίδα καὶ ἡ ἐλ-
πίδα πρὸς αὐτῶν, διατῶτε
μάλιστα αὐτῶν θύω, ἵνα ἀ-
ναλομαί μοι.

Επιμύδιον.

Ὁ μύδιος ἀλοῦ, ὅτι
πρὸς αὐτῶν λέγει τὸς
ἐχθρὸς αὐτῶν γίλητα ἐκ
ἐκνήσων.

CORNIX ET
Canis. 99

Cornix, Minervæ sa-
crificans, canem in-
vitavit ad epulas. ille v.
ad eam dixit, Quid fru-
stra sacrificia absumis?
Dea enim a deo te odit, ut
ex peculariibus quoque
tibi augurii fidem su-
stulerit Cui Cornix, Ob-
id magis ei sacrifico, ut
reconcilietur mihi.

Affabulatio.

Fabula significat, Ple-
rosque ob lucrum non ve-
reri inimicos beneficiis
prosequi.

COR-

CORVUS ET
Serpens. 100

CORVUS cibi indigens
ut serpentem in a-
prico quodā loco dor-
mientē vidit, hūc devo-
lando rapuit. Hic cūm
ad se venisset, atq; mo-
mordisset ipsū, Corvus
morigerus dixit, Me mi-
ferū, q̄ tale reperi lucrū,
ex quo etiam pereō.

Affabularis.

*Fabula in virum, qui,
ob thesaurorum inventio-
nem, de salute periclitatus
sit.*

MONEDVLA ET
Columabæ. 101

Monedula in Colum-
bario quodam Co-
lūbis visis benè nutritis,
decal-

Κόραξ ἠγεῖ οἴ-
φισ.

Κοραξ τροφῆς ἀπορῶν,
ὡς κατὰ δὲ ἐν τινὶ
ἀνδρῶν τόπῳ ὄφιν κοιτώ-
μενον, τῶτον λιταπῆας
ἤρπασεν. Ἐὶ ἠδίστραφεν-
τῶ ἠγεῖ δαμνῶν αὐ-
τῶν, ἀποδύσασα μείλιον
εἶργκε· δαίλα δὲ ἐργκε,
ὡς τοῦτον δῖρον ἔμασον
ἔβ ἔκ ἀπόκρυμα.

Επιμύδιον.

Ο μύδιος πρὸς ἀνδρα,
διὰ θησαυρῶν εἰρησιν,
ἐπὶ σωτηρία λυσιδωσῶ-
σεντα.

Κολοῖος ἠγεῖ Πτε-
ρῆα.

Κολοῖος ἐν τινὶ πτε-
ρῆωνι πτεριπῶς ἰ-
δὼν ἡλιῶς φεφμελῆας
λαυ-

λαβάνει καὶ τὸν ἑλθόντα,
 ὡς καὶ αὐτὸς τὸ αὐτὸ φαί-
 νησι μίσηται ἑαυτῷ. αἱ δὲ
 μέγα μὲν ἠτύχησαν. οἱ δὲ
 μέγα μὲν ἐπιβόρῳ αὐτοῦ
 εἶναι, προσέειπεν. ἐπεὶ δὲ
 πῶς ἐν αὐτῷ μὲν ἐφθίγγε
 ξαῖο, τλωικαῦτα τῶν αὐ-
 τῷ γυθῶν φύσιν, ἐβλά-
 σσαν πείσασαι καὶ ἄπο
 πυχῶν τῆς ἐνταῦθα προ-
 φῆς

dealbavit sese, ivitque
 ut & ipsa eodem cibo
 impertiretur. Hæ verò,
 donec tacebat, ratæ
 eam esse Columbam,
 admiserunt. Sed quum
 aliquando oblita vo-
 cem emisisset, tunc e-
 jus cognitâ naturâ, ex-
 puleruat percutiendo:
 eaque priyata eo ci-
 bo

bo rediit ad Monedulā
rursum. Et illæ ob co-
lorem cū ipsam non
nōssent, à suo cibo
abegerunt, ut duorum
appetens, neutro po-
tiretur.

Affabulatio.

Fabula significat, O-
portere & nos nostris con-
tentos esse, considerantes
habendi cupiditatem, præ-
terquans quòd nihil iuvat,
auferre sepe & quæ ad-
sunt bona.

φῶς, ἐπαύηκε πρὸς τοὺς
ἰσολογίους πάλιν. ἠκούσαντες
διὰ τὸ χροῶμα αὐτῶν οὐκ
ἐπὶ γνώσει, ἔμετ' αὐτῶν
δικαίως ἀπέβησαν, ὥστε
ἀσύν ἐπιθυμῶσιν αὐτῶν
διττῶν τυχεῖν.

Επιμύθειον.

Ὁ μῦθος ἀκούει, ὅτι
ἀλλὰ ἡγεῖ ἡμᾶς τοῖς ἑαυτῶν
ἀρκῆσθαι, λογισμῶν,
ὅτι ἡ φιλοτιμία πρὸς τῶ
μολῶν ὠφελῶν, ἀφα-
ρατῆ ἡγεῖ τὰ προσωκινῶν
ποικίλων.

MONEDVLA. 102

Monedulam quum
quis cepisset & pe-
dem alligasset filo, suo
tradidit filio. Hæc non
ferendo victū inter ho-
mines, ubi parumpèr il-

Κολοίσις.

Κολοίσις τις συλλαβῶν
κὲ ἀσῶσις αὐτῆ ἡ πό-
δα λίνω, τῶ ἑαυτῶ παρ-
δουκὸν παιδί. ὃ δὲ μὲν ἑπομέ-
νας τὴν μετ' αὐτῶν ἰσομέ-
διαιτας, ὡς πρὸς ἐπιζη-
σῶν

ἰδὲ αὐτῶν
κιν εἰ π
λαῖν. πρ
ἀντι
ἀλλὰ μ
ἰσάδ' α
μῶν, π
ἀλλὰ α
πρὸ αὐ
μῶν δ
μῶν τ
ἑπο
Ὁ μῦ
τῶν ἰδ
ἰσάδ' α
μῶν π
πρὸ αὐ
μῶν π
πρὸ αὐ

Z
ταῖς ἰ
ἰσάδ' α
μῶν π

ἀδείας ἔτυχε, φυχῶν ἡ-
 κερ εἰς τίν' αὐτὸς λα-
 λαύ. περιηλθὺς δὲ ἵπ-
 δεσμεύ τοῖς ἰθαδέοις, ἀπο-
 πηλῶαι μὴ διωάμενον,
 ἐπειδὴ ἀποδύσκειν ἐ-
 μίλει, πρὸς αὐτὸν ἰφ' ἑ-
 λείπει ἔγωγε, ὅς τίν'
 παρ' ἀνθρώποις μὴ ὑπο-
 μείνας δεδείμαι, ἐλαθον ἐ-
 μάτην τ' ἑωὺς σφύσας.

Επιμύθηον.

Ὁ μῦθος δὲ διπλοῖ, ὅτε
 τινὲς ἐσθ' ὅτε μετρίων
 λυδῶων αὐτὸς βυθό-
 μνοι ῥύσασθαι, εἰς μέσους
 περιπέσοιν.

Εργῆς.

Ζεὺς ἰερέω προέτα-
 ξει πᾶσι τοῖς τεχνί-
 ταις ψόδους φάρμακον
 ἰγχεῖν, ὃ ἴσσο τριψας, καὶ

libertatem nata est, fu-
 git, in suumque nidum
 se contulit. Circum-
 voluto verò ramis vin-
 culo, evolare haud
 valens, quum moritura
 esset, secum loque-
 batur, Me miseram, quæ
 apud homines non fe-
 rens servitutē, incautē
 me vitā privavi.

Affabulatio.

Fabula significat, Non-
 nunquam quosdam, dum
 se à mediocribus student
 periculis liberare, in ma-
 jora incidere.

MERCURIUS. 103

Iupiter Mercurio ius-
 tit, ut artificib. omnib.
 mēdaciū medicamētum
 misceret. Hic eo trito, &

ad mensuram facto, æquabiliter singulis miscuit. Quum verò solo relicto sutore, multum superesset medicamēti, totum acceptum mortarium ei miscuit. Atq; hinc contigit, artifices omnes mētiri, maximè verò omnium Sutores.

Affabulatio.

Fabulain mendaces offices.

I V P I T E R. 104

I V piter formatis hominibus, omnes illis affectus indidit, solum incedere pudorem oblitus est. Quapropter non habens undenam ipsum introduceret, turbam ingredi eum

μήτρην ποιήσας, ἴσον ἰσότητας ἐπέχειν. ἀπὸ ἧ μόνος ἔστυν ἡ ἀπολεσφίνων, ποτὸν κατελελειπτο φάρμακον, ὅλον λαβῶν πλεονάζουσαν ἐπέχειν κύνων. ἀφ᾽ ἧς τὸ σιωίβη τὸς τεχνίτας ἀπαύσαι ψεύθειν, μάλιστα ἢ πάντων τὸς στυντίας.

Επιμύθιον.

Ὁ μὲν τὸ πρὸς ψεύθειν λόγους τεχνίτας.

E O S.

Z Eus plerisque totos ad hoc opte, totos meo ad hoc διαδοσεις αὐτοῖς ἐνδουκε, μόνος δ' ἐνδουκε πλεονάζουσαν ἐπελελειπτο. διὸ καὶ μὴ ἔχουσαν πρὸς τὸν αὐτὸν εἰσαγάγει, διὰ τὸ ἔχειν αὐτὸν εἰσελεσθῆναι

ἐκέλευσεν. ἢ ἢ τὸ μὲν πρῶ-
τον ἐπιλεγῶν ἀναξιοση-
θῆσα. ἐπεὶ ἢ σφόδρα αὐτῆς
ἐνεκείνη, ἔφη. οὐκ ἔγωγε
ἐπὶ ταύταις εἰσερχομαι
ταῖς ὁμιλογίαις, ὡς αὐτὴ
ἐπος μὴ εἰσελθῆ. ἂν δ' εἰσ-
έλθῃ, αὐτὴ ἐβηλοσομαι
παρὰ τὴν αἰτίαν. ἀπὸ δὲ τῶ-
ν συνίβη πάντας πῶρ-
ως ἀνασχίτους εἶναι.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος ἀπλοῖ, ἔτι τὸς
ἐπὶ ἔρωτος καὶ χρομῆτος, ἃ
καὶ οὐκ ἔστιν ἀναξιοσηθῆσαι.

Ζεύς.

Ζεύς γάμος τελευτῶν,
πάντα τὰ ζῶα εἰ-
σία. μόνος ἢ τῶν χιλιῶν
ὑπερπλάσιος, διαπερῶν
τῶν αἰτίων ἢ ὑπερπλάσιος,

jussit. Hic verò primùm
contradicebat, q̄ indi-
gna feret. Vehemen-
tius verò eo instāte, ait:
Sed ego sanè his ingre-
dior p̄ actis, si amor nō
ingrediatur: si ingredia-
tur, ipse exibo quāmpri-
mùm. Ex hoc profectò
evenit, omnia scorta in-
verecunda esse.

Affabulario.

Fabula significat, Ca-
ptos amore, inverecundos
esse.

IUPITER. 105

Iupiter nuptias cele-
brās, oīa aīalia cōvivio
excipiebat. Solā v. testu-
dine tardè profectā, ad-
mirat⁹ causā tarditatis,

S 2

rogavit ea, Quamobrem ipsa ad convivium non accesserit. Quum hæc dixisset, Domus chara, dom^o optima: iratus ipsi, damnavit ut domum bajulans circumferret.

Affabulatio.

Fabula significat, Pleurosque homines eligere parèe potius apud se vivere, quam apud alios laute.

L V P V S E T
Ovis. 106

LVpus à canibus mortuus & male affectus, abjectus jacebat. Cibi verò indigens, visà Ovis, rogabat ut potum ex præterfluente flumine

ἐπιπορεύετο αὐτῷ, τίνος χάριν αὐτῷ ἐπὶ τὸ δειπνῆν οὐ παρέχοντο. τῷ ἑπιπόσει, οἶνον φιλῶν εἰκνῶσιν αἶψιν ἀγαπήσας κατ' αὐτῷ, κατὰ δὲ ἰκαστὸν ἢ οἶνον βασύσσου περιφέρειν.

Επιπόσιον.

Ὁ αὐτὸς δὲ οἶος, ὅτι οἱ ποταμοὶ τῷ ἀνθρώπῳ αἰσθητῶν μᾶλλον ἢ τοῖς κτησίν ἐκαστὸν ἐστὶν, ἢ περὶ αὐτοῖς πολυτελῆς.

Λύκος καὶ πρόβατον.

Λύκος ἐπὶ λύκων ἀχθῆται, καὶ λιανῶς παχύνεται, καὶ βέλῃται. προβάτος δὲ ἀπεργάζεται, ἡμετέραν πρόβατον. ἰδέετο ποτὸν ἐν τῷ παρρησίῳ αὐτοῦ

πῶτα μὲν λημισαί. εἰ γὰρ σὺ
 μοι φῶσι. δώσεις ποτὸν,
 ἐγὼ φραβὴν ἑμαυτῷ δι-
 ούσω. τὸ δὲ ὑποτιχῶν,
 ἔφην· ἀλλ' ἔγωγε ἐγὼ ποτὸν
 ἔσθω σοι, σὺ καὶ φραβὴν
 μοι χεύσῃ.

Ἐπιπόδιον.

Ὁ μὲν δὲ πρὸς ἀνδρα
 λημιστρον, δι' ἐπιπο-
 δίου εὐδραβόντη.

mine sibi afferret. Si en-
 nim tu mihi, inquit, de-
 deris potum, ego cibū
 mihi ipsi inueniam. Il-
 la, re cognitā, ait: Sed si
 ego potum do tibi, tu
 & cibo me uteris.

Affabulatio.

*Fabula in virum ma-
 lificum per simulationem
 insidiantem.*

LEPORES. 107

Lepores olim belligerantes cum Aquilis, invocârunt in auxilium Vulpes. hæ a. dixerunt: vobis auxiliaremur, nisi sciremus, q. vos estis, & cum quibus bellamini.

Affabulatio.

Fabula significat, eos, qui cum præstantioribus certant, suam salutem con-temnere.

Λαγωί.

Λαγωί ποτι πολε-
μοῦ τ' ἀγῶνι, πα-
ρικάλου ἐς συμμαχίαν
ἀλώπικας. αἱ δ' ἔφρασαν
ἰβονθήσα μὲν ἄν ἡμῶν, εἰ
μὴ ἤδειμεν τίνος ἴσθι, καὶ
τίσι πολέμετε.

Επιμύθηον.

Ὁ μῦθος ἀπλοῖ, ὅτι
οἱ τοῖς ἰσχυροτέροις φιλενα-
ουῦντες, τ' ἐαυτῶν στα-
τηρίας ἀπαφρονέουσι.

FORMICA. 108

Quæ nunc Formica, homo olim fuit. Hic agriculturæ assidue incumbens, nō erat proprii laborib. cōtentus, sed & vicinorū fructus furripiebat. Iupiter a. in di-

Μύμηξ.

Μύμηξ ὁ νῦν, τὸ πα-
λαιὸν ἄνθρωπος ἐστίν.
ἡσὶ τῆ γεωργίας ἀδελφικῶς
προσέχων, οὐ τοῖς ἰδίαις
ἠδικεῖτο πόντοις, ἀλλὰ καὶ
τὸς τῶν γειτόνων καρπὸς
ἕφρατο. ὁ δὲ ζῶνς ἀγα-
ρακίε-

καθήσκει ἐπὶ τῆ τότε
 πολυμυξία, μὴ μέρωσιν
 αὐτὸν οἷς τότε τὸ ζῶον, ὃ
 μύρμηξ λαλάει. ὃ ἢ πέν
 μωσφίω ἀπάξας, πέν δι-
 ἑξέσιον ἢ μετέβαλε μίχαι
 γὰ τ' νῦν τὰς ἀρέσας πει-
 ραίων, τὸς τ' ἐτίρωμ πώ-
 σος συνίχθ, ἡγεῖ αὐτῶ ἀ-
 ποθουαίσει.

Επιμύθηον.

Ο μύθηον ἀλλοῖο τι οἰ-
 φούσῃ πονηροί, λέξω τὰ μά-
 λιστα τὸ ἑδ. μεταβλη-
 θῆσι, τ' τρέπον ἢ μετα-
 βάλλουσι.

Νυκτερίς ἡγεῖ Γου-
 λῆ.

ΝΥΚΤΕΡΙΣ ἐπὶ γῆς πε-
 σῶσα, ὑπὸ γουλιῆς
 συνελήφθη. ἡγεῖ μίλλισσα
 αὐγαθῶσαι, περιὶ σῶσιν.

dignatus huius habēdi
 cupiditatē, transmuta-
 vit in hoc animal, quod
 Formica appellatur. ve-
 rùm cū mutāffet for-
 mam, non & affectum
 mutavit. nam hucusq;
 arva circumcūdo, alio-
 rum labores colligit, &
 sibi recondit.

Affabulatio.

Fabula significat, Na-
 turā pravos, esse ma-
 ximè speciem transmuta-
 verint, mores non mu-
 tare.

VESPERTILIO ET
 Mustela. 109

VESPERTILIO in terram
 cūm cecidisset, à Mu-
 stela capta est. Et cūm
 occidēda foret, pro sa-

lute rogabat. Hâc v. dicente, Non posse ipsam dimittere, q̄ naturâ volucrib⁹ oib⁹ inimica foret, ait: Non avem, sed murem esse: & sic dimissa est. Postremò aut̄ cum iterū cecidisset, & ab alia capta Mustela, ne voraretur orabat. Hâc a. dicente, Cunctis inimicam esse muribus, Se non Murem, sed Vespertilionē esse dicebat. Atq; ita evenit, bis mutato nomine salutem consequentiam fuisse.

Affubulatio.

Fabula significat, Neque nos in iisdem semper esse oportere, considerantes qui ad semper mutantur, pie-

γίας ἰδέσθαι. τῇ φαμίλιᾳ, μὴ δουλοῦν αὐτὴν ἀπολάσσαι φύσιν γὰρ πᾶσι τοῖς πτηνοῖς πολέμιον, αὐτὴ ἔλεγον· οὐκ ὄρνις, ἀλλὰ μὲν ἄνα, καὶ ὅπως ἀφείδη. ὕσθην ἢ πάλιν πεισθεῖσα, καὶ ὑπ' ἑτέρας συγκυφθεῖσα γαλιῶς, μὴ βρωθλίνας ἰδέσθαι. τῇ εἰπέσσης, ἀπισίμῃ ἰχθυοῦσιν κενεῖν κενεῖν, αὐτὴ μὴ μὲν, ἀλλὰ νυκτερίς ἔλεγον ἄνα, καὶ πάλιν ἀπελθῆναι. καὶ οὕτω συνήβη δις αὐτὴν ἀλλαξαμένη τὸ ὄνομα, σωτηρίας τυχεῖν.

Επιμύθιον.

Ο μύθος δὲ διηγεῖται, ὅτι δὲ καὶ ἡμεῖς μὴ τοῖς αὐτοῖς ἀεὶ ἐπιμύθευσι, λογισομένοις, ὡς οἱ τοῖς κενεῖσι, συμμεταχρηματισόμενοι, πη-

πολλάνης τὸς λανθούσας
 ἰκφυγῶσιν. plerunque pericula effu-
 gere.

Οδοιπόροι.

Οδοιπόροι κατὰ τινὰ
 ἀγροικίαν ἐδούευντες,
 ἤλθον ἐπὶ τινὰ οὐοπικίαν.
 ἰκφυγῶσιν θεοσάμνοι
 φρύγαντα πῶρρωθεν ἐπι-
 πλέουσα, καὶ ἄναι με-
 γάλου ἀπέθουσαν. διὸ δὲ
 προσέμνηον, ὡς μελλό-
 σης αὐτὸς προσεγεί-
 ρεσθαι. ἐπεὶ δὲ ὑπὸ ἀ-
 νέμου φρύγεσθαι τὰ φρύ-
 γαντα ἰγυρτερος ἔγνωτο,
 ἐκίετι καὶ ἄλλο, ἀλλὰ πάλιν
 ἐδούευν βλεπῶν. ἔβρι-
 χθῆντα αὐτὰ φρύγαντα
 ἔντα ἰδόντες, πρὸς ἀλ-
 λήλους ἔφρασαν, ὡς ἀρε-
 μέτω ἡμεῖς τὸ μυστὶν ὄν
 προσεγέχομεσθαι!

VIATORES. 110

Viatores juxta littus
 quoddam iter facien-
 tes, venerunt in speculā
 quendam, & illic con-
 spicati farmenta procul
 natantia, navim esse
 magnam existimârunt:
 Quamobrēm expectâ-
 runt tanquā appulsura
 ea esset. Cū v. a vento
 lata farmenta propiūs
 forent, non navim am-
 pliūs, sed scaphā videre
 videbantur. Advectis
 autem illis, quum far-
 menta esse vidissent, in-
 ter se dixerunt: Ut nos
 igitur frustra qd̄ nihil
 est, expectabamus!

Affabulatio.

Fabula significat, Non-
nullos homines, qui ex
improviso terribiles esse vi-
dentur, quum periculum
feceris, nullius esse precii
inveniri.

Επιμύθηον.

Ο μύθος Ἀλλῆ, ὅτι
ἦ ἀνδρῶν κινῆσι ἐξ ἁ-
προβήσε δονοῦντος φο-
βισοὶ ἄνθα, ἵταν εἰς πᾶ-
ρον ἰλθῶσιν, ἰδὲνός δὲ
ρισκον τῆ ἀξίαι.

ASINVS SYL-
vestris. IIIοὐδ' ἀγρο-
ς.

Asinus sylvestris Asi-
no viso domestico in
loco

Οὐδ' ἀγρο-
ς ἴδων ἡμῶν ἰν
τις

τινι δὴ γλῶσσοι, προσ-
 ελθὼν αὐτὸν ἱμακαρίβην,
 ἐπὶ τῇ τῆ δὴ ξίαι τὸ σῶμα-
 τῶ, καὶ τῆ τὸ φροῦς ἀπο-
 λαύσῃ. Ἐσθρόν δὲ ἰδὼν
 αὐτὸν ἀχθοφορεῦντα, καὶ
 τὸ ὑπλάττω ὑπὸ δ' ἐν ἰπέσῃ
 μίχρον, καὶ ῥοπάλοισ αὐτὸν
 πᾶντα, ἔφη· ἀλλ' ἔγωγε
 ἀνέπει σε δὴ δ' αἰμὴν ἴσω ἔρω
 γὰρ, ὡς εἴη ἀνδ' ἰσῶν
 μεγάλων τίνω δὴ δ' αἰμο-
 νίαν ἔχεις.

Επιμύθηον.

Ὁ μῦθος δὴ γλῶσσοι, ὅτι
 εἴη ἰσῶν τὰ μετὰ
 λυδῶν καὶ ταλαπιο-
 οῦν μὴ λέγει.

Ὅνοι.

Ὅνοι ποτὶ ἐπὶ τῷ συ-
 νικῶς ἀχθοφορῶν
 καὶ ταλαπιορῶν, πρὸς βα-
 ῖον.

loco quodā aprico, p-
 fectus ad ipsum, beatū
 dicebat, & corporis ha-
 bitudine, & cibi perce-
 ptione. Deindē v., cūm
 vidisset eum ferentē o-
 nera, & agasonem retrō
 sequentē, & baculis ip-
 sum percutientē, ait: ast
 ego non amplius beatū
 te existimo: video enim
 non sine magnis malis
 habere te fœlicitatem.

Affabulatio.

Fabula significat, Non
 esse amulanda lucra, in
 quibus insunt pericula, &
 miseria.

ASINI. II.

Asini olim ppter ea q̄
 assidue onera ferret,
 & fatigarentur, legatos
 mi-

miserunt ad Iovem, solutionem laborum petentes. Hic autem ostendere ipsis volens, id non posse fieri, ait, Tunc eos liberatum iri laboribus, quum mingēdo fluvium fecerint. At illi cum verum dicere existimantes, ex illo & nunc usque, ubi alio-

ἐπέμψαν πρὸς τὸ Δία, λύ-
σιν τῶν ἔργων αὐτῶν βου-
λομένη. ὁ δ' αὐτοῖς ἐπιδείξας βε-
λόμην, ὅτι τὸ τοῦ ἀλί-
ωντῆρος ἔργον, ἔφη· τίτι
αὐτὸς ἀπαλλαγῆσθε ἀπὸ
τῆς κοπιᾶς, ἂν ἐπι-
στυφῆτε ποταμὸν ποτ' ἀμῆν.
ἠκούσαντες αὐτὸν ἄλλοθεν ἄλλοθεν
ἐπορεύοντο, ἀπ' ἐκείνου
ἕως μίχρη τὸ νῦν ἐνθάδε
ἔργον

ἄσιν ἰτρίων ἰδωσιν ὄνομα,
ἐν ταῦτα καὶ αὐτοὶ πε-
ρὶ σαρκεῶν ἔρδου.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μὲν δὲ δαῖσι, ὅτι
ἐκαστὸν τὸ περὶ σαρκεῶν
ἀδρανῶν ὄσιν.

aliorū urinam viderint
Asinorū, illic & ipsi cir-
cūstanto mingunt.

Affabulatio.

*Fabula significat, V-
nicūque, quod fatale est,
ineurabile esse.*

Ὁν δὲ καὶ Ἀλώ-
πις.

Ὁ δὲ ἐν δασύμῳ
λεοντίῳ, περιήρα,
τάλλα τὴν βίαν ἐπεβύβω.
καὶ δὴ δασύμῳ δὲ ἄλω-
πις, ἐπέφατο καὶ ταύτῳ
δεδείκται. ἢ (ἐτόν
χαιρὶ καὶ αὐτὸν φειχόμε-
να προσεκηνοῖα) πρὸς
αὐτὸν ἰφίμαξ δὲ ἰδιδίως
καὶ ἐγὼ ἀρσε ἐπεβύβω, εἰ
μὴ ὄγκω κλέο ἡμισυα.

Ἐπιμύθιον.

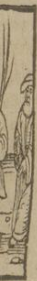
Ὁ μὲν δὲ δαῖσι, ὅτι
ἰνιοι

ASINVS ET
Vulpes. 113

A Sinus indutus pelle
Leonis, vagabatur
reliqua bruta perterrēs.
Cæterūm visā Vulpe,
tentavit & hanc perter-
refacere. Hæc autem
(casu enim ipsius vo-
cem audiverat) ad ipsū
ait: Sed benè nōsti, φ
& ego te timuissē, nisi
rudentem audivissē.

Affabulatio.

*Fabula significat, Quod
non-*

ἰνιοὶ δὲ δαῖσι
ἰνιοὶ δὲ δαῖσι
ἰνιοὶ δὲ δαῖσι
ἰνιοὶ δὲ δαῖσι
ἰνιοὶ δὲ δαῖσι
ἰνιοὶ δὲ δαῖσι
ἰνιοὶ δὲ δαῖσι
ἰνιοὶ δὲ δαῖσι
ἰνιοὶ δὲ δαῖσι
ἰνιοὶ δὲ δαῖσι

nonnulli indocti, qui ex-
ternis aliqui esse videntur,
ex sua loquacitate redar-
guantur.

ἰνιοὶ τ' ἀπαυδύτων, τοῖς
ἔξω δοκοῦντις τινεῖς ἐ-
ναί, καὶ τ' ἰδίας γλωσ-
σαλγίας ἐλιγχοῦσι.

ASINVS ET
Ranæ. 114

ASinus, ligna ferens,
pertransibat paludē
quandam. Lapsus autē,
ut decidit, nec surgere
posset, lamentabatur ac
suspirabat. Ranæ autē, quę
erant in palude, auditis
eius suspiriis, Heus tu,
dixerunt, & quod faceres,
si tanto hic tempore,
quāto nos, fuisses, cum,
quia ad breve tempus ce-
cidisti, sic lamenteris?

Affabulatio.

Hoc sermone uti quis-
piam poteris in vitium
se-

Οὐδ' καὶ βά-
τραχοι.

ΟΝδ' εὐλα βασιλεύων,
διόθεν τινὰ λη-
νῶ. ἐπιδοῦσας ἧ, ὡς λυ-
τίπσω, ἐπαισινῶσαι μὲν
ἀκουάμην, ὡδ' ἄρτι τὸ
καὶ ἴσιν. οἱ ἦ ἐν τῇ λημῶν
βάτραχοι τῶν σιναγωμῶν
τέτοι ἀκούσασιν, ὡδ' ἄρτι,
ἔχασαν, καὶ τὸ ἄρ' ἰκοί-
ησας, εἰ τοσούτων ἰσθῶσα
χρόνον διέτριβες, ἔσον ἡ-
μῶς, ἔτι πρὸς ἄλιγον πε-
σῶν, ἔστω ἔδ' ἄρτι;

Ἐπιμύδιον.

Τότῳ τῷ λόγῳ κρη-
σικὸν ἄρτι πρὸς ἄνδρα
ἐξ-

ῥαθυμόν, ἐπ' ἐλαχίστοις
 πόντοις συνεφεροῦντα, αὐ-
 τὸς τὸς πλείους ῥαθυμῶς ὑ-
 φιστάμενον.

segnem, qui ob minimos
 quosque labores erifatur,
 quum ipse majoribus fa-
 cile resistat.

Οὐκ ἔχει κέ-
 ρα.

Οὐκ ἔλατμενον ἔ-
 νωτον, ἢ τινι λα-
 μῶνι ἰνιμῶ. ἰόρακον ἢ
 ἑπταδισακίον αὐτῶ, καὶ
 τὸ ἔλκον ξανόν, ὃ ὀ-
 νον ὀγκάτος καὶ ἡλίου. ἢ ἢ
 ὀγκάτος πῆρρῶθεν ἰσα-
 μλίς, καὶ γελῶντος, λύνον
 παριών, αὐτὸν ἄδει, καὶ
 ἔρα ἀδελφοὶ ἡμῶς, οἱ ἡμῶν
 μόνον ὀφθαλμῶν αὐτῶ
 ἰωκόμεθα, τότῃ ἢ καὶ
 προσεγγιζοσιν.

Ἐπιμύθεον.

Ο μύθεον ἀλλοῦ, ἢ τι οἱ
 ἰακῶγοι ἢ ἀνθρώπων καὶ
 μέ-

ASINVS ET
 CORVVS. II5

ASINUS vulnerato dor-
 so in prato quodam
 pascebatur. Corvo autē
 insidēte ei, & ulcus per-
 cutiente, Asinus rūde-
 bat ac saltabat. Sed a-
 gafone procul stante ac
 ridente, Lupus præter-
 iens ipsum vidit, & di-
 xit, Miseri nos, quos si
 tantum viderint, perse-
 quuntur, huic autem &
 arident.

Affabulatio.

Fabula significat, Ma-
 lesicos homines, se
 tan-

tantum appareant, di-
gnosci.

μόνον φαίνονται δόλοι
είσιμ.

ASINVS ET
Vulpes. II6

ASinus & Vulpes, ini-
tâ inter se societate,
exiverunt ad venatio-
nem. Leo verò quum
occurrisset ipsis, Vul-
pes, imminens periculū
videns, pfecta ad Leo-
nem, tradituram ei Asi-
num pollicita est, si sibi
impunitatem pmiserit.
Qui quum dimissuram
eam dixisset, illa addu-
cto Asino in casses quof-
dam ut incideret, fecit.
Sed Leo videns illum
fugere minimè posse,
primūm Vulpem com-
prehendit, deinde sic
ad

ΟΥΘΗ καὶ Α-
λώπηξ.

ΟΝΘΗ καὶ ἀλώπηξ λει-
ωνίου συνδέμενοι
πρὸς ἀκίλους, ἐβῆσαν εἰς
ἀγρὰν. λέων δ' αὐτοῖς
παρατυχούσας, ἡ ἀλώπηξ
τὸν ἐπυρτιμένον ὀρώσα
λέωνος, προσεδόσσα
τῷ λέοντι, παραδώσειν
αὐτῷ τὸ ἄσινον εἰς ἑσ-
αυτῆς τὸ ἀπὸ τῶν ἐπιτα-
χθέντων. ἢ ἡ ἀλώπηξ
αὐτῷ φήσασα, ἐκάνυ
παραγάσσα τὸ ἄσινον, εἰς
τινα κάσινον ἐπιταχθέντων
ἐκάνυ φθόνῳ μὴ δυνά-
μενον, πρῶτον τῷ ἀλώ-
πεκι συνέχευ, εἰδ' ἔτι
ἐπὶ

ὅτι τὸ ὄνομα τῆς φωνῆς.

ad Asinum versus est.

Ἐπιμύδιον.

Affabulatio.

Ὁ μῦθος ἀνοήτων, ὅτι τοῖς
λοινωνοῖς ἐπιβλασύνονται,
καὶ οὐκ ἐπιβλασύνονται καὶ
αὐτοὶ πρὸς τὸν ἑαυτῶν ἄνθρωπον.

Fabula significat, Eos
qui sociis insidiantur,
sepe & seipsos insidiosos per-
dere.

Ὀρνις καὶ Χελιδὼν.

GALLINA ET
Hirundo. 117

Ὁρνις ὄφρα οὐκ ἔσται
σφαζα, ἐπιμύδιον ἐνδρ-
μαίνασα ἐκείνη. χι-
λιδὼν δὲ διασαμὴν αὐ-
τῶν, ἔφη ὁ ματαῖα, τί
ταῦτα φέρεται, ἀπὸ αὐ-
τῶν δὲ ἀπὸ τοῦ πρώτου τῆς
ἀδινῆς ἀφῆνται;

G Allina Serpētis ovīs
inventis, diligenter
calestacta excludit. Hi-
rundo autē cū eam vi-
disset, ait, ὁ demens, qd
hæc nutris, quæ quūm
ex creyerint, à te prima
injuriā aufpicabuntur?

Ἐπιμύδιον.

Affabulatio.

Ὁ μῦθος ἀνοήτων, ὅτι
ἀτιμωστέως ἔσται ἡ
πρωτογία, καὶ τὰ μέγιστα
ἀβρυγῆσαι.

Fabula significat, Im-
placabilem esse pravitatem,
licet afficiatur ma-
ximis beneficiis,

CAMELVS. II 8

Κάμηλος.

Cum primum visa est
 Camel^o, hoīes pter-
 riti, & magnitudinē a-
 mirari fugiebant. ubi v.
 pcedēte tēpore cogno-
 verūt ipsa^o māsvetudinē
 cōfisi sunt eousq; ut ad
 eam accederēt. At intel-
 lecto paulō pōst, beluæ
 non

Οτε πρῶτον ἐβλεπτο
 ὁ Φθιν, οἱ ἀνδρες πει-
 φοβηθέντες, κ. τὸ μέγεθος
 ἐκπλαγίστως ἐφοβήθησαν, ὡς
 ὡς δὲ χρόνος προέβη, καὶ
 συνώσαν αὐτὸ τὸ πρῶτον,
 ἐθάρρυσαν μέχρι τῆς προσ-
 ελάσεως. αὐθιμολογοῦντες
 τὸ μέγεθος, τὸ ἴσως ὡς
 χε-

F A B V L Æ. 289

χαλῆν οὐκ ἔχει, εἰς τοσού-
τον ἁσυχρονόσιως ἠλ-
δομ, ὡς ἢ χαλῆν ἐς αὐτῆ
πειθευτόν, πᾶσι μὲν ἰ-
λακνεῖν διδῶναι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μύθος δὲ λέγει, ὅτι τὰ
φοβερὰ τῶν πραγμάτων,
ἢ σωφρονεῖα ἀνακτῶν πρό-
ντα ὡσιᾶ.

non inesse bilem, cō
contemptus iēre, ut &
frēna ei imponerent, &
pueris agendam tra-
derent.

Affabulatio.

*Fabula significat, Quōd
terribiles res consue-
tudine contemptibiles
fiant.*

Ὁ φῖς.

SERPENS. 119

1 2

Serpens à multis hominib⁹ pessundatus, Iovē postulavit. Iupiter aut ad eum dixit: Sed si q̄ prior cōculcavit, pupugisses, nequaquam id facere secundus aggressus fuisset.

Affabulatio.

Fabula significat, Eos qui prius invademibus resistunt, aliis formidolosos fieri.

COLYMBA. 120

Colymba siti correpta, ut vidit quodam in loco poculum aquæ depictum, verum rata, atque multo elata impetu, imprudens in tabulam offendit, ut & p̄ca-

Οφίς υπό πολλῶν ἀνθρώπων πῦρ μένος, τῷ Διὶ ἐντύχων, ὃ ἔξυς πρὸς αὐτὴν ἀπερωῶν εἰ τὸ πρότερον πῦρ σάντα ἐπληξας, διὰ αὐτὸ δούτρῳ ἐπιχέουσι τὸ πῦρ ναί.

Επιμύθεον.

Οφύθες ἀνδρῶν, ὅτι αἰ τοῖς πρότερον ἰδιόεικται αὐθιγαί μὲν, τοῖς ἀλλοῖς φεβροὶ γίνονται.

Περὶ φρά.

Περὶ φρά διὰ σωμαχομῆν, ὡς ἰδιόεικται ἐν τινὶ τόπῳ κρατῦρα ὑδάτος γιγναμένην, ἐν ὁμοίῳ ἀνδρῶν ἄναι. διὰ καὶ πολλῶ τῷ ρίθῳ ἐπιχέουσι, ἢ ἀνδρῶν τῶ πινάμῳ ἐπιχέουσι, ὡς καὶ τῷ πῦρ.

paris, eo plus mœroris
accumulas.

Affabulatio.

*Fabula significat, Ex
famulis quoque eos esse
infelicissimos, qui in ser-
vilitate multos liberos pro-
creant.*

τίσεις, τασάτω κ' πλείους
λύπας σιωάγεις.

Επιμύθηον.

Ο μῦθος δὲ λέγει, ὅτι
ὅχι τῶν οἰκετῶν δυσ-
χιστατοὶ εἰσιν, ἔσοι ἐν
τῇ δουλείᾳ πολλὰ τέκνα
ποιῶσιν.

D I V E S. 122

Dives duas habens fi-
lias, alterâ mortuâ,
præficas cōduxit. Cūm
verò altera filia dixif-
set, Vt nos miseræ, ipsæ,
ad quas pertinet luct⁹,
lamentari nescimus: hæ
verò non necessariæ sic
vehementèr plangunt:
Mater ait, Ne mirare,
filia, si hæ ita lamen-
tantur: nam numerum
gratiâ id agunt.

Α-

Πόσειδος.

Πόσειδος δὲ δύο θυγα-
τέρας ἔχων, τ' μιᾶς
ἀποθανούσας, θρῆνύσας ἐ-
μιδάσκει. τ' δὲ ἑτέρας
παίδας λεγούσας, ὡς ἀδελφαί
ἡμᾶς, ἀγε αὐταί, αἷν ὅστι
τὸ πένθος, θρῆνύειν αὐτῶν
ἴσμεν, καὶ μὴ προσέκοσαι
ἔτω σφοδρῶς λυπήσονται· ἢ
μή τις ἔφη· μὴ θαύμαζε,
τέκνον, εἰ αὐταί ἔτω θρῆ-
νύσιν· ὅτι γὰρ ἀργυρίῳ τῶ-
το ποιῶσιν.

Επι-

Επιμύθιον.

Ο μύθος Ἀλλοῖ, ὅτι
 ἐνιστὶ τῶν ἀνθρώπων διὰ
 φιλεργυρίαν οὐκ ἰσχύουσιν
 ἀλλοτριᾶς συμφορὰς ὑπο-
 λαβεῖν.

Affabulatio.

Fabula significat, Non-
 nullos homines pecunie
 amore nō vereri, ex alienis
 calamitatibus quæstum
 facere.

Ποιμῖον.

PASTOR. 123

Ποιμῖον ἐλάσας ἄστι-
 νυ δ' ἐμῶνα τὰ πρό-
 βατα, κἀσφραῖσας ὑπὸ

PASTOR actis in quer-
 cetum quoddam
 Oyibus, stratâ sub

4

quercu veste, ascendit
& fructum decutiebat.
Oves y. inter edendum
glādes, nesciæ & vestes
unā devorârūt. At cūm
Pastor descendisset, ut
quod erat factū vidit, ô
pessima, ait, aialia, vos
ceteris vellera ad vestes
præbetis, à me verò, q.
vos nutrio, etiā vestem
furripistis.

Affabulatio.

*Fabula significat, Ple-
rosque homines ob de-
mentiam, eos qui ni-
hil ad se atinent be-
neficio afflictiens, do-
mesticos male tra-
ctare.*

PI-

δρῦν τὸ ἰμώτιον, καὶ ἀνα-
βάς, ἢ λακέρην λιανίσσεν.
τὰ δὲ πρόβατα ἐδίουσα
τὸς βαλαάνους, ἐλαθον καὶ
τὰ ἰμάτια συγκαταφα-
γόντα. ὁ ἢ ποιμὴν λιανί-
σας, ὡς εἶδε τὸ γεγονὸς, ὡ
λιανίσσα, ἔφη, ἴσα, ὑμεῖς
τοῖς λοιποῖς ἔσθια εἰς ἐσθί-
τας παρέχετε, ἐμὲ ἢ τρέφ-
ουσι. ὡμας καὶ τὸ ἰμά-
τιον ἀφείλεσθε.

Επιμύθηον.

Ο μῦθος δὲ λέγει, ὅτι
καὶ πολλοὶ τῶν ἀνθρώ-
πων διὰ ἀνομίαν, τὸς μη-
δὲν προσέχοντας ἀνε-
ργιστοῦσθε, λιανίσσας τῶν οἰ-
κείων φανερὰ ἔργα-
νοῦσι.

AM²

Ἄλιος καὶ Σμα-
ρίς.

Αλιός τὸ δεινὸν χα-
λίσας ἐν τῇ θαλάτ-
τῃ, ἀνέβηκε σμαρίδα·
σμίρα δὲ ὄσα, ἐπέσειεν
αὐτὸν νῦν μὲν μὴ λαβῆν
αὐτῶν, ἀλλ' ἵασαί διὰ τὸ
σμίρα ἐν τυχεῖν· ἀλλ'
ὅταν αὐξήσῃ ἐν μεγάλῃ,
φασὶ γίνεσθαι, σμῆνα βῆν
με δεινῶν, ἵπεί ηγεῖ εἰς
μείζονά σοι ὠφέλειαν ἔ-
σομαι. ἢ ὁ ἄλιος ἀπὸ
ἀλλ' ἔγωγε ἄνως ἀνέβην, εἰ
τὸ ἐν χρεῖ παρὰ εἰς ἕδος,
ἕξου σμίρα ἢ, τὸ προσ-
δοκίμητος ἕξου μέγα ὄ-
παρ' ἢ ἐπιβίω.

Ἐπιβίω.

Ὁ μῦθος ἄλλοι, ὅτι ἀλά-
γισθ' ἀνέβην, ὁ δὲ ἐπιβίω

PISCATOR ET
Cerrus. 124

Piscator demisso reti
in mare, remittit Cer-
rum: qui parvus quum
esset, suppliciter ro-
gabat ipsum, ne tunc se
caperet, sed dimitteret,
quod parvus esset: at cum
crevero & magnus, in-
quit, evasero, me ca-
pere poteris, quoniam
& majori tibi ero utili-
tati. Tum Piscator ait,
Sed ego demēs fuerim,
si quod in manibus est
misso lucro, licet sit par-
vum, expectādo etiam
magnum sperem.

Affabulatio.

Fabula significat, In-
consideratum esse, qui spe

τ 5

majoris rei, quæ in manib. μέγιστον, τὰ ἐν χερσίν
 fiunt, amittat, q̄ parva sint. ἀπέστειλε μὲν ἐν τα.

E Q V U S E T

Asinus.

125

Ἴππος καὶ ἄσιν.

v. 6.

Homo qdā habebat
 Equum & Asinum.
 Cū aut iter facerēt, in
 via ait Asin^o Equo: Tol-
 le à me oneris partē, si
 vis me esse saluum. Illo
 NON

Aνδρῶπις τις ἔχων
 Ἴππον καὶ ἄσιν. ὁ-
 δὲ σὺν ἵππῳ δὲ, ἐν τῇ ὁδῷ
 ἄσιν ὁ ἄσιν τῷ ἵππῳ
 εἶπεν ἐν τῷ ἐπιπέδῳ βαρῶς, εἰ
 θέλεις εἶναι με σῶμα. ὁ δὲ
 ἄσιν

ἐν ἐπέωδῳ. ὃ ἦ ὄν πῶπι-
 σὸν ἐκ τῆς ἰσχυρῆς
 τισιν. τὸ δὲ δούλοῦ
 πρῶτα ἐπιθεῖται αὐτῷ,
 καὶ αὐτῷ πῶπι δού-
 λῳ, Ἐρῶν ὁ ἴππῳ
 ἔβρα, οἱ μοι τῶ πῶπι
 ταλαιπώρῳ, μὴ θελήσας
 ἄμπερὸν βαρῶ λαβῆν.
 ἰδὲ ἀπαύλα βασιλῆα, καὶ
 τὸ δέρεα.

Ἐπιπέωδον.

Ὁ μῦθος ἄνθρωποι, ὅτι
 τοῖς μικροῖς οἱ μεγάλοι
 συγκοινωνοῦντες, ἀμφι-
 τερῶσι σωθήσονται ἐν βίῳ.

Ἀνδρωπῶς καὶ Σά-
 τυρος.

Aνδρωπὸς τις πρὸς σά-
 τυρον φίλου παύ-
 σάμενος, συνοδίου τῷ
 αὐτῷ.

non persuaso, Asinus
 cecidit, atque è labore
 mortuus est. Ab hero
 autem omnibus impo-
 sitis ei, & ipsâ Asini pel-
 le, conquerens Equus
 clamabat, Hei mihi mi-
 ferrimo, quid mihi ob-
 tigit afflictus? quia enim
 parum oneris nolui ac-
 cipere, ecce omnia ge-
 sto, & pellem.

Affabulatio.

Fabula significat, Sē
 magni cum parvis jun-
 gantur, utrosque servari
 in vita.

HOMO ET SA-
 TYRUS. 126

HOMO quidam cum
 Satyro in itâ socie-
 tate, unâ cum eo come-
 debat.

debat. Hyems verò & frigus quum accessisset, homo manus suas admotas ori afflabat. Rogante autem Sartyro, Quam ob causam hoc faceret, ait: Manus meas calefacio propter frigus. Sed paulò pòst edulio calido allato, homo ad-

αὐτῷ. χαμῶνⓄ ἢ καὶ
ψύχει γινόμενος, ὁ ἀν-
δρῶνⓄ τὰς χεῖρας αὐτῷ
προσφίρει τῷ στόματι ἀ-
πενυγῆ ἢ σαύρα ἰκτιν-
τήσαντιⓄ, δι' ἣν αὐτίκην
τῶτο πρῶτα, ἔρη· τὰς
χεῖρας μεθ' ἑμαίνωκε τῷ
ἕρπυσι. καίτε μιν πρὸν ἢ ἐδ-
σμάτⓄ· ἰδρῶν προσπι-
χθέντιⓄ, ὁ ἀνδρῶνⓄ
πρῶ-

προσφέρων τῷ σέματι
 ἐφύσα αὐτό. πικροδανο-
 μένος ἢ πάλιν δι' ἡμῶν αἰ-
 τίων τὸτο πράττει, ἔφη·
 τὸ ἰδίωμα λευταφύχου·
 ἰτασλαβῶν ἢ ὁ σάτυρος·
 ἀλλ' ἔγωγε, ἔφη, ἀπὸ τῶ
 νυῦ ἀπόστασομαί σοι τῆς
 φιλίας, ἐπεὶ ἐν τῷ αὐτῷ στό-
 ματι τὸ θερμὸν καὶ τὸ
 ψυχρὸν ἐβάλλεις.

Επιμύδιον.

Ο μύθος διηγεῖται, ὅτι
 οἱ φίλοι ἡμῶν τὰς φι-
 λίας, ὡς ἀμφιβολός ἐστιν
 ἢ διαθετοίς.

Αλώπηξ καὶ Δρυ-
 τόμενος.

Αλώπηξ λευκὸς φού-
 γος, καὶ ἐν ὄρεσι
 καὶ πολλῷ δρόμῳ ἀνύσ-
 σα, ἀνδρα δροσίμῳ δὲ
 γισκῆ

admotum ori insuf-
 flabat ipsum. Confu-
 lente rursus, Quare id
 faceret, ait : Ferculum
 frigefacio . Suscepto
 sermone Satyrus : Sed
 ego, ait, ex nunc re-
 nuncio tuam amicitia :
 quia ex eodem ore &
 calidum emittis, & tri-
 gidum.

Affabulatio.

• Fabula significat, Fru-
 gere nos amicitias oportere, quarum anceps est
 affectio.

VULPES ET LI-
 gnator. 127

Vulpes Venatores fu-
 giens, & in deser-
 to multâ decursâ viâ,
 virum Lignatorem in
 co

προχόντες, ἀπὸ λθον πο-
σαχρήσια, ὡς ἂν εἶδεν αὐ-
τος ἢ ἀλώπηξ παρὰ λέν-
τος, ἔβληθ' ἔ' προσω-
νῶσα, μιμνησκὸν ἢ αὐ-
τῶ ἰνάνα, ὡς σωθῆσαν
ἢ δι' αὐτῶ, χάριτας ἢ αὐ-
τῶ ἀχ' ὁμολογῶσαν, ἢ ἀ-
λώπηξ ἐπιτραπέσια, ἐφ' ἣν
ᾧ ἔστ', ἀλλ' ἐγνωγ' ἢ δειν
ἂν σοι χάριτας, εἰ τοῖς λέ-
γοις ἴμοια κ' τὰ ἔργα τῶς
χέρου, κ' τῶς τρόπου αἰχίς.

Ἐπιμύδιον.

Ὁ μῦθ' ὅτι πρὸς τὸς
χρηστὰ ἢ ἐπαγαγεμέν-
ους τοῖς λόγοις, ἐναυτία ἢ
παισιότητα τοῖς ἔργοις.

Ἀνδρωπὸς ἢ ἰατρικῶ-
σας ἀγάλμα.

AΝδρωπὸς τις εὐλαβὴν
ἔχων Θεοῦ ὁ ἰατρικῶ-
σας

advertissent, confestim
abiere. Ut igitur vidit
eos Vulpes præterivisse,
exivit nihil alloquuta.
Illo autem ipsam accu-
sante, quòd servata à se
gratias sibi non ageret,
Vulpes conversa, in-
quit: Heus tu, ego verò
egissem tibi gratias, si
verbis similes & ma-
num gestus, & mores
habuisses.

Affabulatio.

*Fabula in eos, qui
verbis quidem utilia pro-
mittunt, sed contrà rebus
faciunt.*

HOMO PERFRA-
CTOR statuæ. 128

HOMO quidā ligneū
habens deū, suppli-
cabat

cabat ut sibi benefaceret. Cum igitur hæc faceret, & nihilominus in paupertate degeret, iratus elevatum ipsum eruribus projecit in pavimentum. Illiso igitur capite, ac statim diffracto, auri quamplurimum effluxit. quod ille jam cum colligeret, exclamat, Perversus es, ut puto, & ingratus: Colenti enim mihi nequaquam profuisti, verberanti autem te multa donasti bona.

Affabulatio.

Fabula significat, Non profuturum te tibi, honorando praxum hominem, sed verberando ipsum profuturum.

Ho-

ταὶ τὸ ἀγαθοποιῆσαι αὐ-
τὸν. ὡς ἔν ταῦτα ἐπρα-
την, καὶ ἐδὴν ἤστην ἐν
πανίᾳ δειλίᾳ, θυμω δέος
αἴφης αὐτὸ τὸ σκελῆν, ἐβ-
ρίψην εἰς τὸ ἴδιον.
πρὸς τὴν σάσιν αὐτὸ τὸ λε-
φάδης, καὶ αὐτὸν αὐτὸν ἰλα-
δίσας. χερσὲς ἐβένου
ἔτι πλεονάζει. ἐν τῷ δὲ
συνάγωγῳ ὁ ἀνδρῶν ἐ-
βία· σκελῆς ὑπάρχεις,
ὡς γὰρ αὐτὸν, καὶ ἀγνώμων
τιμῶντά σοι γὰρ ἦκιστα με
ὠφελήσας, τυτῆσαντα
δὲ σοι ποικίλεις ἰαλοῖς ἀ-
μάβη.

Επιμύδιον.

Ὁ μύδιος ἀνδρῶν, ὅτι
οὐκ ὠφελήσας τιμῶν πο-
νηρὸν ἀνδρῶν, τὸ
πῆλον δὲ αὐτὸν μάλλον
ὠφελήσας.

Av-

Ανθρωπος ἔχει
Κύων.

H O M O E T
Canis. 129

Ανθρωπός τις ἤτοίμα-
σε δείπνον, ἐπέσωκ
τινά τῶν φίλων αὐτοῦ καὶ
οἰκείων. ὁ δὲ λύων αὐτῷ
ἄλλου λύου ἐκάλει, λέ-
γων, ὦ φίλε, δεύρο σὺν-
δείπνησόν μοι. ὃ ἡ προσ-
ελθὼν, χαίρων ἵστατο, βλε-
πων τὸν μέγαν δείπνον,
βοῶν ἐν τῇ καρδίᾳ βα-
βαῖ, πόσον μοι χαρὰ ἄρτι
ἐβαπναιώς ἐφάνη! τρα-
φύσμαι τε γὰρ, καὶ εἰς λεί-
πον δεπνήσω, ὡς ἔμε αὐ-
ριον μυδαμὴ γι πεινά-
σαι. ταῦτα λαθ' ἑαυτὴν
λέγων ἔειπεν, ἔχει ἄ-
μα σείουτ' ἔτιν λείπον,
ὡς δὲ εἰς τὸν εἶλον. ἄρ-
φουτ' ἔχει, ὁ μεγαλει' ὡς

Homo quidā parabat
cœnam, accepturus
amicū quendā suum &
familiarem. Canis item
ipfius aliū invitans Ca-
nem, dicebat: O amice
veni, cœna unāmecum.
Is cū accessisset, lætus
astabat, magnam spe-
ctans cœnā, secum lo-
quēs: Papæ, quāta mihi
lētitiā nup̄er derēpentē
oblata est! nam & nu-
triar, & ad satietatem
cœnabo, ita ut nullo
modo crās esuriā. Hæc
secum dūm diceret Ca-
nis, simulq̄ue moveret
caudam, ut qui jam a-
mico fideret, coquus ut

vidit ipsum hūc & illuc
caudam circumagentē,
arreptis ipsi^o cruribus,
eiecit statim de fene-
stris. At is cū decidif-
set, ibat vehementer ex-
clamando. Sed Canum
quidam cū illi in via
occurrisset, perconta-
batur, ut bellē cœnatus
es amice? Qui respon-
dens ei dixit: Multo
potu inebriatus supra
satiētatē, ne ipsam
quidē viam quā egressus
sum, novi.

ἀλλ' ἄρα τὸν ὡς ἡλικίῃσιν
πλὴν ἰσχυρῶν περιεστρέφον-
τα, καταχρών τὰ σκέλη
αὐτῷ, ἔρριψε παραχρῆ-
μα ἔξωθεν τῶν θυρίδων.
ὁ δὲ λαπίων, ἀπὸ μί-
γαλῶς ἠράσθη. Ἐπί τῃ
κλιῶν, ἔπειθ' ἰδὼν αὐ-
τῷ συναντήσαντα, ἐκ-
ρώτα, πῶς ἰδίῃ κενάσας
φίλῳ; ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν
ἰσχυρῶς ἐπεὶ ἐν τῆς
πομπῆς πρὸς τὴν μεθυστικῆς
ἐπιθυμίας, εὐδὲ πλὴν ἰ-
δὼν αὐτὸν ἰδὼν ἐβλή-
θη, οἶδα.

Afabulatio.

Επιμύθιον.

*Fabula significat, Non
oportere considerare iis, qui
ex alienis benefacere pol-
licentur.*

Ο μύθος δηλοῖ, ὅτι οὐ
δεῖ διαφέρειν τοῖς βλά-
στηρίων ἀποκρίων ἐπαγ-
χολοῦντο.

PI-

AN-

'Αλιεύς.

PISCATOR. 130

Αλιεύς ἀλιευτικῶς ἀ-
 πηροῦ, λαβῶν αὐλὸς
 ἡγεὶ δίκτυα, παρζίνετο
 εἰς πένθ θάλασσαν, ἡγεὶ
 φὰς ἐπὶ τινὸς πέτρας τὸ
 πρῶτον ἡύλη, νομίμων
 παρὶς πένθ ἡδονομίαν τὸς
 ἰχθύας ἐπάλλετο αἰ. ὡς δ'
 ἔδει πολὺ διασπένδον
 λῶν ἰδίω, ἀποφίμηνος
 τὸς αὐλὸς, ἀναλαμβαύει
 τὸ ἀμφιβληστρον, ἡγεὶ βα-
 λῶν κατὰ τὸ ὕδατο,
 πολλὰς ἰχθύας ἤγαγεν.
 ἐμβαλῶν ἢ αὐτὸς ἀπὸ τ'
 δικτύου, ὡς εἶλε πηδῶν-
 τας, ἔφη ὦ ἄνακτα ἰσάω,
 ὅτι ἡύλησεν, εὐκὴ ἠρχάσθαι
 ὅτι δὲ τίπτε μου, τὸ το
 πηῖτι.

Piscator piscandi ru-
 dis, acceptis tibiis ac
 retibus, perrexit ad ma-
 re, & stans super petrâ
 quâdam primùm qui-
 dem sonabat tibiis, exi-
 stimans ad vocis sva-
 vitatem pisces allidere.
 Vt verò multùm con-
 tendens nihil profici-
 ceret, depositis tibiis,
 assumit rete, ac jacto
 in aquam, multùm pi-
 scium cepit. Quibus e-
 vacuato reti, ut sa-
 lientes vidit, ait: ὁ πε-
 σίμα animantes, quum
 sonabam tibia, non sal-
 tabatis: quum verò ces-
 savi, id agitis.

Affabulatio.

Fabula in eos, qui præter rationem, & inopportune aliquid agunt.

Επιμύδιον.

Ο μύθος πρὸς τὸς παρὰ λόγον, καὶ παρὰ ἡμερὰν τι πράττειντας.

BVBVL CVS. 131

Bvbulcus armentum taurorum pascens, amisit vitulū, lustrādoq; omnē solitudinē, indagando morā traxit. ubi autē invenire nihil potuit, precatus est Iovē, si furem qui vitulū cepit ostenderit, hoc dū in sacrificium oblaturū. Ceterū proficiscens in quercetum quoddā, invenit à Leone devorari vitulū. Trepidus igitur, & perterrefactus, elevatis manibus suis in cœlum, ait: O domine Iu-

Βουβλή.

Βουβλή. ἀγέλιον ταύρων βοσκόν, ἀπώλεσε μόνον, περιελάττειν ἢ πᾶσαν τὴν ἡμερᾶν, ἀπεβλήθη ἐρσυνῶν. ὡς ἡ δὲ ἐν σίγμα ἡδωῶδα. ἄνευ αὐτοῦ τῷ Διὶ, ἂν τὸν λαβόντα μόνον ἐλάττειν ὑποδείξει, ἰσχυρὸν εἰς θυσιῶν προσάξαι. καὶ δὴ ἀρχιμὲν εἰς τινα θρυαῖνας, ἀγρίων κύνων λευκῶν τῶν μόνον. ἰσχυρὸν δὲ γινώσκον, καὶ μέγα δαυλίωσας, ἰπάρσας τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν ἄραν, ἔπειν ὡ δὲ σπῆλαι ἴδου,

F A B V L Æ.

Ἰοῦ, ἐπηγαυαμένω σοι
 ἔσθ' ἔμεν δόσαν, ἰαὸν τὸν
 λιλῆϊον δῶρον· νῦν ταύ-
 ρου σοι δόσαν ἔπιχρῶ-
 μακ, ἰαὸν τῶτος τὰς χῆρας
 ἐνφύγῃ.

Ἐπιπέδιον.

Ο μῦθος πρὸς ἀν-
 δρας δυστυχῆς, οἱ τινὸς
 ἀπορροῦτόν τ' εὐχόμενοι
 εὐδαίμων, εὐρέσις τ' εὐχόμενοι
 ἀποφυγῆμ.

Κόραξ.

Κόραξ νοσῶν, ἔφη τῇ
 μητρὶ, μὲν τῆ δόχῃ τῷ
 θεῷ, ἡγεῖ μὲν θελῶν. ἡ δ'
 ἀπολαβῶσα, ἔφη· τίς σε, ὦ
 τέκνον, τ' εὐχόμενος;
 τίνος γὰρ λέγεις ἔπι σὲ γε
 οὐκ ἐνδίαται;

Ἐπιπέδιον.

Ο μῦθος Ἀλκίδη; ἔτι οἱ

Iupiter, promiserā tibi
 hœdum me daturū es-
 se, si furem invenirem;
 nunc taurū tibi recipio
 sacrificaturum, si huius
 manus effugero.

Affabulatio.

Fabula in homines in-
 fortunatos, qui, dum ca-
 rent, ut inveniant, pre-
 cantur: quæcumque invenierint,
 quærunt effugere.

CORVUS. 132

CORVUS ægrotans, ait
 matri, Mater precare
 Deum, nec lamentare.
 Ea verò respōdens ait:
 Quis Deus, ô fili, mise-
 rebitur tui? cuius .n. tu
 carnes non es furatus?

Affabulatio.

Fabula significas, Quis

in vita multos inimicos habens, eos amicum in necessitate inventuros neminem.

πολλοὺς ἐχθροὺς ἐν βίῳ ἔχουστος, οὐδένα φίλον ἐν αἰχμῇ στυγροσιν.

A Q V I L A. 133

Super petram Aquila sedebat, Leporem captura: Hanc autem quidam percussit sagittâ, quæ intra ipsam ingressa est. Sed crenacum penâ ante oculos stabat: quam cum vidisset, Et hæc, inquit, mihi altera moestitia, quæ propriis pennis interream.

Affabulatio.

Fabula significat, Durum esse, quum quis à suis periculum patitur.

C I.

Αστός.

Υπερπέτρῳ ἀετὸς ἐκάθιστο, λαγῶν θυσίῳσιν αἰτῶν τῶν δὲ τις ἐβάλε τοξοῦσας, καὶ τὸ μὲν βέλος ἐντὸς αὐτῷ εἰσῆλθεν. ἢ ἡ γλυφὴ οὖν τοῖς πτεροῖς πρὸ τῶν ἐφ' ὀφθαλμῶν εἰσῆλθε· ἢ ἡ ἰδίῳν, ἔφη καὶ τὸ τοῦ μοι ἰθὺς ἀλύπη, τὸ τοῖς ἰδίῳν πτεροῖς ἐναπεδύσκειν.

Ἐπιμύθηον.

Ὁ μὲν δὲ ἀετὸς, ὅτι ἀετὸν ὄσκει, ὅταν τις ἐν τῶν ἰδίῳν λυθῶσιν.

Τίτ-

Τέτιξ καὶ Μύρ-
μηκός.

CICADA ET
Formicæ. 134

Χειμῶν ὥρα τῶν
σίτων βραχύντων, οἱ
μύρμηκες ἐψυχον. τέτιξ
δὲ λιμώτην ἔπει αὐτὸς
προφίλ. οἱ δὲ μύρμηκός
ἔποιον αὐτῷ· Διὰ τί τὸ θε-
ος ὁ σωτήρ σου προφίλ;
ὁ ἴσχυρὸς οὐκ ἐχέλαζον,

HYemis tēpore quum
triticū maderet, for-
micæ ventilabāt. Cicada
aūt esuriens pētebat ab
eis cibū. Formicæ v. di-
xerūt ei: Cur estare non
colligebas alimentum?
hæc ait: Nō erā ociosa,

sed canebam musicè:
tùm hæc ridentes dixe-
runt: Si æstate modula-
baris, hyeme falta.

Affabulatio.

Fabula significat, Non oportere quenguã aliqua in re esse negligentem, ne mereat, ac periclitetur.

ἀλλ' ἤδου μουσικῶς. εἰ δὲ
γυλάσασθαι ἔπαυ' ἀλλ' εἰ
ἔξυς ὄρουσ ἠυλοῖς, χα-
μῶν θ' ὄρχῶ.

Επιμύθιον.

Ο μὲν θ' ἀπλῶς, ὅτι οὐ
δέῃ τινα ἀμελεῖν ἐν παύρῃ
πράγματι, ἵνα μὴ λυπη-
θῆ κ' ἐλινθωσὺν.

VERMIS ET
Vulpes. 135

QVi sub cœno ceta-
batur vermis, super
terram egressus dicebat
omnib⁹ animalib⁹: Me-
dicus sum medicaminū
doctus, qualis est Pæon
decorum medicus. Et
quomodo, ait Vulpes,
alios curans, te ipsum
claudum non curas?

Af-

Σκόληξ καὶ Ἀλώ-
πιξ.

Ο τῶ παλιῶ ἱερῆσ-
μῶν θ' σκόληξ, εἰς
γλῶσσειδίων, ἐλεγε πᾶσι
τοῖς ζῴοις· ἰατρὸς εἰμι
φαρμάκων ἐπιτήμων,
οἷος ὄστιν ὁ τ' ἑωρ ἰατρὸς
παιῶν. καὶ πῶς, ἄπειρ
ἀλώπιξ, ἄλλως ἰώμεν θ',
σοῦτον χυλὸν ἔντα οὐκ
ἰώσω;

Επι-

LEO ET
Vulpes.

137

Λέων καὶ Ἀλώ-
πηξ.

LEO senio confectus,
quum suppeditare
sibi cibum non posset,
decrevit astu id fa-
cere. Itaque profectus
in antrum quoddam,
& devolutus simula-
bat ægrotum. Adve-
ni-

Λέων γηράσας, καὶ μὴ
διωκόμενος διὰ
κίσεαι αὐτῷ εἰς τροφίω,
ἔγνω δι' ἔμπνοιας τι πρῶ-
ξαι. καὶ διὲν παραγνώ-
μενος ἐν σπηλαίῳ τινί,
καὶ λατάνειοδός, προσε-
ποιήσασθαι νοσήν. παραγι-
νό-

νύμφῶν αὐτῶν τὰ ζῶα ἐπι-
 σκήψεις χέριμ, συνάμα-
 βαύων λαθῶθιεν αὐτά.
 πολλῶν ἔρ ζῶων ἀνάλω-
 θιτων, ἀλώπηξ τὸ τέ-
 χνασμα τῶτο γῆσα, πα-
 ρεγενίτο παρὸς αὐτὸν, καὶ
 εἰσα ἔξῃθεν τ' σπυλαίς
 ἐπιωδάνίτο πῶς ἔχα. τ'
 δι' ἐπιόντῃ, λακῶσι, καὶ
 τῶν αἰτίων πωδανομί-
 νος, δι' ἡν οὐκ αἰσίχεται,
 ἢ ἀλώπηξ ἔφα, ὅτι ὄρω
 ἔχου πολλῶν ἐσιόστων,
 ὀλίγων δὲ θιόν-
 των.

Επιμόδιον.

Ο μὲν δὲ Ἀλλοῖ, ὅτι οἱ
 φρόνιμοι τ' ἀνθρώπων ἐκ
 τακτικῶν προσημῶν
 τῶν λυσιδῶν ἐκφού-
 γουσι.

Λύ-

nientes igitur animantes
 visitationis gratiâ, com-
 prehensas devorabat.
 Multis igitur absumptis
 animantibus, Vulpes eâ
 arte cognitâ, accessit ad
 ipsû, & stans extra spe-
 luncam rogabat, quô se
 haberet. Cum autem is
 dixisset, malè, causamq;
 rogaret, Quamobrè nõ
 ingrederet, Vulpes ait,
 Quia me vestigia terrèt,
 omnia introrsum spe-
 ctantia, nulla re-
 trorsum.

Affabulatio.

Fabula significat, Quòd
 prudentes homines con-
 jecturis prævisa per-
 ricularia evi-
 tent.

Lyo

LVPVS ET
Vetula. 138

Λύκος καὶ
Γραῦς.

LVPVS esuriens cir-
cuibat quærens ci-
bum. Profectus aut ad
locum quendā, audivit
lugentem puerulum,
eique dicentem anum,
Define plorare, fia mi-
nūs, hāc horā tradam te

Lus

Λύκος λιμώτην πε-
ριέει ζυτῶν τροφίω.
γινόμενος ἢ λιπὴν τινα
τόπον, ἤκουσε παιδὸς
λαλοῦντος, καὶ γράως
λεγούσης αὐτῷ, παύσαι
τὸ λαλεῖν· εἰ δὲ μὴ, τῇ
ᾠρᾷ ταύτῃ ἐπιδώσει
τῷ

τῷ δόκω
ἀνθρ, ἰ
γράω, ἰ
διηλυ
καίρα ἰ
πῶδω τῆ
κδοσας
λεγούσης
ἀνθρ ἰ
με, ἰ τικ
τα αἰκί
μυθῆλυ
καὶ ἰ
καὶ ἰ
ἰ
Ε
Ομῶδ
ἢ τὰ
γεινῆ
Εἰ
Λ
Ε
ἀνθρ
ἰ

τῷ λύκῳ· εἰ μὲν δὲ διὸ ὁ
 λύκῳ, ὅτι ἀλλοθίαι ἢ
 γράας ἴσαστο πολλὴν ἐκ-
 δεχόμενον ὄραν. ὡς δ'
 ἰσπέρα κατέλαβεν, ἀκὴ
 πάλιν τῆς γράας ἰοθα-
 κούσης τὸ πασιδιον, ἡγεῖ
 λέγουσιν αὐτῷ ἐὰν ἴδῃ ὁ
 λύκῳ δόξο. φωνάζου-
 μεν, ὡς τίνεσιν αὐτῷ. ταῦ-
 τα ἀκούσας ὁ λύκῳ, ἐπι-
 γινέσκω λέγων ἐν ταύτῃ τῇ
 ἐκαστῇ ἄλλοι μὴ λέγουσιν
 ἄλλοι ἢ προτίθειν.

Επιμόδιον.

Ομῶδες πρὸς ἀνθρώπους,
 εἰ τιθεῖ τὰ ἔργα τοῖς λό-
 γοις ἀνέχουσιν ἄμοιρα.

Εἰς τὸν ἡγεῖ
 Λύκῳ.

ΕΡΡΑΤΟΝ ἐπὶ τινὸς
 δώματι ἰσως,

Lupo. Ratus igitur Lu-
 pus, serio loqui ani-
 culam, expectabat ad
 multam horam. Sed
 quum advenisset ve-
 spera, audit rursus a-
 num blandientem pue-
 rulo, ac dicentem: Si
 venerit Lupus huc, in-
 terficiemus eum, Fili.
 His auditis, Lupus
 abiens dicebat: In hoc
 tugurio aliud dicunt,
 aliud faciunt.

Affabulatio.

Fabula in homines,
 quorum facta verbis non
 respondent.

H œ D V S E T

Lupus. 139

H O E D U S S U P E R D O M O
 quadam cum staret,
 viso

vifo Lupo prætereunte,
conviciabatur & mor-
debat ipsum. sed Lu-
pus ait : Heus tu, non
tu mihi, sed locus con-
viciatur.

Affabulatio.

*Fabula significat, Ple-
vinq; & locum & tempus
præbere audaciã adversus
præstantiores.*

ΜΥ-

ἔπειδ' ἄνευ παριέντα
ἔιδω, ἰλοιδόησε καὶ ἰ-
σοκλήσῃ αὐτόν. ὁ δὲ
λύκος ἔφη ὡς δὲ τὸ, οὐ
σὺ με λειδοῦσάς, ἀλλ' ὁ
τόπος.

Επιμύθιον.

Ὁ μύθος ἀναίσις ἐστὶ
πολλάνης καὶ τόπος καὶ ὁ
καρπὸς ἀιδωσι τὸ δράκος
κατὰ τὴν ἀμεταγίνωτον.

ΗΜΕ-

Ἡλίον.

Hμίονος ἐν ἡλιθῶς
παχωδέας, αὐρονίρ-
τησε βοῶν κὲ λέγων πα-
τὴρ μου ἔστιν ἵππος ὁ
ταχυδρόμος, ἐγὼ δὲ αὐ-
τῷ ὄλος ἀφωσιώθην. καὶ
ποτε αὐτοῦ κινῶν πηλιδόσης
πρέχειν, ἵκετόν τ' ἄροβας
ἐπαύσατο, τ' πατὴρ ὄνσ
ὁυδὺς ἐπιμνήσθην.

Ἐπιμνήσθην.

Ὁ μῦθος διηγεῖται, ὅτι
ἡλιὸν ἰχθύον ἐκείνους ἀλέξαν-
δρον τινὰ, ὁ καὶ οὐ γὰρ μέν
τύχης μὴ ἐπιταύθην
ἰσθῶν ἀβέβαιον γὰρ ἔστιν
ὁ βίος ἔστιν.

Ὁφίς καὶ Γεωργός.

Oφίς ἐν γεωργῶν προ-
σθῆσις φωνάζων,
αὐτῶν

MVLVS. 140

Mvlus hordeo pin-
gyefactus, lascivie-
bat clamans ac dicens:
Pater meus est equus
curfor, & ego ei totus
sum similis. Atq; aliqñ
quum necesse foret ei
currere, ut à cursu ces-
savit, patris Asini statim
recordatus est.

Affabulatio.

Fabula significat, Etsi
tempus ad gloriam pro-
moveat aliquem, non sine
tamen ipsius fortunæ obli-
viscatur: instabilis enim
est vita hæc.

SERPENS ET
Agricola. 141

Serpēs in Agricolaῶν ve-
stibulis delitescens, sus-
sus-

fustulit eius infantem
 puerulū. Luctus a. pa-
 rentib⁹ fuit magnus. at
 Pater p̄ m̄ore accē-
 ptā securi, egressū Ser-
 pentem occisurus erat.
 Vt v. p̄spexit parump,
 festinans Agricola ut i-
 psū percuteret, erravit,
 tantū percusso foraminis
 orificio. Digresso autē
 Ser-

ἀνείλεν αὐτὸ τὸ νόσιον
 παῖδιον. πένθ' ἔχ' τοῖς
 γονοῦσι ἐγένετο μέγα. ὁ
 ἄ πατὴρ ὑπὸ τ' ἄνευ πεί-
 λικω λαβῶν, ἐκελθὼν τ'
 ὄφιν ἐκείνου φονεύσεν.
 ὡς ἠέκνησε μικρὸν, σπού-
 σαι αὐτ'. ἠστέχησε, μόνον
 ἕρδασας τὸν τ' τριγῶντος
 ὀπίω. ἀπικλόντου δὲ
 τῆ

τῷ ὄφει, ὁ γεωργὸς νο-
μίσας τὸν ὄφιν μνηστέ-
μνηστικῶν, λαβὼν ἀρ-
του ἡλιᾶτος, ἔθηκεν ἰν
τῷ τρώγλει. ὁ δὲ ὄφις λι-
πὸν συρίζας, ἔπεμ' οὐκ
ἔσται ἡμῶν ἀπάρτι πίσις
ἢ φίλις, ἵως ἂν ἐγὼ πλεῖ-
πότερον ὄψω, σὺ δὲ τὸν
τύμβον ἔτινος.

Ἐπιώδιον.

Οὐδὲ δίκαι, ὅτι
οὐδὲς μίσος ἢ ἀμείνους
ἐπιώδιον, ἐφ' ὅτου
βλέπῃ μνηστικῶν, ἀλλ' ὅ-
τι ἐπιώδιον.

Σαλπικιστής.

Σαλπικιστής στρατὶ-
στικῶν, ἡρα-
τικῶν ἐπὶ τῷ πολέμῳ,
ἔβλεπε μὴ λείπειν τὸν
ἐπιώδιον, εἰκὴ ἡλιᾶτος.

Serpente, Agricola ra-
tus Serpentē nō ampli⁹
injuriae meminisse, ac-
cepit panē & salem, ap-
posuitque in foramine.
Sed Serpēs tenui sibilo
ait: Nō erit nobis post-
hac fides amicitiae,
quamdiū ego lapidem
video, tu filii tumultum.

Affabulatio.

Fabula significat, Nul-
lum odii aut vindictae
oblivisci, quamdiū vi-
det monumentum, quo tri-
status est.

TUBICEN. 142

TUbicen exercitum
congregans, ac su-
peratus ab hostib⁹, cla-
mabat, Nē me temerē
& frustra, viri, occidite.

x

Non em̄ vestrum̄ quen-
quam occidi: nam præ-
ter æs hoc possideo a-
liud nihil. & hi ad i-
psum dixere, Ob id
magis morieris, qui
quum nequeas ipse pu-
gnare, omnes ad pu-
gnam excites.

Affabulatio.

*Fabula significat, Plus
peccare, qui malos ac-
graves Principes con-
citant ad male a-
gendam.*

οὐδὲνα γὰρ ἡμῶν ἀπέ-
νηνα· πολλὸν γὰρ ἔχει
κὲ πότε ἐδίδυ κήρυμα. οἱ
δὲ πρὸς αὐτὸν ἴφρασαν,
διὰ τὸτο γὰρ μᾶλλον
τεθνήσκει, ὅτι οὐ μὴ δι-
νομήσῃ· πολλοῦται, τὸς
πάντας πρὸς μάχην ἐ-
γείρας.

Επιπέδιον.

Ο μᾶλλον δεικνύει, ὅτι
πολλοὺν παῖσιν, οἱ τὸς
κακὸς κ' βαρῆς διωκτὰς
ἐπιγέροσθ' εἰς τὸ κα-
κοποιᾶν.

ARUNDO ET

Oliva. 143

DE tolerantia & virib.
& quiete, Arundo
& Oliva contendebant.
Cum autem Arundini
Oliva conyiciū faceret,
ut

Κάλυμπος· ἡγά· Ε'-
λαία.

Διὰ καρπορίαν καὶ
ἰσχυρὸν καὶ ἰσχυρίαν·
καλῶν καὶ καὶ ἰσχυρὸν ἰ-
σχυρὸν. ἔξ ἰσχυρῶν ἰσχυ-
ριστικῶν καὶ ἰσχυρῶν,
ὡς

ὡς ἀδωάτης ἡγεὶ ῥαδίως
 ὑποκλινομένης πᾶσι τοῖς
 ἀνέμοις, ὁ δὲ ἀνέμος σιω-
 πῶν οὐκ ἐφ' ἑξῆς. ἡγεὶ
 κινηθὲν ὑποκλίνεται, ἐπειδὴ
 ἀνέμος ἐπιδουσεὶ ἰσχυρὸς,
 ὁ δὲ κλίμακας ὑποκλι-
 νθεὶς καὶ ὑποκλινθεὶς τοῖς
 ἀνέμοις ῥαδίως ἀποδίδει.
 ὁ δὲ ἐλάχεια ἐπειδὴ ἀ-
 στέγειν τοῖς ἀνέμοις, ἡγε-

ut potè imbecillæ, ac
 facile cedenti ventis o-
 mnibus, Arundo ta-
 cendo nihil loquuta
 est. Ac parumpèr pre-
 flolata, ubi acer af-
 flavit ventus, Arundo
 succussa, & declinata
 ventis, facile evasit:
 Oliva autem quum
 ventis restitisset, vi

diffRACTA est.

Affabulatio.

Fabula significat, Eos,
 qui tempori ac præstan-
 tioribus non resistunt,
 meliores esse iis qui
 cum potentioribus con-
 tendunt.

τικλάδου τῆ β' α.

Επιμύθιον.

Ο μύθος ἀλλοῖ, ὅτι
 οἱ τῶ χειρῶν καὶ τοῖς λεγόν-
 τοσιμ αὐτῶν μὴ ἀνδισά-
 μενοι, λεγόντες εἰσι τῶν
 πρὸς μείζονας φιλονε-
 κιώτων.

LUPUS ET
 Grus. 144

λύκος καὶ γ-
 ραύ.

A 144

Λύπη λαμῶ ὄστρον ἐπιπύγει. ὁ ἡ γράφω
 μιᾶν παρῆξιν ἔπειν εἰ
 τίνω λυφάλλω αὐτὸς ἐπι-
 βάλῃσα, τὸ ὄστρον ἐν τῷ
 λαμῶ αὐτῷ ἐμβαλοῖ. ἢ ἡ
 τῶτ' ἐμβαλῃσα, δολιχό-
 δειρ' ὄσα, τὸν μιᾶν
 ἐπιπύγει. ἔς τις γυλάσας,
 καὶ τὸς ὀδόντας ἴξας,
 ἀρκεῖ σοι μιᾶς, ἴσθ' τῷ-
 το καὶ μόνον, ὅτι ἐν λυφῶ
 σίματ' ἡ καὶ ὀδόντων ἐξ-
 ἤρθε λαφῶν σῶαν μηδὲν
 παθῶσαν.

Επιμύδιον.

Ο μύδιος πρὸς ἀνδρας
 οἱ τινος ἀπὸ λυφῶν δία-
 σινδύσθ, τοῖς ἀδελφῶ-
 ταις τοιαύτας ἀποτίμωσι
 χάριτας.

L V P V S gutturi osse
 Linfixo, mercedem
 Gruise prebiturū dixit,
 si, capite injecto, os ex
 gutture sibi extraxerit.
 Hæc autē eo extracto,
 quippè q̄ procero esset
 collo, mercedem effla-
 gitabat. Qui subriden-
 do, dentesq; exacuēn-
 do, Sufficiat tibi, ait,
 illa sola merces, quòd
 ex ore Lupi & dentib⁹
 saluum caput & illæsu
 exemeris.

Affabularis.

Fabula in viros,
 qui à periculo ser-
 vari, benè de se me-
 ritis eam gratiam ve-
 ferunt.

x 3

Γέρων καὶ Θά-
νατος.

SENEX ET
Mors. 146

Γέρων ποτὲ ξύλα λέ-
ψας, καὶ ταύτα φέ-
ρων, πολλὴν ὁδὸν ἐβά-
διξε καὶ λιωτὸν παλιὸν
λίπον ἀποθέμενος ἰν
τόπῳ τιμὴν φέρειν, τὸν
θανάτου ἐπιμαλάτο. Ἐξ
θανάτου παρὶνός, καὶ
πυθουολὸν τὴν αἰτίαν
λεῖλὸν αὐτοῦ ἰκέλα, δε-
λιδίας ὁ γέρων, ἔφη·
ἴνα μου τὸν φέρτον
ἀρῆς.

Senex olim incisa à se
signa quàm ferret,
multam ixit viam: ac
ob multum laborem
deposito in loco quo-
dam onere, mortem
invocabat. Sed mors
quàm adisset, caus-
samque peteret, pro-
pter quam se vocaret,
perterrefactus Senex,
ait: Ut meum onus at-
tollas.

Επιμύδιον.

Affabulatio.

Ὁ μύθος ἀναδὶ, ἵτι
πῶς ἀνδρῶν φιλί-
ζωτος, εἰ καὶ λυσυχαῖ, καὶ
πλοχὸς ὄσθι.

Fabula significat, O-
mnem hominem esse vitæ
studiosum, licet infortu-
natus sit, & mendicis.

X 4

RANÆ. 147

DVæ Ranæ siccata
palude ubi habita-
bant, circunibant, quæ-
rendo ubi manerent.
ac profectæ in profun-
dum puteum, & accli-
natæ deorsū, visā aquā,
altera cōsulebat, ut sal-
tarent cōtinuò deorsū:
altera verò ait: Si & hic
aruerit, quomodò po-
terimus ascendere?

Affabulatio.

*Fabula significat, Ne
quid inconsultò fiat.*

AGNUS ET
Lupus. 148

Agnus in alto quūm
staret loco, Lupum
inferiùs prætereuntem
viam

Βάτραχοι.

BΑτραχοι δύο ξυγαυ-
δείσης ἑλίμενης ἐν ἡ-
λιώσῳ, περιήσαντες ἐν
τοῦτοῦ πῦ λυγαμείνας, καὶ
ἐλθόντες εἰς φρενὰ βαθύν,
ἡγεὶ λυγαμείνας λέγων, ἡγεὶ
ιδόντες τὸ ὕδωρ, ὃ πῦ εἰς
συνίβει δύν, ἵνα πηδή-
σωσι παρὰ τοῦ λυγαμείνας. ὃ
ἀντίφρασι εἶπεν εἰς τὴν ἡγεὶ
τῶτο ξυγαυδῆ, πῶς δύω-
σόμεθα ἀναβλεῖν;

Επιμύθησι.

Ὁ μῦθος ἀντίφρασι, ὅτι ἀνδρῶν
συμβολῆς μὴ ποιεῖν τι.

Αγνὸς ἡγεὶ Λύ-
κος.

Aγνὸς ἐφ' ὑψηλῶ τόπῳ
ἵσταμένη, λύκῳ
κάτωθεν παρὸντος πλὴν
ιδόντι

Egò verò longè sum te
fortior: Si verò vis, ve-
niamus ad pugnam. Et
cùm tubâ cecinisset cul-
lex, inhæsit mordens
circa nares ipsius levas
genas: Leo autè p̄priis
unguibus dilaniavit se-
ipsū, donèc indignatus
est. Culex autem victo
Leone quùm sonuisset
tubâ, & epiniciam ceci-
nisset, avolavit. Araneꝯ
verò in vculo implici-
t̄, quùm devoraretur, la-
mentabatur, quòd cum
maxinis pugnās, à vili
animali, araneâ, occi-
deretur.

Affabulatio.

*Fabula in eos, qui pro-
sternunt magnos, & a par-
vis prosternuntur.*

FA:

ἰγὼ δὲ λίαν ὑπερῶν ὡς
ἰχυρὸν ἔσται· εἰ δὲ θίλας,
ἐλθόμεν καὶ εἰς πόλεμον.
καὶ σαλπικιστὸς ὁ λέωνος, ἐ-
νὶ πύγῃ λαύωνται τὰ πόδι
τὰς ῥίνας αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ
πρόσωπου· ὁ δὲ λέων
τοῖς ἰδίοις ὄνυξι διατε-
λων ἑαυτὸν, ἕως οὗ
ἠγανάκτησεν. ὁ λέωνος
δὲ νιμφοῦς τὸν λέοντα,
καὶ σαλπικιστὸς, καὶ ἐπι-
νικίαν ἔστας, ἐπὶ τὰς ἀ-
ράχνης δὲ ἀπομῶ ἐμ-
πιλαῖας, ἐκδιμῶν ἃ-
πωδύρῃσι, ὅτι μεγίστοις
πολεμῶν, καὶ οὐτιλοῦς
ἴσως τῆς ἀράχνης ἀπώ-
λετο.

Επιμύθιον.

Ὁ μῦθος πρὸς τὸς λα-
ταβλάδοις μέγα, καὶ πρὸ
μικρῶν ἡσάβησι μελῶς.

MY-

ΜΥΘΟΣ

Μυθῶν

πρωτοῦ

εἰς

Ἐπιμύθιον

ἢ μὴ

πρὸς τὸν

πρὸς τὴν

πρὸς τὴν

πρὸς τὴν

πρὸς τὴν

πρὸς τὴν

πρὸς τὴν

πρὸς τὴν

πρὸς τὴν

πρὸς τὴν

πρὸς τὴν

πρὸς τὴν

πρὸς τὴν

πρὸς τὴν

πρὸς τὴν

πρὸς τὴν

πρὸς τὴν

πρὸς τὴν

πρὸς τὴν

πρὸς τὴν

πρὸς τὴν

πρὸς τὴν

πρὸς τὴν

πρὸς τὴν

πρὸς τὴν

πρὸς τὴν

ΜΥΘΟΣ, Ο ΤΩΝ FABVLA, QVÆ
 Μυθικήν καὶ Ἰτιήσιαν. Formicarum & Cicadarū
 παρὰ τὴν τὸς νέος exemplo juvenes hortatur
 εἰς πόνησιν. ad laborem.

Ἐρως ἰὼ ἀνδρῶν, καὶ
 οἱ μὲν εἰς τὴν γῆν με-
 σικλῶ ἀνέβαλλον τοὺς σὺ-
 τόνου τοῖς μύθῳ καὶ πο-
 νῶν ἐπέει, καὶ συλλέγειν
 λαχρῶν, ὅς ἂν ἐπιπλοῦν ἔ-
 χειμῶν ὅτι τραφῆσιν αὐ-
 χειμῶν ὅτι ἐπιγυ-
 νότῳ, μύθῳ καὶ μὲν
 οἷς, ἐπὶ νόμῳ ἐτρέφοντο
 τοῖς δὲ ἢ τὸν νόμῳ ἐ-
 τιλδύτα πρὸς ἐνδεῶν.
 οὕτω νέότης πονῶν οὐκ
 ἐθελούσα, παρὰ τὸ γῆρας
 λανοπραγῶν.

CICADÆ olim æstate
 assiduis cantibus in-
 dulgebant: Formicæ v.
 hyemis memores, la-
 boribus, fructibusque
 colligendis operam da-
 bant. Verum cum hyems
 advenisset, Formicæ iis
 quæ collegerant, pascebantur:
 Cicadas autem defecitatio
 ad extremam perduxit
 indigentiam. Sic ju-
 ventus laboris fugitans
 male habet in senec-
 tute.

Hinc nunc de Fabulis Æsopi, sequitur nunc pauca,
 nunc, quæ, quales sint Fabula, et ad
 quid conducant.